

திகிரி!...

பேராசிரியர்

அருளியார்

வேரியம்

புதுச்சேரி - 605 009

நூல் விளக்கம்

BIBLIOGRAPHICAL DATA

நூல் பெயர்	:	திகிரி!...
நூல் ஆசிரியர்	:	பேராசிரியர் அருளியார்
பதிப்பு	:	01.12.2024 ஞாயிறு நளி 16, தி.பி. 2055
தாள் தகைமை	:	படமக்கல் 1/8 அரைக்கால் - மடி
பக்கங்கள்	:	நூல்-அகப்பகுதி: 64+32
படிகள்	:	500
விலை	:	உருவா நூறு (100)
வெளியிடு	:	வேரியம் வேரியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 32-அ, புலவர் வீதி விரிவு, தமிழூர் (திலாசுப்பேட்டை), புதுச்சேரி - 605 009.

முற்படத்துக்கும் முந்துறும் முற்புலம்பல்!...

துய்ய கணக்கியல் அமைப்புசார் செந்நெறியொடு - உரிய அறிவியல் வகைமைக் கூறுகளொடு நம் தமிழ்மொழியின் இயற்கையுருவாக்கம் முறையற நிகழ்ந்துள்ளது! நம் இனமுன்னோர் காலங்காலமாக மீமென்மெதுவாக இதனை இவ்வாற்றில் இயற்றி வளர்த்திருக்கின்றனர்!

இந் நிலையுண்மைகளைப் பற்றிய முழு விளக்கங்களை நம் எதிர்காலத் தமிழ்க் குமுகம் துலங்கப் புரிந்து கொள்ளும் முறையிலாக ஆவணப் படுத்துவது என்பதுவே, என் நோக்கமும் - போக்கும் ஆகும்! அதுவே தான், என் வாழ்க்கை வதிவு! கோள், கொள்கை! அதற்காகத் தான், நான்!... எனக்கேயுரியது, அவ் வேலை! வேலை என்பது வியலை என்பதன் மருஉத் திரிபு! வியல் என்பது அகலம்! (எண்ணுக: "வியல் என் கிளவி அகலப் பொருட்டே!" (தொல். சொல். உரி: 8: 66). பெரும்பாரிய பரப்பு! அப் பரப்பினையொத்து நீடித் தொடர்ந்தியலும் செயல்!...

அரை நூற்றாண்டைக் கடந்து விரைந்தோடிக் கொண்டிருக்கின்றது, என்னின் இவ் வினைக் கால நீட்சி! எடுத்த உழைப்பின் ஈட்டம் நனிமிகக் குறைவினதே! எனினும் ஊட்டப் பயன் விளைவில் உயர்வானது!

எனைச் சூழ்ந்தியலும் - உயிர்க்கும் உற்றமோ - சுற்றமோ - நட்போ- ஊரோ - உலகமோ மேற்சட்டிய வினைத்தோய்வையும் - அவ் ஆய்வுத் தேவையையும் - ஈட்டப் பயனையும் இக்கால் அறவே உணரவில்லை! ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை! உணரவேயில்லை என்பதனையும்-உணராமை அதன் இயல்பே என்பதனையும் உணர்கின்றேன்!

இந்நிலைகள் பற்றி ஓரிம்மியும் எனக்குக் கவலையில்லை! வருத்தமும் இல்லை! ஆயினும், நெஞ்ச நடுக்கருவுள் ஓர் எரிவு! ஆழ்ந்து இழிந்திறங்கும் ஓர் அவலம்! (நெஞ்சத்தே அவலமிலார் ஏஎதோ

இன்பத்தில் மூழ்கித் துய்ப்பதாக எண்ணிப் பணம் எண்ணுகின்றனர்!... பகட்டில் பளிச்சிடுகின்றனர்!... பாடையில் போகும்படும் உளர் என்னும் மாத்திரையராகி நெளிந்துயிர்க்கின்றனர்!... அவலமிலாராகிய அன்னோரை எண்ணுகையில் ஆசானின் குறளொன்று குரலிடுகின்றது! "நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் நெஞ்சத்து அவலம் இலர்!" என்பது அவர்தருங் குறட்குரல்!... (எண்:1072)

எது எவ்வாறாயினும் - என் பாங்கிலாக வெளிப்பட வேண்டிய செய்திகளை அப்படியே தூக்கியெறிந்து விட்டுப் போய்விட மனமில்லை!...

விட்டு - விட்டுப் போய்விடுவது என்பதுவும் கடன் கொண்ட நேரியன் ஒருவன், அதனை முறையற்ற நயனிலையில் அடைவிடாது ஏய்த்துத் திறம்பிச் செல்வோனின் செயலென்றே உள்ளம் சுட்டுகின்றது! அவ் வகைத் திறம்பலும் ஒருவகையிலாகும் இரண்டகமே (துரோகம்) என்கின்றன, என் பண்பும் அறிவும்!...

என் செயற்பாடுகளை - தீர்வுகளை - உளம் பொருந்தி உணர்ந்து தெளிந்து உவப்பெய்தி உகளப் போகின்ற ஒரு மானச் சூடு வாய்ந்த கூட்டம், இவ் வினத்தின்கண்ணிருந்து எதிர்காலத்திலாகத் தோன்றிப் பெரும்பயன் கொண்டே தீரும் என்றவாறான பருத்த நன்னம்பிக்கையொன்று நடுநெஞ்சள் ஊட்டங்கொண்டு கொழுத்துப் பழுத்திருப்பதையும், அகத் தெண்ணோக்கில் மிகத் துலங்கிப் பொலிந்தவாறு அது மினுக்கிடுவதையும் நானே உள்ளுணர்கின்றேன்!...

ஆதலாலும் - இவற்றை விட்டுவிட இயலாதவாறு அலமருகின்றேன்! தெருமருகின்றேன்! ("அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி" - தொல். சொல். உரி: 13) "அலமருகின்றேன்" என்பதற்கும் முன்னீடாக "உலமருகின்றேன்" எனும் அதற்கு முந்தைய வழக்கிலாக நான் சுட்டுவதாகவும் உட்கொள்ளுங்கள்!..

"உல்" (வளைவுக் கருத்து வேர் > சுழற்சி)
உல் > உல் + அவு > உலவு = வளை; சுற்று, சுற்றித் திரி.

உலவு > உலா. (கருதுக: நிலவு > நிலா இரவு > இரா)
 உலம் + வரல் > உலமரல் = சுற்றுதல், மனம் சுழலுதல்
 (உலமரல் > ஓலமரல் > அலமரல்) (உ > ஒ > அ ... திரிபு)
 (தீர்வுறு : உலம் + வரல் > உலமரல் = சுழற்சி
 அலம் + வரல் > அலமரல் = சுழற்சி
 தெரும் + வரல் > தெருமரல் = சுழற்சி)
 உலமரல் = சுழற்சி; மனஞ்சுழலுதல்
 (காண்க : அகம் 18 : 13, 39 : 24, 395 : 10)

துய்ப்பு நோக்கிய - உந்தவா அற்ற - துறவுணர்வுள்
 தோய்ந்தாழ்ந்த நெஞ்சத் தூய்மையொடு - இவ் வின மக்களாகிய
 தமிழவர் பற்றிய இரக்கமே ஆய்வினோடுடேயும் இடைமறிப்பாக
 வந்து வந்து முற்றுக்கையிட்டோடுகின்றது!

இப் புலம்பலை - இத்துடன் நிறுத்திச் செய்திக்குள்
 வருகின்றேன்! (கருதுக: “புலம்பே தனிமை” (தொல். சொல். உரி. 33)
 (தனித்து நின்று தவித்தவாறு (எதிரிலுள்ளார் - கேட்பரோ -
 கேளாதிருப்பரோ, அது பற்றியெல்லாம் கவலாதேயே -
 பித்துப்பிடித்தாற் போன்ற நெகிழ்வுடன் - குரலெடுத்துக் -) கதறுதலே,
 புலம்பலாகும்!...

தனித்துப் புலம்பல் - குரலொடு புலம்பலுக்கும் ஆகியது!
 தனித்திருத்தல் என்பது எவ்வளவுக்கும் கொடுமையானது-
 கடுமையானது - கடினமானது என்பதனை அவ்வாறு இடர்வினையில்
 உழுவும் என்போலும் வாழ்வினரே உணர வல்லுவர்!...

தனித்திருத்தலினைத் தவிர்த்துத் தமிழ்த்திருக்கவே உள்ளம்
 வேண்டுகின்றது! அதாவது, விரும்புகின்றது!

இவையெலாம் ஒருபுறமாக!...

(முறையாக - ஈங்கு, முற்பட்டிருக்கவேண்டிய முற்படத்துள் புகலாம்!)

முற்படம்!..... (முன்னுரைக்கான பகுதியகம்)

“வய்” என்னுமொரு வாயொலி, நிமிர்ந்த குரக்குமாந்தத்
 தமிழனின் முற்பாட்டு வேட்டொலிகளிலொன்று!... “பொருந்துதல்”
 என்னும் கருத்துருவுக்கு முற்கொண்ட ஒலிப்பாகிய வேர், இது!

நீணெடு முந்தைய காலத்துள் இம் மண்ணகத்துப் பரவலுற
 அவன் ஊடாடிய பொழுது, தொடரோட்ட ஆறொன்று வற்றாதேயே
 நீடோடி நிலை நின்ற அதன் தகைமையை நீண்ட பல்லாண்டுகளாகத்
 தொடர்ந்து கண்டு, வய் > வய்யை > வையை என்றவாறு
 பெயரிட்டுள்ளமை இவ்விடத்து ஒரு காரணத் தெளிவு நோக்கி
 முற்படக் கருத வேண்டியதாகும்!

இத் தமிழகம் முழுவதுமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த மிகப் பல
 ஆறுகளும் ஏளதோ ஓரொரு காலத்தே - ஓரொரு காரணத்தால் -
 வற்றி வறங்கூர்ந்த காலக் காட்சிகளையெல்லாம் பொருந்தக் கேட்டும் -
 கண்டும் தீர முடிவெய்தி ஒப்புமையறிந்த துலக்க நோக்காலேயே இவ்
 வையைக்கு இவ்வாறொரு நிலைப்பெயரை வழங்கி நிறுத்தியுள்ளான்,
 அக் குரக்கு மாந்தன்! (அவனாகுவன், மீமுந்தைய நம் பண்டைப் பழந்
 தமிழன்! ...

"வய்" = பொருந்து, ஒன்று, சேர்,

ஓரிடத்திலாக அமை, அமைப்புறுத்து....

இவ்வொலிப்பின் பதிவு - பயன்படுத்தக் கால நீட்சியில்
 எழுத்துருப் பதிவில் ("வய்" >) வை என நீடிநிலைத்தது! ("அகரத்
 திம்பர் யகரப் புள்ளியும் ஐயென் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத்
 தோன்றும்" என எழுத்துப் போலியாகியது என்பதாக எழுத்ததிகார
 மொழிமரபியலுள் நூற்பா அமைத்துத் தொல்காப்பியம் சுட்டியுள்ள
 கருத்தெழுத்து வளர்ச்சியாக்கம் ஈண்டு ஒப்பிட்டு உணரத் தக்கது
 (காண்க : தொல். எழுத்து. மொழி : 56)

அகரமும் யகரமும் ஒன்றிப் பிணைந்து "அய்" என நின்று
 அதுவே "ஐ" என்றவாறாகப் (பின்னிப் பிணைந்தொன்றாக இம்பர்
 ஒலிக்குறி கீழுற்று அகரம் மேலமர்ந்த நிலையிலாக உருமாறி
 நிலைத்த உண்மையை இந் நூற்பா காட்சியாகக் காட்டி நிற்கின்றது!

இந்த ஐகார எழுத்துப்பேற்று மாற்றருவப் படிமத்தினை "ஐ"
 என்றவாறு உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டுக்கும் உம்பராக
 முன்னிறுத்திப் பயன்கொள்ளும் எழுத்தியல் வழக்காறு ஈண்டுக்
 கருதித் தெளியத் தக்கது!

(காண்க : அய் > ஐ > "ஐ")

க் + (ஐ) > ஐ > கை (ஐகாரச் சுட்டுக்குறி உயிர்மெய்க்கு முற்பட
 நிறுத்தலுற்றது!)

"வய்" என்பது செறிவார்வதாகிய சேர்க்கைக் கருத்துக்கு நிலைநின்று நீள்கையில், பல்வேறு இணைக் கருத்து வகைப்பாடுக்கு உரியவாகிய பொருட்சொற்களை விளைவித்தவாறு பல்கலாயிற்று!

வய் > வை = பொருந்து, பொருத்து, இடு, செறி, செறிவுறு, சேர், திரள், இருக்கச்செய், நிலைப்புறு, இயல்வில் நிலைப்புறு, தங்கு, சேமங்கொள் (சேமி), அமை, அமர்த்து, உடைத்தாயிரு, நடத்து, அணுப்பு, தனியாக ஒதுக்கு, உடன்கொள் (வைப்பாக அதுவாவது வைப்பாட்டியாக உடன் கொள்), அளித்தல் செய் (அளி)

வை + ஐ > வையை = ஓராறு. மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பேரியாறு!

[கருதுக: " வையைப் பேரியாறு" ("சிலம்பு : 23. கட்டுரை : 8)]

(அரிய பதிவிடங்கள்:

மதுரை : 356 - பரி : 6 : 77, 78, 82, 106, 7:84 8:51, 71, 104, 11:39, 43, 87, 92, 106, 140, 12:101, 16:38, 47, 55, 17:44, 20:11, 26,42, 111, 22:32, 35. பரி. திரட்டு: 2 : 4, 5, 62 : 80, 90,92 3:4, 4 :2, 10:4, 13:1, கலி : 28:7, 30 : 16, 35:9, 67 : 3, 98:10. அகம் : 36 : 9, 256 : 10, 296 : 5. புறம், 71:10. சிலம்பு : 13:170, 18:4, 23:185, 29:1-34, 29:14:3)

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடேயே (இச் சொல்லையே 'முன்னாடி' என்றவாறு சிதைத்து வழங்குகின்றோம்!)..... நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களிலாக இதன் சிறப்புப் பதிவுகள் ஆறோடுகின்றன!

இவ் வையையாறு அக் காலப் புலவர் பெருமக்கள் பலரால் பலபடப் புகழ்ந்து சுட்டப்பெற்றுள்ளது!

"நீர்முற்றி புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி இருநிலம் தார் முற்றியது போலத் தகைபூத்த வையை"

என்றவாறு வந்துள்ள வரிகளில் இதனின் கருத்தாழத்தை உணரவொல்லும்! (கலி: 67:2:3) இதனைப், "புலவர் நாவில் பொருந்திய பூங்கொடி" என்றவாறு குறித்தார், இளங்கோ அடிகள்! (காண்க: சிலம்பு:13:169)

"வையை" என்னும் வழக்காறு, பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கும் முற்பட்டதாகவே தோன்றுகின்றது!

வை > வை + உ > வையு > வைகு
வய் > வை

"வை" எனும் வேரொலிக்குப் "பொருந்துகை" எனும் சேர்க்கைப் பொருட் கருத்து, அடிப்படை! இதனை அடுத்தெழுந்த இனவகைப்பாட்டுக் கிளைச் சொற்களுள் தெளிவுப் பொருள்கள் சிலவற்றையும் (பொருந்தி-) "நிலைப்புற இயலு" என்பதற்கேயுரிய சிறப்புநிலைப் பொருளையும் - இவ் "வை. என்பதனை யொற்றிச் சேர்ந்த வினைச்சொல்லாகிய "வைகு" என்பது, பொருட்பாட்டுச் செழிப்பெய்தியது!

"வைகு" - வைகுதல் = நிலைப்புற்ற இயலுகையுடைமை.

வைகு = : இடையறாது - அதுவாவது, இடைவிடாதேயே நிலை நீடி
இயங்குறு (இயலு.)

வை + ஐ > வையை = எப்போதும் வற்றாதேயே நீடி நிலைநின்று
ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆறு.

வையை > வைகை.

வையை எனும் நீணெடும் பழங்காலத் தொடர்ப் பயில்வின் பிற்பாடாக அதுவாவது பின்னீடாக நான்காம் - ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் திரிபெய்திய சொல்! "வைகை" எனும் சொல்வடிவம், கழகக்கால நூல்களில் எங்கணும் பதிவுறாமை ஈண்டுக் கருத்தக்கதாகும்!

"வைகையின் வடகரை மருவிய வேடகத்தையனை"

(திருஞானசம்பந்தர் - தேவாரப் பதிகம்: 290 : 6.2-3)

இதுவே தொடக்க ஆட்சிப் பதிவு! சற்றொப்ப ஏழாம் நூற்றாண்டுப் பதிவு! இதன் பின்னரே - அதுவாவது பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் தொகுப்புருப்பெற்ற பிங்கலந்தையுள்ளேயே இதனை பார்க்கவியல்கின்றது!

பாவாணரின் பதிவு :

வைகை > வேகவதீ (சமற்.)

வைகுதல் = தங்குதல்

வைகு > வைகை = தங்கிச் செல்லும் ஆறு. தங்கிச் செல்லுதலாவது மெல்லச் செல்லுதல் "வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்" (மதுரைக் : 36 : 6)

"வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பின்" (புறம்: 79)

(வடமொழி வரலாறு: 269)

வைகை பற்றிய பாவாணரின் பதிவு என்பது, அவரின் ஆக்கங்களினுள் இவ் வாறு வரிகளே!

வைகுதலின்று அதனை எடுத்து நிறுத்தல் முறையற்றது! நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தொல்லாட்சிப் பதிவிடங்களில் "வையை" மட்டுமே உள்ளது! வைகை மிகப் பிந்தியது!

"வைகு" எனும் வினைச் சொல்லாக்கம் மீமேம் பழையது என்னினும், - அதனடியில், "வைகை" என்பது தோன்றவில்லை என்பதே மொழியியல் தரும் முடிவு!

தங்கிச் செல்லும் ஆறு என்பதுவும் - தங்கிச் செல்லுதலாவது மெல்லச் செல்லுதல் ஆகும் எனவும் பொருள் சுட்டுதல் பொருந்தா!

பொருந்துதற் கருத்தடியாகத் தொடங்கிய வேரொலி வழிச் சொல்லாக்கம் - (வை > வையு > வைகு எனும் வினைவடிவம்) (இயல்வில் (இயலுகையில்) நீடி நிலைப்புறு (நிலைப்புற்ற இயலுகையுறு) என்னும் பொருளில் அழுந்தி நின்றமையையும் ஈண்டு ஆழக் கருதிப் பார்த்தல் வேண்டுவதாகும்.

காண்க :

1. "வைகுபுனல் அயர்ந்தனை என்ப" (அகம்: 116:10)

(வைகு புனல் = இடைவிடாது ஓடும் புனல்)

2. வைகு + ஆர்ப்பு > வைகார்ப்பு.

"வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பின்"(பதிற்றுப்: 41:22)

வைகார்ப்பு = இடையறாது நீடிய ஆரவாரம்
(அரவாரம் > ஆரவாரம்) (அரவம் = ஒலி)

3. வைகு சுடர்: (அகம்: 87:13) = விடியுமளவும் எரியும்
விளக்கு.

4. வைகுதுயில் (நற்: 271:2, புறம்: 247:3) படுக்கையில்
நெடும்பொழுது நீளும் துயில்

5. வைகிருள் விடுத்தல் (இலக்கண விளக்கம் : 536)
தலைவன் தலைவியை உடன்போக்கு கொள்ளுதற்கு இருள்
புலரா முன்னீடான விடியற் பொழுதில் தோழி
அணுப்பிவைத்தல். "வைகிருள்" (மணிமேகலை : 20:88)

வைகு+உறு> வைகுறு : நீடுகையுறு, நீட்டிப்பு கொள்,
இடையறாதியலு.

வைகுறு விடியல் : இராப்பொழுது வைகிய விடியற்காலை.
"வைகுறு விடியல் போகிய எருமை" (அகம் : 100:16)

: இராப்பொழுது வைகிய விடியற்காலத்தே, மேய்வதற்காகப்
போகிய எருமை...

வைகு புலர் விடியல்" (நற் : 12 :4, குறுந் : 234, அகம் : 37 :5, 41 : 1)

"வைகு புலர் விடியல் வயவர் சூழ்வர்" (பெருங். உஞ்சை : 56:149)

வைகு புலர் விடியல் = வைகுறு விடியல் (புறம் : 233:8)

வைகுறு விடியல் =

யாம இருள் வைகியவாறு நிலைத்து நீடி நீற்கும் நேரப்
பொழுது குறித்து பொருள்பட்டு நின்று - அடுத்து அவ்விருட்போது
முடிவுறலாகும் இறுதிநிலையில் - கதிரவப் புலர்வின் விடியலானது
நிகழத் தொடங்கும் கடையாமப் பொழுதே வைகுறு விடியலாகும்!
இக் கடையாமத்தை "வைகறை யாமம்" என்னும், சிலம்பு!

(காண்க : சிலம்பு : 6 :116, 10 :1 11 : 1)

"வைகறை விடியல்" என்பதாகத் தொல்காப்பியத்துள்
வந்துள்ள பதிவு, தவறானது! (காண்க: தொல்.பொருள்.: 9:1)
அதற்கெனப் பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்பீட்டில் பதிவுற்றுள்ளதாகிய
'வைகுறு விடியல்' என்பதுவே உரிய பாடமாகும்!

இப் பிழைபாட்டினை உணராத உரையாசிரியர் பலர்,
வைகறையையும் விடியலையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துக்
கொண்டு, அவை மருத நிலத்துக்குரிய சிறுபொழுதுகளாகும்
என்றவாறு உரை காண்பர்!...

(வைகு + உறு >) வைகுறு எனும் கூட்டு வினையுரு, வைகுறு + ஐ > என்ற நிலையில் பிணிந்து “வைகுறை” என்னும் பெயர்ச் சொல்லாக உருப்பெற்றது! இச் சொல்லியல் மெய்நிலை வைகறை என்னும் சொல்லுக்குரிய பொருட்பாட்டினுள் பொதிந்து உரைபெறுகின்றமையுள் காணலாகும்!

வைகுறு > வைகுறு + ஐ > வைகுறை > (வைகொறை) > வைகறை (உகர - ஓகர - அகரத் திரிபு)

“வைகறை” என்னும் சொன்னிலையமைவுக்குரிய பொருட்பாடு - இருள் வைகுறுகை அறுதிநிலையாகி நிலவும் பொழுதினை மட்டுமே குறித்தது!

வைகறை (அகம் : 24:6, 42:10, 39:7, 157:7 178:18, 194:1, 196:7, 304:5, 308:3, 374:10)

வைகறை = யாம இருள் வைகுறுகை நீடி,

இறுதிநிலை எய்தும் பொழுதாகிய கடையாமம்.

வைகு + அறு > வைகறு > வைகறை என்றவாறு பிரித்தல், வழுவாகும்! வைகிருட்போது அறுபடுகின்ற காலப்பொழுதாகக் கருதிப் பார்த்துவிட்ட பிழையுறு, இது! உண்மையில், வைகுறையின் திரிபே, வைகறை!

அக் காலப் பழம்பண்டை மூதூராகிய மதுரை வான்பெயற்பொழிவால் வளம் நிரம்பிய சூழலில் செழிப்புற்றிருந்தது! அவ் வையை நீரினைத் “தண்ணம் புனல்” என்றவாறான அடையடுத்த ஆட்சியாற் குறித்தமையுள் அதன் குளிர்மையும் - “புனல்” என்றவாறு சுட்டி நிறுத்தியதுள், அது பெய்த மழையின் பாரிய தன்மையும் சுட்டப்பெற்றுள்ளன! (காண்க: பரி: 6 : 1 - 10) (புனல்: பரி: 6 : 3, 10)

(புய் : துளைக்கருத்துவேர். புய்>பொய்>பொயி>பொழி. பொழிவு = பொழிவுறும் மழைநீர். பொய் > பொசிதல் (துளை வழி ஒழுகுதல். பொழிதல் = வானினின்று மழையாகப் பொழிவுறுதல். பொய் > பெய் > பெய் + அல் > பெயல். (காண்க: அகம்: 64:8.) பெயல்துளி (கலி: 56:24) பெயல்நீர் (குறுந் : 29:2) பெயல்மழை (குறுந்: 174:1) பொழி > பொழிவு (பொழிபெயல் வண்மையான் (கலி: 57:12) பொழி மழை (பெரும் : 19)

புய் > புய் + அல் > புயல். பெய்யும் வான் மழையைக் குறித்தெழுந்தது "புயல்" எனும் சொல்! இவ் வரலாற்று உண்மையைப் "புயலென்னும் வாரி" எனவரும் குறள் தொடருள் காணலாகும்! (காண்க: குறள். 14) புயல் = மழை

புய் > புய் + அல் > புயல் > புஞல் > புனல் = வான்மழை. வாரி = வருவாய் அதுவாவது, வானத்தினின்று பெய்யும் மழை என்னும் வருவாய். வா > வார் > வாரி = வருவாய்.

விசும்பின் துளி (குறள்: 16) என்பார், அதே அதிகாரத்துள்ளாகிய ஒரு குறளுள்! வான், மழையின் கருக்களமாதலின் அதுவே "மழை" என்னும் பொருட்பாட்டுக்கும் நின்றமை உணரத்தக்கது! (காண்க: "வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு" குறள்: 20:2)

வையையாறு வழிபாட்டுக்குரிய நீராறு ஆகவே மக்களாற் கொள்ளப்பெற்றது! (காண்க: "புகை பூ அவி ஆராதனை அழல் பல ஏத்தி... வையை" (பரி: 6:11:13). பெருவெள்ளப்பெருக்கின் தொடர் நிகழ்வால் அடிக்கடி இவ் வையையின் சிறையாகிய கரை உடைப்புறும்! (பரி: 6: 23). வையையின் வெள்ளநீரூள் மூழ்கிக் குளித்தலாகிய விளையாட்டு (புனலாட்டு) போர் போலவே நிகழ்ந்தது! (தணிபுனல் ஆடும் தகைமிகு போர் (பரி: 6:29). பண்டைப் பழம் பொழுதில் - நீராடி மகிழ்தற்குச் சிறந்த இடமாக இத் தமிழகத்துள் வையையாறு திகழ்ந்தது! (காண்க: "பிறிதும் ஓர் யாறு உண்டோ? இவ் வையை யாறு" (பரி: 6:92-93)

அடிக்கடி, புதுப் புனல் கொள்ளும் தகைமையது, வையை! (பரி: 6: 70) நீர்ப்பெருக்கு உடையது, இது! (காண்க: பரி: 296: 5) பரிபாடல், இதனை வையைப் பெருக்கு என்றே பதிவு செய்யும்! (காண்க: 6: 73) முகில் மழை பெய்யவும்- அருவி நீரானது பிற நீரோடு கூடிப் பெருகி வரவுமாக வையை இயலும்! (பரி: 7: 70) வையையாற்று வெள்ளப் பெருக்கால், அதன் கரைகளில் எக்கராகிய இடுமணல் தேரிகள் தோன்றுவனவாகும்! (காண்க : கலி: 35:9)

செறிந்த நீரையுடையது, வையை! (பரி: 8: 104) வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடி வந்து வையையின் கரைகள் நெரிக்கும் தகைமையது, வையை! (பரி: 11: 15) பல்வேறு மலர்களின் மணத்தை ஏற்று வந்தது, அவ் வையை! (பரி: தி: 2: 5) புதுநீர் கொள்வது, வையை! (பரி: 2:5) (பரி: திரட்டு, அந் நீர் வரவு "புதுப்புனல்" என்றே சுட்டும்! (காண்க : வையை புதுப்புனல் (பரி: தி: 13:1, 2: 50) வையைப் புனல் (தண்ணம் புனல் (பரி : 6:10) "தணிப்புனல்" (பரி : 6: 29) " தண் வரல் வையை" (பரி: தி: 3 : 4) மரங்கள் பலவற்றையும் ஏந்திக் கொண்டு வையை வரும்! கடலே கிளர்ந்து வருவதுபோல் தோன்றும்! (பரி: 12 : 10) வையையின் நீர் நறுமணம் உடையது! (பரி : 11 : 140)

நறுமணம் மிக்க வையை நீர் இனிக்கும்! (பரி.திரட்டு: 1:4) "தீம் நீர் மலிதுறை" "தீம்புனல் வையை (பரி: 22 : 45)

எல்லவருக்கும் மேலாகப் புலவர் பெருமக்கட்கிருந்த வையை மீதிருந்த பெரும்பற்றும் பெருவிருப்பமும் பெருமதிப்பும் துலங்கப்பதிவாகி யிருக்கின்றமை வியப்பாயிருக்கின்றது!

வற்றாதோடும் ஆறு என்னும் வரலாற்றுப் பொருண்மையை உட்கொண்டே, "வையை" என்றவாறு சொல்லாக்கம் உருப்பெற்றுள்ளது எனும் உண்மையினை உறுதிப்படுத்தும் பாவரி ஒன்றனைத் தம் சிலம்பில் இளங்கோவடிகள் பதிவு செய்திருக்கும் தெளிவான குறிப்பீடு ஆழ்ந்து கருதுதற்குரியது!

"வையை என்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" என்பது அவரின் அவ் அருவரி!... "பொய்யா" என்பதனுள்ளாக அவ் வையையின் வற்றாதோடி நிற்கும் பொருண்மை உள்ளோடி நிற்கின்றது! (காண்க : சிலம்பு : 13:170) மேலுங் கருத : நீடு நீர் வையை (சிலம்பு:17:4) நீடுநீர் = இடையறாது ஒழுகும் நீர்) மே. கா: 'வருபுனல் வையை" (அகம்: 36:9) வருபுனல் நீர் வையை சூழும் மதுரை" (சிலம்பு:13: 2-4)

வையையாற்றின் புனல் வளப் பெருக்கால் - சூழ்வு கொண்டு உருப்பெற்றோங்கிய ஊர்களெல்லாம் செல்வச் செழிப்பு வாய்ந்தன! பொய்யாத புது வருவாயினையுடையது அவ்வூர்களில் ஒன்றான "மையல்"! அவ் லூரின் தலைவன், மாவன்! இஃதொரு வரலாற்றுக் குறிப்பு! (காண்க: புறம்: 71:10)

பல பேரூர்கள் அடங்கிய மதுரை நகரம் "கூடல்" எனும் பெயரொன்றாலும் சிறக்கச் சுட்டப்பெற்றது! "நான் மாடக் கூடல்" என்பது நீள் பெயர்! அதன் குறுக்கக் குறிச்சொல் , கூடல்! நான்மாடக் கூடல் நகர் என்பதன் முழுப் பெயர் (காண்க : "நான் மாடக் கூடல் நகர்" (பரி.தி: 7:4) "நான் மாடக் கூடல் நகர்" என்ற பெயர் நான்கு மாடங்கள் கூடியதாதலின் ஏற்பட்டது! அவை, திருவாலவாய் - திருமுடங்கை - திருநள்ளாறு - திருநடுவூர் என்பனவாகும்! " மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்" எனச் சிறக்கச் சுட்டும் மதுரைக்காஞ்சி! (மதுரை : 429)

வையையாற்றின் கரையோரங்களில் பெரும் பெரிதாகப் பரப்பில் நீர்த் துறைகள் சிறந்திருந்தன! (காண்க : "வையை வான் துறை" சிலம்பு : 30 : 108. "வையைத் துறை " (மதுரை: 340) (பரி.தி: 2: 27- 33)

வையைக் கரையோரங்களில் மருத மரங்கள் செறிவாகவும் செழிப்பாகவும் நெடிதோங்கி வளர்ந்திருந்தன! மருதமரம் சிறக்க மதிக்கப் பெற்றமையை "திருமருத முன்றுரை" என வந்துள்ள தொடருள் புலனாகின்றது! (காண்க: தீம் புனல் வையைத் திருமருத முன்றுரை (பரி: 22: 45) (முன்துறை > முன்றுறை).

["முன்றுறையரையனார்" என்றவாறாகப் புலவர் பெருமான் ஒருவர் சுட்டப் பெற்றமையுள் வரும் "முன்றுறை " என்பது, (முன்று + உறை) முன்றில் வாழ்ந்திருந்தமையைச் சுட்டுவதாகும்! முன்று என்பதுவே முன்று + இல் > முன்றில் என்பதன் முன்வழக்காகும்! முன்று என்பது முற்றம் என்னும்

பொருட்பாடுடையதாகும்! முன்று என்பதனின்று வலித்தே (முன்று >) முற்று ஆகி - "அம்" ஈறு பெற்றுப் பின் முற்றம் எனப் பொருள் பெற்று நீடியது! முன்று + இல் > முன்றில். இல்லத்தின் சூழ்வகத்தின் முற்பகுதியிடம்! (கருதுக: "அணிலாடு முன்றில்" (குறந்: 44 : 4) "அணிலாடு முன்றில்" எனவரும் அழகுத் தொடராட்சியை எழுதியவராகிய புலவரின் பெயர் இன்னது எனத் தெரியாமையாலேயே - அத் தொடராட்சி கொண்டே "அணிலாடு முன்றிலார்" என்றவாறு தொகுத்தோரால் பெயர் சுட்டப்பெற்றார்!]

"வையை மருதோங்கு முன்றுறை" (சிலம்பு:14:16)

"திருமருத முன்றுறை சேர் புனல்" (பரி: 7:83)

தமிழ்நாட்டுள் சிறப்புற்ற ஆறு என்பதாலும் - தமிழுக்குச் சிறப்பு வழங்கும் செம்புலப் புலவர் பெருமக்கள் மிகப் பலர் வாழ்ந்த-வாழ்கின்ற ஊர் என்பதாலும் - அப் பேரூர்த் தொகுதிகளையடுத்துப் பெருக்கெடுத்தோடும் ஆறு என்பதாலும் - அது சூழ்வின் வாழ்விட மேம்பாட்டுச் சிறப்புத் தகைமை நோக்கித் "தமிழ் வையை" என்றவாறான அடைகொண்டும் சுட்டப்பெற்றது! (காண்க : " தமிழ் வையை" (பரி. தி: 6: 60)

மதுரைக் கணக்காயனார் - மதுரைப் படைமங்க மன்னியார்-
மதுரைப் பெருங்கொல்லன் - மதுரை வேளாசான் - மதுரை
அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் - மதுரை அறுவை வாணிகள்
இளவேட்டனார் - மதுரை ஆசிரியர் கோடங் கொற்றனார் - மதுரை
இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் - மதுரை இளங்கௌசிகனார் - மதுரை
இளம் பாலாசிரியன் சேந்தன் கூத்தனார் - மதுரை ஓலைக்கடைக்
கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார் - மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் -
மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகனார் - மதுரைக்
கண்டரத்தனார் - மதுரைக் கவுணியன் பூத்தனார் - மதுரைக்
கள்ளிகடையத்தன் வெண்ணாகனார் - மதுரைக் காமக்கணி
நப்பாலத்தனார் - மதுரைக் காரூலவியங் கூத்தனார் - மதுரைக்
கூத்தனார் - மதுரைக் கொல்லன் - புல்லன் - மதுரைக் கொல்லன்
வெண்ணாகனார் - மதுரைச் சுள்ளம் போதனார் - மதுரைத் தத்தங்

கண்ணனார் - மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தனார் - மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் நாதன் தேவனார் - மதுரைப் பாலாசிரியர் சேந்தன் கொற்றனார் - மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார் - மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார் - மதுரைப் புல்லங் கண்ணனார் - மதுரைப் பூதன் இளநாகனார் - மதுரைப் பூவண்ட நாகன் வேட்டனார் - மதுரைப் பெரு மருதனார் - மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார் - மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார் - மதுரை மருதங்கிழார் மகன் இளம்போத்தன்-மதுரைக் கூடலூர் கிழார் - மதுரைக் கூடலூர்ப் பல் கண்ணனார்-எனப்பெற்றோராக- ஊராற் பெயர் பெற்ற - ஊரொடு தொடர்ந்த பெயர் கொண்ட செந்தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் மிகப் பல்லோராகச் செறிந்து தமிழ் செய்த புகழ் மிகு மதுரையைச் சூழ்ந்தோடிய தனிச்சிறப்புப் பேரியாறாகிய வையைவையத் "தமிழ் வையை" என்றமை மிகப் பொருத்தமாக மெய்யரசு சுட்டிய வழங்கீடு தானே!.....

மதுரை, பண்டைய பாண்டிய மண்! (பாண்டியன் என்பதுவே "பண்டு" என்பதன் முதலிலையினின்று உருப்பெற்றதாகப் பாவாணர் சுட்டுவார்!) வையை பாண்டியனுக்கே உரியது! பாண்டியன் பண்டைப் பழந்தமிழன்! வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பு, மதுரை! (காண்க: புறம்: 71:10) நான் மாடக்கூடல் என்பதன் வழியே பெயர் பெற்ற கூடல் என்னும் மதுரை தமிழொடேயே சேர்த்து வைத்து எண்ணப் பெற்றது! (காண்க : "தமிழ் கெழு கூடல்" (புறம்: 58) "தமிழ் நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின் மதுரை" (சிறுபாண்:66)

வைையொடு தொடர்பு படுத்தப் பெற்றே பன்னிலைகளில் பாண்டியன் சுட்டப்பெற்றான்! (காண்க: "மாறு அட்ட தானையான் வையை" பரி: 7:49 - 50) வையைத் துறைவன் = பாண்டியன் (திவா.). வையைத் துறைவன் மதுராபுரித் தென்னன் (பெருந்தொகை: 1410). பாண்டியனது வையை (காண்க: கலி: 98:31) (காண்க: பரி: 20:97) (பரி:தி: 10:4) தென்னம் பொருப்பன் வையை

(பரி.தி:4:2) (தென்னம் பொருப்பன்= பாண்டியன்) புனைதேரான்
வையை (காண்க: பரி:தி: 10: 3-4) புனைதேரான் = பாண்டியன்
வைகைத் துறைவன் = பாண்டியன் (பிங்கலம்)

மதுரைக் கோமான் எனப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்
சிறப்பிக்கப் பெற்றான்! “இவன் வையையார் கோமான்” எனவும்
புகழப் பெற்றான் (பரி: 29: 13, முத்தொள்: 44: 3)

நீர்வளச் செழுமை மக்கள் வாழ்வை - இருப்பை -
துய்ப்பை - மேம்படுத்தியது! துப்பார்க்குத் துப்பாக்கித் தருவதும் -
அதுவே துப்பாவதும் மழையாகிய நீரென்பார், நம் வள்ளுவப்
பேரறிஞர் (காண்க : குறள் : 12) வெள்ளவளப் புதுப்புனல் வரவால்
இடையறாதியலும் வையையின் செழுமை, வாழ்வகங்களை உயரச்
செய்தது. மாட மாணகராகிய பெருநிலை மாடி வீடுகள் மிகப்
பல்கின!

“மாட மாண்நகர்” = மாடங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட மாளிகை.

மாளிகை : மேன்மாடியமைக்கப்பெற்ற வீடு. (அகம்: 124 : 6)

மாடம் : மாடி. Storeyed house. (Terrace house) Mansion with upper terrace.

வேர் விளர்ச்சி :

மா : (பெருமை) (பெரியது) (அகலிது)

(ஓ.நோ. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்

(கருதுக : தொல்)

> பெருமை, நெடுமை, உயர்ச்சி, சிறப்பு, மேம்பாடு

“மாபெரும்” (தொல். பொருள்.: 2: 5: 5) = பெரும்பெரும்,

பெரும்பெரிய

மாக்கடல் = நெடிய கடல் (புறம்:4 :15)

(ஓ. நோ. “நெடுங்கடலும்” குறள்: 17 : 1)

மா > + டு > மாடு “மாடல்ல மற்றையவை” (குறள்: 400: 2)

மாடு = (பெருமை) பெருஞ்செல்வம். விழுச்செல்வம் என்பதற்கு

நேரியது, இச் சொல். (குறள் :400 : 1) மாடோர் (பெரியார்) தேவர்

(பதிற்றுப்: 70: 23) மாடு + அம் > மாடம் : உயரிய வளமனை “இடம்

சிறந்து உயரிய எழுநிலைமாடத்து” (முல்லை: 86)

மாடத்துக்கு முன்னீடாகப் பதிவுற்றுள்ள அடைகளின்

கருத்துப் பதிவுகளைக் கருதுக :

1. “வான் தோய் மாடத்து” (பெரும்பாண் : 333)

2. “விண்தோய் மாடத்து” (பெரும்பாண்: 369)

மாடத்தொடு பொருந்திய பண்டைய மதுரையின்
காட்சிகளை இவ்விடத்திற் கருதுக :

1. “மாடங்கள் நிறைந்த மதுரை மாநகர்” (புறம்:32:5)
2. மாடங்கள் நிறைந்த தெருக்களையுடைய மதுரை நகர் (முருகு:7)
3. மதுரை நகரின் மலை போன்ற மாடங்கள் (மதுரைக்: 402).
4. மாடங்களால் பொலிவு பெற்ற நான்மாடக் கூடலாகிய மதுரை
(மதுரைக் : 402).
5. ஒழுங்குபட்ட நிலையினையுடைய மாடங்களையுடைய மதுரை
(மதுரைக்:451).
6. உயர்ந்த மாடங்கள் கொண்ட வளப்பமுடைய பழைய ஊராகிய
மதுரை, யாறு (ஆறு) கிடந்தாற் போன்ற தெருக்களைக்
கொண்டிருந்தது! (நெடுநல்:29)
7. பாண்டியனுக்குரிய மூதாராகிய மதுரை மாடங்களை
உடையதாயிருந்தது! (அகம்: 335: 11)
8. மாடங்களையுடைய தெருக்களையுடைய கூடல்(மதுரை)
(அகம்:346: 20)
9. நிலத்திலுள்ள யாவரும் நாவாரப் புகழும் நெடிய
மாடங்களையுடைய மதுரை நகரம் (கலி:35:17)
10. நான்கு மாடங்களையுடைய கூடல், (மதுரை) (கலி: 92: 65)
11. மதுரையின் கண்ணுள்ள அழகிய மாடங்களில் அகத்திருந்த
மகளிர் மணமிக்க பனிநீர் தூவி நின்ற காட்சி (பரி:10:123)
12. மாடங்களையுடைய மதுரைத் தெரு (பரி: 20:25)
13. நெடிய மாடங்களையுடையது மதுரை (பரி. தி:13:6)

வளப்பமும் - மீமிகுதியெண்ணிக்கையில் அமைந்திருந்த
மாட மாளிகைகள் நிரம்பிய தெருக்கள் மிகுந்திருந்த மூதாராகிய
மதுரை மாநகரை - அக் காலப் போரழுத்த வாழ்வியல் சூழ்ந்த
நிலையில் - அம் மனவுணர்வால் காழ்த்திருந்த தமிழக வேந்தர் -
மன்னர் - குறுநில மன்னர் - வேளிர் பலரின் வெறிப்
போரீட்டினின்றும் காத்துக்கொள்ளுதற்கென அரண் அமைக்க
வேண்டிய தேவை - மதுரை நகரையாண்ட மன்னர்க்கு
இன்றியமையாது வேண்டுவதாயிற்று. அவ் அரண் நிலைக்கு
அடிப்படையாக மதில் அமைக்க வேண்டியதாயிற்று! அதன்
பதிவுகளில் சற்றே கவனஞ்செலுத்துவம்!
(வேர்நிலை:

“முய்” : உயர்ச்சிக்கருத்து வேர்

முய் > முய் + அல் > முயல் = மேற்கொள். "பூசற்கு முயன்று"
(கம்பரா.யுத்: 763)

முயல் = ஊக்கத்தோடு செய், முனைப்புறு, முயற்சி செய்
முயல் + சி > முயற்சி.

முயல் + தி > முயற்றி = முயற்சி

"இரவும் பகலும் இகழா முயற்றியொடு"

(பதினோ : 18. நக்கீர.திருக்கண்:12)

முய் > முயல் > முல்

முல் + ல் + ஐ > முல்லை : கூரிதாக அரும்பி மலர்ந்து

மணந்தரும் மல்லி வகை.

(கூரிய பல்லுக்குப் பல்லிடங்களிலும் உவமையாக்கப்
பட்டிருக்கை அதன் தோற்ற அடிப்படையிலேயேயாம்!)

"மகளிர் மூரல் முறுவல் ஒத்து அரும்பின முல்லை" (கம்பரா.கி.479)

(மே.கா. "முல்லை யெயிறு" (கம்பரா.யுத்.779)

முல் > முல் + ஐ > முலை

: இளைய பெண்பாலியர் மார்பில் முளைத்தெழும் உறுப்பு.

முல் > முள் = நிலைத்திணை வகையில்-கூரிதாக மேலெழுந்த
குத்துரு (குத்துறுப்பு)

முல் > முள் > முளை = குத்திட்டு மேலெழும்புவதாகிய முளை.

முல் > முள் > முளை = கருத்து எழும் (கருத்து தோன்றும்)
தலையகத்து மூளகம்

முய் > முய்கு > முகு

முகு + அடு > முகடு = உச்சி, மலையுச்சி

முகத்தல் = மேல் வருமாறு எடுத்தல்.

முகத்தல் = வாரி அகப்படுத்தல்

"நாள்வலை முகந்த கோள்வல் பரதவர்" (அகம் : 300:1)

முகவு + ஐ = முகவை = முகத்தற்கு உதவும் கலம்.

"கயிறு குறு முகவை" (பதிற்.பத்:22: 4)

முகு > + இல் > முகில் = நீர் முகந்து மேல்

திரண்டிருக்கும் கார்கோள் (பதிற்று : 84:11)

(ஓ நோ: எழு > எழு + இல் > எழில் > எழிலி = முகில்)

முகு + அம் > முகம் : தலையின் முகப்பு உறுப்பு.

முகம் : முன்னணி. = முற்புறம் = முனை

"நுதிமுகம் மழுகிய மண்ணை வெண்கோடு" (அகம் : 24: 12)

முகம் + முன் > முகமுன் > (முகமொன்) > முகமன்.

முகமன்: முகத்தெதிர் கூறும் புனைவுப் புகழ்ச்சியுரை

"என்றும் முகமன் இயம்பாத வர்கண்ணும்" (நன்னெறி : 1:1)
முகு + ஐ > முகை = அரும்பு

(உருத்தல் > (= முளைத்து மேல் தோன்றுதல்)

உரும்பு > ஓரும்பு > அரும்பு)

முகு > முக்கு > மொக்கு = அரும்பு; முகை

மொக்கு + உள் > மொக்குள் = அரும்பு , மொக்கு , மொட்டு.

முகை : அரும்பு. "முகைப் பருவத்தர்" (பரி: 10: 19)

முகைதல் = அரும்புதல்.

"தகை பெற முகைந்த" (அகம் : 177 : 18)

முகைந்த தாமரை = அரும்பெடுத்த தாமரை.

"மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரை" (ஐங்குறு : 6 : 4)

முகு > முகு + இய் > முகிய் > முகிழ். (யகர மூகரத் திரிபு)

(ஓ.நோ. இயை > இழை. வியை > விழை

செய் > செயு > செழு

பொய் > பொய் + இ > பொயி > பொழி)

முகிழ் = அரும்பு. (பரி : 10 : 5-6)

முகிழ்த்தகை = முல்லை முகையின் தகைமை .

"முகிழ்த் தகை போகிய முகையா வரிசி" (பொருந: 112-113)

முகிழ்த்தல் = தோன்றி நிலவுதல் (ஐங்குறு : கடவுள் : 1:3)

தோன்றுதல் (கம்பரா.பா: 1324)

அரும்புதல் (கம்பரா.சு: 542)

முய் > முய்ச்சி > முச்சி = உச்சி.

(ஓ.நோ: உ > உய் (உயர்ச்சிக்கருத்து வேர்)

(உய்ச்சி > உச்சி) (உச்சி; உச்சம்)

(உச்சி > மயிர்முடி) "நறுமலரணிந்த நாறிரு முச்சிக் குறமகள்"

(மலைபடு : 182-183)

முல் > முன்

முய் > முயல் > முல் > முல் + து > முற்று = முதிர்; காழ்கொள்

முற்று > முத்து = முற்றியது; முற்றிய இம்பி மணி (pearl) < பரல்.

முத்து > முது.

முது+ அல் > முதல்

முதல் > முதல் + உ = முதல்வு > + அன் > முதல்வன் = தலைவன்

(சிறுபஞ்: 8:12)

முது + இர் > முதிர் = முதிர்ச்சி , மேனிலையுறு.

(திருஞா.தே.பதி: 285: 8-1)

முதிர்வு = மிகுதி. முதுமைப் பருவம் (முதுமொழி : 122: 21 : 22)

முதிர் + அம் > முதிரம் = முகில். (திருஞா. தே. பதி: 373 : 7 : 1)

முது = தோன்றும் அறிவு, அறிவு, அறிவெழுச்சி.

"முதுவாய் வேல் " (குறந் : 362 : 1)

முது > முதுகு > முதுக்கு.

முதுக்கு + உறு > முதுக்குறு > (+ ஐ) > முதுக்குறை = முற்றிய அறிவு முயற்சி.

"முதுக் குறைந்தது" - (குறள்: 707:1) "முதுக்குறைமை" (குறந்:217-7)

"முதுக்குறை முதுமொழி" (மணி: 18:167)

முதுக்குறை > முதுக்குறைவு > முதுக்குறைவி = இளமையிலேயே அறிவு முதிர்ச்சியுற்றவள்; அறிவுடையவள்

"என் சிறு முதுக்குறைவி" (அகம்: 17:9)

முது + ஐ > முதை = (முன்மை, மேன்மை) பழைமை

"முதைபடு பழங் காட்டு" (அகம் :262:1)

முதைச்சுவல் = பழைய மேட்டு நிலம்.(குறந்: 204:3)

முது > முந்து = முற்படு முது > முந்து + இ > முந்தி = முன்னரே முந்தி = (சீரையின் - சிலையின்-) சீலையின் (சேலையின்) தலைப்பகுதி. (சீலை > நீள் துணி)

(கருதுக: நீர்ச்சீலை > நீசீலை > நீசலை)

முந்தி விரித்தல் = முந்து தானையாகிய (தானை = சீலை, சேலை) முந்தானையையே (முந்தானையையே) விரித்துப்போட்டு ஆணுடன் படுத்துக் கொள்ளுகை. (வட்டார வழக்கு)

முந்து + உறல் > முந்துறல் = முற்படுதல்

முந்துறுத்தல் = தோற்றுவித்தல் (அகம்:39:3)

முந்தையோர் = முன்னோர்

முது > முதுக்கு : அறிவு

முது வாய்த்தல் = அறிவு நிரம்பப் பெறுதல்

"வேறுவேறு யர்ந்த முதுவா யொக்கல்" (பட்டினப் : 214)

முது > (மொது) > (மொதி) > மதி.

எண்ணம்; கருத்து (திருஞா. தே. பதி: 276:1)

மதி = அறிவு "மதிமாறு ஓரா நன்றுணர் சூழ்ச்சி" (மலைபடு : 62)

மதித்தல் = எண்ணுதல், கருதுதல் (சூளா:1155:3).

" இதனாற் பயன் என்னை மதிப்பதோவெனின்"

(தொல்.உவமை: இளம்பூ: உரை)

மதிநெறியறிவு = இயற்கையாகத் தோன்றும் அறிவும் - நல்ல

நெறியினை அறியவல்ல நூலறிவும் வாய்ந்த பேறு.

"மதி நெறி யறிவு சான்ற" (கம்பரா. யுத்த: 762)

மதியவன்= அறிவுடையவன் ; அறிஞன் (திருஞா: 6: 487: 6-7)
 மதி + அன் > மதியன் > மதிஞன் = அறிஞன் (திருமந்திரம் : 61)
 (ய > ஞ திரிபு)
 (ஓ.நோ. விலை+ அன் > விலையன் > விலைஞன்
 கலை + அன் > கலையன் > கலைஞன்
 அறி + அன் > அறியன் > அறிஞன்)

மதி > + மை > மதிமை. அறிவுடைமை (தொல். பொருள். 251 : 2)
 “புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு மதிமை சாலா
 மருட்கை நான்கே” (தொல்.பொருள். மெய்ப்ப.7 (1201)
 மதிநுட்பம் : அறிவு நுட்பம்
 “மதிநுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை” (குறள் : 636)

“கண்” எனும் உறுப்பின்வழி உருவான சொல் - (கண் > காண் >
 காண் + சி) காட்சி. (ஓ.நோ பூண் + கை > பூட்கை)
 காட்சி = (காணுதல்) > அறிவு
 (காண்க : புறம் : 170 : 2-4, 213: 4-6, 214: 1-3. அகம்: 8:10, 75 : 1-3, 215: 7-10
 245: 1,2. ஐங்: 470. கலி : 94 : 42, 13, 20: 1-3 பரி: 1 : 45,46. பெரும் : 445)
 காட்சி = அறிவு > அறிவுப் பொருண்மை சான்ற நூல்
 (காண்க புறம்: 192: 8-11)

இதுவே போல், “விழி” எனும் கண்ணைக்குறித்த சொல்வழி-
 இலத்தீனம் போலும் மேலைமொழிகளில் “காட்சி” எனும்
 பொருட்பாடு கொண்டு பல சொற்கள் எழுந்துள்ளன. (விய > வியி >
 விழி. View, vigilance, wit, video, vision, (L) vide, wise என்றவாறு
 மிகப்பல மொழிகளில் பல பதிவுகள் உற்றுள்ளன.

(L) vide என்பதன் பொருள் to see (to know) என்பதுதான்.
 சமற்கிருதத்தில் பின்பற்றிய (vide >) vidya = அறிவு, கல்வி, கலை
 என்றவாறான பொருள்களில் விளர்ந்தமை இவ் விடத்தில்
 கருதப்பெற வேண்டியதாகும்.

அறிவில் - கல்வியில் - கலையில் - உடல் நலப்படுத்தும்
 கலை வினையையும் குறித்தவாறு பொருள்கள் வளர்ச்சியெய்துவது
 இயல்பான மொழியியற் பாங்குடையதேயாகும்.

இவ் வகை வளர்ச்சியிலேயே, “வித்யா” எனும் சமற்கிருதச்
 சொல் வடிவு, vidya > vaidhya (வைத்தியம்) என்றவாறு பொருள் நீடி
 வழங்குகின்றமை இவ்விடத்தில் கருதத் தக்கதாகும்.
 (Skt) வைத்தியம் = மருத்துவம் (Skt) வைத்தியர் = மருத்துவர்.

இதுவே போல், தமிழுள் அறிவையும், அறிவு நுட்பத்தையும், அறிவு, அறிவுசார் கருத்து, எண்ணம் என்றவாறு பொருள்கள் பொதிந்து வளர்ந்த "மதி" சொல், கிரேக்கம் இலத்தீனம் செந்து (zend) போன்ற தொன்மைசார் மொழிகளில் பல்வேறு வடிவங்களில் பதிவெய்தியது.

மதி > (Greek) math > mathema

math = to learn

matos = science

mathemo + matos > (Gk) mathematikos = to learn belonging to the sciences especially to mathematics (Gk > L > F)

(E) mathematic : pertaining to the science of number.

(Gk) math = to learn.

Matos = in auto matos. : acting of one's own will.

(math) (Eng) philomath = a lover of learning (wisdom)

Acatamathesis (PSYCH.)

1. Inability to understand perceived objects and situations.
2. Impaired ability to comprehend the meaning of spoken language.

மதி = அறிவு, அறிவுகொள், > அறிவால் எடையிடு, அள, அளவிடு
மதி > mete (L) = to measure. (ME) meten (Slav.) mata = to measure

(Dutch) meten.

(L) mete (Eng) mete = measure

(L) meticulous (E) meticulous = very careful and precise

(L) modus = measure > mode > (E) mood = the state of mind or feeling.

(L) modus > mode (Old Eng) mod = thought

(E) 1. mood = (PSYCH.) : the state of mind or feeling.

2. mood = A form or set of forms of a verb serving to indicate whether it is to express fact, command, wish etc.

(Old Eng.) modig = brave.

(வித்யா > வைத்ய)

(Zend) math = medical science

(L) medere = to heal

medicus, medicolis = medical.

medicolis = medical, relating to the art of healing.

(medicus = physician)

இயற்கை நீர் அரண் : ஆறும் - கடலும்

செயற்கை நீர் அரண் : அகழி .

இவ் அகழியை, "அகழ் கிடங்கு" என்னும் தெளிவுக் கூட்டுச்சொல் கொண்டு சுட்டும், மலைபடுகடாம்!... (மலை: 91) கோட்டைச் சுவர்க்குப் புறமாக முற்றிலும் சுற்றுப்படுமாறு - ஆழம் பெற அகழ்ந்து உருவாக்கிய நீர்க் கிடங்கு, "அகழி" என்னப்பெற்றது!

(: ditch, surrounding a fortification, moat)

"அகழி சூழ் போகி" (சிலம்பு: 13:183)

அகழ்தல் > ஆழ்தல். ஆழம் எனும் சொல், இதனினின்று திணிய உருவாக்கம் பெற்றதுவே ஆகும்! (ஆகும்...ஆம்!) (அரண் என்பது கோட்டை மதிலைக் குறிப்பதுவே! கோட்டை மதில் (fort wall, rampart.)

"உ". உயர்ச்சிச் சுட்டு

உ > உர் > உரு

உருத்தல் = 1. உயர்தல். "உருத்த மனத்தோடு" (நாலடி: 309)

2. முதிர்ந்தல் " ஊழ்வினை உருத்தென்" (சிலம்பு: 16:217)

உருத்தல் = தோற்றம் (வின்.அக) முளைக்கை (வட. நி.)

உருப்பு = தோற்றம்

"கடைக்கண் சிவப்பும் முதிர் முலை உருப்பும்" (பெருங்: 1: 34,131)

: எழுச்சி, மேலெழுகை, உயர்ச்சி என்றவாறான அடிப்படைக் கருப். பொருட்பாடுகளை உள்ளடங்கிய வேர் வழியிலேயே, இவ் "உரு" எனும் சொல் தோற்றமெடுத்துள்ளது!

"அண்" - என்பது, ஓர் இடப்பொருள் குறித்த ஈற்றுருபு.

காண்க: அவ் + அண் > அவண்.

இவ் + அண் > இவண்.

உவ் + அண் > உவண்

உ > உவ் > உவ் + அண் > உவண்.

உவவு = (மேல்): வான் மேலிருந்து ஒளிரும் முழுமதி

உவவுமதி : முழு நிலவு. உவவு > உவா.

(காண்க: நிலவு > நிலா.

இரவு > இரா.

உலவு > உலா.

அரவு > அரா)

உவண் + அம் > உவணம் = உயர்ச்சி (கந்தபு. 3:15:38)

உவணம் = உவணப்புள், பருந்து

கருதுக: புரம் > பரம் (உயர்ச்சி)

(பரு + அண் >) பரண் = மேற்கட்டமை

உவணம் = பருந்து. பரந்து > பருந்து

உவணம் = பருந்து. (பரி : 2:60) "உவணச் சேவல்" (சிலம்பு: 14:8)

" விரிசிறை உவணம்" (கூளா: 1181)

உவணம் "உயர்ச்சியும்... கமுகும்" (பொதிகை நிகண்டு : 2: 402)

உரு + அண் (இடப்பொருள் உருபு) > உரண். இதுவே படிநிலைப் பயில்வு ஒலிப்பிலாக உரண் > ஓரண் > அரண் என்றவாறு நெடுமதிலைக் குறித்தெழுந்தது! காப்புக்கு - கடிகாவலுக்குரிய செயற்கை உருவாக்கம் மதிலே!

(அதுவாவது, முதிலே!)

முது: (மேல்) உயர்ச்சி

முது > +இல் > முதில் > (மொதில்) > மதில்

(உகர - ஓகர -அகரத் திரிபு)

முதில் என்பதனின்றே "மதில்" (முதில் > மொதில்> மதில்) என்றவாறு உருவான கருத்துச் சொல் உருவான போன்மை வளர்ச்சியை - (உ > உவு > உவர்>) "சுவர்" என்றவாறு உருவாகியுள்ள சொல்லுக்குள்ளும் காணலாம்!

உவர் > சுவர் (புறம் : 211:19). (அகம் : 61: 4)

(ஓ.நோ. சுவல் = மேட்டு நிலம். " சுவல் விளை நெல்" (மலை: 430)

சுவல் = தோள் முண்டு. (புஜம்)

சுவர் : காண்க : " நெடுஞ் சுவர்ப் பல்லி" (நற்: 169: 3)

மதிலினையும் "சுவர்" எனச் சுட்டும் வழக்கமைந்திருந்தது!

காண்க: "நன்னகர் விண்தோய் மாடத்து விளங்கு சுவருடுத்த"
(பெரும்: 368 -369) ("சுவர் உடுத்த = மதில் சூழ்ந்த)

மதில் அரண்களின் வகை :

உயர் மதிலரண் - அகன் மதிலரண் - திண் மதிலரண் - அருமதிலரண் (பல் வகைப்பட்ட போர் நுண்கருவிகள் அமைவுள்ளது, அருமதில்)

இவ் வத்துணைக் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியவாறு அரண் என்பது இவை உடையனவே என அறுதியிடுவார், நம் பெரும் பேராசான் வள்ளுவர் பெருமான்!

"உயர்வகலந் திண்மை அருமையிந் நான்கின்

அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல் " (குறள் : 143)

பகைவர் அணுகவியலாதபடியான அரண்களின் அமைப்பு பற்றிய - கட்டுமானத் தொழிலுத்தி பற்றிய தீர்வான கட்டடப்பொறியியல் சார்ந்த அறிவு நூல்கள் பல அக் காலத் தமிழகத்துள் இருந்தன! - என்னும் உண்மையினையே அவர்

"நூல்" எனும் சொல் கொண்டு பதிவு செய்துவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்!.... இல்லையெல்லாம்!.... நின்றிருக்கின்றார்!

முதில் > மொதில் > மதில் = சுவர், கோட்டைச்சுவர்.

(பரி: 8:37, 72:9, 20:14, 107)

மதிற் புறத்தகம் = அகழி. (கம்பரா: பா: 108)

மதில் மரம் = கணையமரம் "மதில் மரமுருக்கி", (பதிறுப்பு : 15: 3-4).

மதிற் புரம் (அகம்: 335: 11) (சிலம்பு: 14 : 218)

அரண்களில் அடிப்படையான கட்டுமானம் வலிய கற்சுவர். இது "மதிலரண்" என்னப்படும். (காண்க: புறம்: 92: 5)

அம் மதில் நெடுமை (உயரம்) உடையதாகவும் - நீளித்து நீடிய சூழ்வுடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். "நெடுமதில்" (பதி : 22: 25) (அகம்: 159 : 15). நீள் மதில் (புறம்: 379 : 15)

நெடுமதில் - ஞாயில் - காவற்காடு - ஆழ்கிடங்கு (அகழி) எனும் யாவும் அரண்வகை சார்ந்தன! (பதி. த.பா. 11)

செழியனது மாடங்கள் நிறைந்த மூதூராகிய மதுரை நல்ல அரண் கொண்டது! (அகம்: 335 : 11)

ஆழ்ந்த அகழியையும் வானஞ்சும் உயரிய - நீண்ட மதிலினையும் (கோட்டைச் சுவர்) உடைய வளப்பம் பொருந்திய ஊர்க்கு வேந்தன் நெடுஞ்செழியன்! (புறம்:18:11)

மதுரைக்கு அரணாகப் பொருந்திய மதிலின்கண் உள்ள சுருங்கையினூடு புகுந்து நீரைச்சொரியும் தோற்றம் - களிற்று தன் கையை உயர எடுத்து நீர் சொரிவதை ஒத்திருந்தது! (பரி: 20:106)

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் மதுரை விண்ணூறவோங்கிய மதிலைக் கொண்டிருந்தது! (மதுரைக்: 402)

"வலம் பொருந்தியப் புலவர் வாயினால் சிறப்பெய்தி வையைநீர் முற்றி மதிலைப் பொருடும் பகையல்லாது பகை செய்தலை அறியாத அரண் சூழ்ந்த மதுரை" (கலி: 67:4)

"மதுரையின் மதிலிடத்தைச் சூழ்ந்த வையையாற்றங்கரை"

(கலி : 92:12) "உயர் மதில் கொண்டது மதுரை" (பரி:20:14)

"மதுரை மதில்" (பரி : 17:9) "மதில் மூதூர்" (பரி: 8:3)

வையையாற்றின் நிலைவளத்தாற் சூழப்பெற்றிருந்த அன்றைய மதுரை மூதூர் பதினாறிடங்களுக்கும் மேலாகப் பழம்பெரு நூல்களில் சிறப்புப் பதிவிடம் பெற்றுள்ளது!

மாடமாளிகைகளும் - கூடகோபுரங்களும் அகலிய தெருக்களையும் மதிற் சூழ்வொடு கொண்டு செல்வச் செழிப்பிலிருந்தது - தமிழ் மணத்தையும் மனத்தையும் அகத்துள் கொண்டிருந்தது!

அம் மூதூர், மதிலரண் சூழ்வுக் காப்பின் சிறப்பினாலேயே - மதில் > மதில் + ஐ > மதிலை > மதிரை என்றவாறு காரணப் பெயர் பெற்றிருந்தமையை வேரியல் சுட்டுகின்றது!

மதிலை > மதிரை ஆயினமை - லகர ரகரத் திரிபின் பாற்பட்டது! லகர- ரகர ஒலித்திரிபு - தமிழின் இயல்புகளிலொன்று! புதல் என்னும் செஞ் சொல், "புதர்" என வழங்கும் இயல்பில், இதனை நாம் அறியலாகும். லகர- ரகரத் திரிபு - மாறுகோள் நிலையிலாக ரகர லகரமாகவும் திரியலாகும்! குடர் > குடல், சாம்பர் > சாம்பல், பந்தர் > பந்தல் என்றவாறான திரிபுச் சொல் படிவில் இவ்விரண்டு நிலைகளையும் உணரலாகும்!

காலப் பயில்வு நீட்சியில் - "மதுரை" எனும் அறுதிப் பெயர் நிலை " மருதை" என்றவாறும் திறம்பியது! மக்களின் வாயிடை இவ் வழக்கல் இயல்பாய் நிகழ்ந்தது!

மதில் > மதில் + ஐ > மதிலை > மதிரை > மதுரை

ஊர் மீது கொண்டிருக்கும் பெரும் பற்றும் பெருமிதமும் மதுரை மக்கட்கே உரியன! அம் மக்களின் பண்பாட்டு ஊற்றப் பொசிவுப் பாங்கு, அது!

அது, தனித்த அழகு சான்ற இயல்பு! அது, அவர்களின் சிறப்புக் கூறுகளில் ஒன்று!

"மதுரை மூதூர்" (சிலம்பு: பதி: 39 10 : 41, 57, 15:6, 125:77, 27 : 131 - "மதுரை மாநகர்" (சிலம்பு: 15 : 112, - 27:84) - " மதுரை மூதூர் மாநகர்" (சிலம்பு: 11:188) - கூடல் - மாடக்கூடல் - நான்மாடக் கூடல் - மூதூர் என்ற வாறெல்லாம் மதிப்பார்வுப் புகழ்மை பெற்று - இற்றைக்கு வளனார்ந்த மனம் வாய்ந்திருக்கும் - பண்பார்ந்திருக்கும்- தமிழார்ந்திருக்கும் மக்கள் கூட்டத்தோடு இனிதியன்று வரும் மாமதுரை நம் தமிழினத்துக்கே பெரும் பெருமை நிறைப்பதாகும்!

மதுரை : இம் மதுரை என்ற சொல்லையே ஒலிஇடம் பெயரல் திரிபாக (மதுரை >) மருதை என்னும்படி ஆகியுள்ளது!

(குதிரை என்பதைக் குருதை (குருத) எனத் திரிபுற வழங்கும் வழக்கு போன்றது, இந் நிலை!)

"மருதை" என்னும் வழக்கின் இடம்பெயரல் திரிபு நிலைக்கும் - "மருது" என்னும் நிலைத்திணையாகிய மர வகைப் பெயர்க்கும் தொடர்பில்லை! அது வேறு, இது வேறு!

"மருது" என்னும் மரம் ஒன்றற்கான நிலைத்திணைப் பெயர்ச்சொல் எப்படி உருவாகியது என்பதனை இனியடுத்து வரப்போகும் "மரம்செடிகொடி" என்னும் பாரிய புதலியல்சார் வேரியல் நூலுள் துலக்க விளக்கம் பெறும்! ஆண்டு, அதன் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளுக!

மருதமரம் எனும் நிலைத்திணைப் பெயரை, மதுரைக்கு ஏற்றி மயங்குவர், சிலர்! அது அவ்வடியாக அமைந்ததன்று! பண்டைய தமிழ்த்தொல்லோர் இயற்கை வழிப்பட்டு, - அதனூடேயே ஒன்றி வாழ்ந்த இயல்பினராய் இயங்குகையில் வாழ்வியலுக்கு இன்றியமையாக் கருத்து நோக்கி மட்டுமே - அதற்குரிய கருத்துத் தீர்வுச் செய்தி முற்படும்படியான வரலாற்றுப் பதிவை முன்வைத்தே சொற்களை உருவாக்கியுள்ளனர்! அவ்வகை நெறிப்பட்டே "மதுரை" எனும் பெயரும் உருப்பெற்றுள்ளது!

வாழ்வியக்க வரலாற்றுள் - தம் காப்பு நோக்கி உருவாக்கிக் கொண்ட விணையாலாகிய ஒரு பொருட்பெயரையே (மதிலையே) - அதன் அன்றைய இன்றியமையாத் தேவைக்கென்றமைத்த பயன்பாட்டுப் பொருளையே அடிப்படைக் கருத்தாகக் கொண்டு இப் பெயரானது அன்றைய மதுரையரால் ஆக்கப்பெற்றுள்ளது!

பெயருள் மிகமிகக் காப்பாகப் பதுங்கிக்கொண்டுள்ளது, அதனின் பெயரிட்டுக்கான கருப்பொருள்!....

இடம் பெயரல் (metathesis) என்றவாறு ஓர் ஒலியியல் திரிபமைவு மொழியில்சார் ஒலியியங்கியலில் ஓர் இயல்பு நேர்வு! ஒலிப்பில் - எழுத்தொலிகள் பின்முன்னாகவும் - முன்பின்னாகவும் பெயர்ந்தொலிக்கை ஒருவகையான நேர்ச்சியே! பின்முன்னாகும் - இடம்பெயரல் திரிபுக்கு - "விசிறி" என்பது "சிவிறி" என்றவாறும் - முன்பின்னாதற்கு "இமிறு" என்பது, "மிஇறு" என்றவாறும் இயலும் சான்றுகளைக் கருதிப்பார்க்கலாம்!

குடுமி என்பது குமிடி (குமுடி) என்றவாறு பேச்சு வழக்கில் திரிபெய்துவது பின்முன்னாகும் இடம்பெயரலே ஆகும்!

இவ் வகை நேர்வு நிகழ்வின் வழி, சொல்லமைவுகளின் கருப்பொருளை விளங்கவியலாது அறிவு அலமரும்! அமைந்து கூர்ந்தெண்ணுகையில், கலங்கல் தெளியும். ஒளிந்துள உண்மை புலப்பாடுறும்!

ஆய்வுத் தோய்வுக்கப் பிடியினை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு அமைதியில் ஒன்றி உள்ளிறங்கின் உரிய ஆழத்தினுள் அவ்வுண்மை அகப்படுவதாகும்!

(காண்க)

விய் > வியல் = விரிவு, அகலம்.

விய் > வீய் > வீயூ > வீசு = விரி, அகல், அகற்று, ஏறி, நீடிப்பரவு.

காண்க: "வீசுவளி" (புறம்: 369: 3)

"வீசுநீர்ப்பரப்பு" (மணி : 8 : 33)

வீசு + உறு > வீசுறு > விசுறு > + இ > விசிறி

விசிறி = காற்றினை விசிறியடிக்கவுதவும் பனையோலைக் கருவி

(விசிறு = 1. விசிறியாற் காற்றெழுப்பு.

2. வலையை நீர்மேல் விரித்தெறிதல்.

"அலை கடல் வாய் மீன் வீசினும்" (திருவாச: 8:2)

விசிறி > சிவிறி (இடம்பெயரல்)

சிவிறி = விசிறி (பிங்கலம்)

"சிவிறி என்பது சிற்றால வட்டம்" (பிங்கலம்)

சிவிறி= நீர் வீசும் கருவி

நீரினைப் பிறர் மேல் பீய்ச்சியடித்து ஆடற்குதவும் கருவி.

"நெய்ம்மாண் சிவிறியார் நீர்மணக் கோட்டினர்" (பரி: 6 : 34)

(மேலும் துலங்க :) (:இடம்பெயரல்)

இய் > இயை > இசை

இய் > இய் + அம் > இயம் = இசைக்கருவி.

இயம் + பு > இயம்பு = இசைத்துக்கொண்டு பாடு, உரை.

இய் > இயம் > இம் = இம்மென்னும் ஒசை.

இம்மென இமிரும் வண்டு.

இமிர = ஒலிப்ப,

இமிரா = ஒலியாத

இமிழ் = ஒலியிடு கருதுக : இமிழ் கொண்ட இயம்

இமிழ்தல் = முழங்குதல், ஒலித்தல்.

இம் + இர் > இமிர் > இமிர் > இமிறு

இமிர் = ஒலி (வின்சிலோ)

ஞிமிறு = தேனீ (honeybee)

"வரி ஞிமிறு ஆர்க்கும் வாய் புகு கடா அத்து" (புறம் : 93:12)

ஞிமிறு > மிஞிறு = தேனீ (காண்க : "மிஞிறுக்க குரல்" (புறம் : 308: 2)

மிஞிறு : (குறி: 111, (பதிற்றுப் : 60: 4, 89 : 3,

அகம் : 159 : 16, 207: 8, புறம் : 22: 6)

மேலுங் காண்க :

குடு = உச்சி குடி = மலை மேலிருக்கும் குடியிருப்பகம்

குடு > கொடு (உச்சி)

(காண்க: கொடு + இ > கொடி : உயரப் பறப்புறும் சீலைக்கொடி)

கோடு = உச்சி கோடி = உச்சி, உச்ச எண்

குடு > குடும் + இ > குடுமி : உச்சிக் கொண்டை, முடி, மயிர் முடி

குடிமி = உச்சி

குடுமி = தலையுச்சி "இகல் மதில் குடுமி கொண்ட"

(தொல்.பொருள் : 59 : 10)

உச்சிக்கொண்டை "குடுமிக்கோழி நெடுநகர் இயம்பும்" (குறுந் : 234)

"பார்ப்பனக் குறுமகப் போல... குடுமித் தலைய" (ஐங்குறு: 202)

குடுமி > குமிடி = குடுமி

(Gk) > (L)

(Gk) comitos = long haired

> (L) cometa

> (E) comet : a star with hair like tail : வாலுடு (வால்நட்சத்திரம்)

(இது வால் இல்லை); வால் போல் நீளிதாகத் தொங்கும் மயிர்(முடி!)

இப்படியாக நான் உங்களை அங்குமிங்குமாக அலைத்திழுத்து வந்தமையின் காரணம், - இனி, உங்கள் கருத்திலும் - அறிவிலும் - சிந்திப்பிலும் நெரிந்திருக்கப்போகும் சின்னூலாகிய இவ் ஆய்வுப் பொத்தகத்தின் படிவுக்கு முன்னீடாக - நீங்கள் இம் முன்னாட்டு (முன் விளையாட்டுப் பயிற்சி) (= preplay) ஆடிவிட்டு உள்புக வேண்டும் என்னும் அருணோக்கு தான்! (அருள் + நோக்கு) ஆம், அருளியின் நோக்கு, அப்படியாகப் பட்டதுதான்!

இரண்டு பக்கங்களில் உள்ளடங்குமாறான முன்னுரை வரைவுக்கெனவேதான் முயன்று - அமர்ந்தேன்! தொட்டுத் தொடங்கியதும் - நானே அதன் உள் விழுந்து ஒடுங்கி உறைந்து போனேன்!... எப்படி - எப்பொழுது - இதனை முடித்துத் தீருவது என்றவாறான வல்லிய சுமையழுத்தத்தைத் தாங்கியவாறே

நுண்ணொடி - நொடி - நிமையம் - மணி - நாள் - கால் (காலம்) என
நீளிய தொடரோட்டத்துள் அகப்பட்டவாறே இழுத்துச்
செல்லப்பட்டவனானேன் என்பதை - இம் முற்பாட்டுப் பதிவில்
கவலையொடு உணரக் கூடுவீர்!

உமிமலையில் அரிசி பொருக்கும் வேலை, என்னுடையது!
பசிக்கும் மக்களுக்கான புசிப்புக்குத் தாய் முயற்சி!... பசியாற
ஊட்டத் துடிக்கிறேன்! எம் மக்கள் வயிறார உண்ணக்
காழறுகின்றேன்! ஈட்டுந்தேட்டமோ மீச்சிறு குற்றளவாகத்தான்
உளது! நான் என்ன செய்ய!... என்னால் இதற்கு மேலும் முடியவே
முடியாது!....

இப்படிக்கு,
தவித்தலமரும்.....

அருளி

திகிரி!...

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதியுள் இத் “திகிரி” எனும் சொல் பற்றிய பதிவு விளக்கம் அச்சேறி வெளிவந்த காலம் : 28.10.1929. [செ. ப. க. தமிழகராதி :]

திகிரி tikiri n. prob. திருகு - 1. circle, circular form வட்ட வடிவு. (பிங்.) 2. wheel உருளை “ஒரு தனித் திகிரி யுரவோன்” (சிலப். : 4, 2). 3. potter's wheel தண்ட சக்கரம். “அத்திகிரி பரித்த பச்சை மண்ணெனலாகும்” (காஞ்சிப்பு. திருநகரப். 76) 4. The discus weapon சக்கராயுதம் “காலநேமி மேலேவிய திகிரிபோல்” (கம்பரா. சித்திர. 40) 5. Royal authority அரசாணை “தீதின் றுருள்க நீ யேந்திய திகிரி” (மணி : 22 : 66) 6. chariot, car தேர். “சேகரக் கூவிரத் திகிரி யூர்வோன்” (ஞானா : 7, 17) 7. cart வண்டி (யாழ். அக.) 8. Sun சூரியன் “விசம்புடன் விளங்கும் விரைசெலற் றிகிரி” (அகம் : 53) 9. bamboo மூங்கில் (பிங்.). 10. Hill, mountain மலை (திவா.)

[மொழிஞாயிறு - பாவாணர்] (1970 - இல்)

“துல்” வளைதற் கருத்துவேர் எனும் தலைப்பிலாகச் “செந்தமிழ்ச்செல்வி” எனும் திங்களிதழில் எழுதி வெளியிடப்பெற்ற வேர்ச்சொற்கட்டுரைப் பகுதியுள் அவர் தந்த விளக்கம். (காண்க : வேர்ச்சொற்கட்டுரைகள் பக்கம் : 270. சை. சி. நூ. ப. க.)

திரி - திகிரி = 1. வட்ட வடிவு (பிங்.) 2. குயவன் சக்கரம் “அத்திகிரி பரித்த பச்சைமண்ணென லாகும்” (காஞ்சிப்பு. திருநகரம் : 76) 3. சக்கரப்படை “கால நேமி மேலேவிய திகிரி போல்” (கம்பரா. சித்திர. 40) 4. கதிரவன் “விசம்புடன் விளங்கும் விரைசெலற் றிகிரி” (அகம் : 53). 5. வண்டிச்சக்கரம் 6. வண்டி 7. தேர் “சேகரக் கூவிரத் திகிரி யூர்வோன்” (ஞானா : 7 : 17). 8. அரசாணை “தீதின் றுருள்க நீ யேந்திய திகிரி” (மணி : 22 : 16) 9. உருளை “ஒரு தனித் திகிரி யுரவோன் (சிலப். : 4 : 2)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (2004-இல்)

மொழிஞாயிறு - பாவாணர் மறைவெ- தி 24-ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வெளிவந்துள்ள செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியுள் (- “தி - தூ” மடலம்) இத் “திகிரி” எனும் சொல்லுக்கு அமைக்கப்பெற்றுள்ள விளக்கப் பகுதி :

திகிரி tikiri பெ. (n.) 1. வட்டவடிவம் (பிங்.) circle, circular form. 2. உருளை cylindrical “ஒருதனித் திகிரி உரவோன்” (சிலப். : 4 : 2) 3. வேட்கோத் திகிரி (குயவன் சக்கரம்) potter's wheel “அத்திகிரி பரித்த பச்சை மண்ணெனலாகும்” (காஞ்சிப்பு. திருநகர. ப. 76) 4. சக்கரப்படை the discus weapon “காலநேமி மேலேவிய திகிரிபோல்” (கம்பரா. சித்திர. 40) 5. அரசாணை royal authority “தீதின்று உருள்க நீ ஏந்திய திகிரி” (மணி : 22, 16) 6. தேர் cart “திகிரி ஊர்வோன்” (ஞானா : 7 : 17). 7. வண்டி. 8. ஞாயிறு Sun “விரை செலற் றிகிரி” (அகநா : 53)

திகிரி tikiri பெ. (n.) 1. மூங்கில் bamboo 2. மலை mountain

[இம் முற்குறித்த முப்பதிவுகளினுள்ளாக நாம் உணரத்தக்கதோர் உண்மை எதுவெனின், தமிழ் அகராதியியல் ஆ- வுப் பதிவு முயற்சி வளர்ச்சியானது - வல்லடிபட்ட கிழட்டாமையின் தெற்றுக்கால் ஊர்வு நகர்வுடையதாகத் தொடர்ந்து வருகின்றது என்பதுவே!]

மொழிஞாயிறு - பாவாணர்பெருமகனார், அவர்தம் இறுதிக் காலங்களில் செந்தமிழ்ச்செல்வியின் வாயிலாகத் “தமிழின் தலைமையை நிலைநாட்டும் தனிச்சொற்கள்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் வெளிட்ட இருபத்திரண்டு கட்டுரைகளுள் இறுதிக் கட்டுரை, “திரும்பு” என்னும் தலைப்பினை உடையதாகும். இதனுள் இத் “திகிரி” எனும் சொல் பற்றி மூன்று வரிகளில் கருத்தொன்றைப் பதிவு செய்துள்ளார். “திரி > திரிகு > திரிகி (யாழ். அக) = குயவன் சக்கரம். திரிகி > திகிரி = வட்டவடிவு, சக்கரம், வண்டி, தேர், சக்கரப் படைக்கலன், உருளை, கதிரவன், அரசன்கட்டளை” - இவையே, அம் மூவரிகள்! (காண்க : தலைமைத் தமிழ். பக்கம் : 174)

இவ்வறுதிப்பாட்டுக்கு அடிகோலிய சிந்தனைத் தூண்டலைத் - திருவாளர். வையாபுரியாரும் அவர்தம்

குழுவாரும் 1929-இல், இத் “திகிரி” எனும் சொல்லுக்குரிய பதிவின் முன்முகப்பில் “prob. திருகு” என்றவாறு குறித்துள்ள அரிய ஐயப்பாட்டுக் குறிப்பினின்று பாவாணர்பெருமகனார் பற்றியுள்ளதாகவே தெரிவுறுகின்றது!

["prob." என ஈண்டுக் குறிக்கப் பெற்றுள்ள அருக்கக் குறிப்பீடு, "probably" என்பதினின்றி கொண்டதாகும்! இப்படி இருக்க வா- ப்புடையதாகலாம்! (இதனின்றி தோன்றியிருக்க வா- ப்புடையதாக இருக்கலாம்!) என்பதுவே, இதன் பொருட்பாடு! (probability = நிகழ்தகவு)]

["துல்" வளைதற்கருத்து வேர். இதற்கும் மூலம், "உல்". உல் > துல் > துலம் > துளம் > துடம் > தடம். துல் > தூர். தூர் > திர் > திரி. இவையே இதனின் வளர்ச்சியாக்கங்கள் என்பன, பாவாணர் பெருமகனாரின் முடிபுகள்!...] இவை, அப்படியே ஒரு புறங் கிடப்பனவாகுக!....

“துய்” : வளைவுக்கருத்து வேர்.

து- + அவு > துயவு = (வளைவு >) அறிவின் திரிபு. “துயவென் கிளவி அறிவின் திரிபே” (தொல். சொல். : 368 : 2). “துயவுற்றேம் யாமாக” (தொல். சொல். : 368. சேனா. உரைக்குறிப்பு).

து- + அல் > துயல் = (வளைவு >) அசைவு.

(ஒ. நோ.: அ- : வளைவுக் கருத்து வேர்)

(அ- > அ- + ஐ > அயை > அசை)

“துயல்கழை நெடுங்கோட்டு” (சிறுபாண் : 265).

துயல் + அல் > துயலல் = அசைதல், ஆடுதல் (நச். உரை)

துயல் + உ > துயல்வு = அசைவு.

“திருந்திழைத் துயல்வுக் கோட்டு” (குறந் : 294 : 6)

(மேலுங்காண்க : “துயல்வந்தன்ன”

(அகம் : 27 : 16, 375 : 15).

“துயல்வர” (அகம் : 13 : 20). “துயல்வரும்”

(புறம் : 277 : 5, 288 : 8, 339 : 9)

து- > து- + அக்கு > துயக்கு = 1. அசைவு, சோர்வு “துயக்கிலன்” (கம்பரா. தாடகை : 26). 2. மனத்திரிவு (திவ். திருவாய் : 1 : 3 : 9). 3. மனமயக்கம் “துயக்கறவுணர்ந்து”

(மணி : 27 : 19) 4. (மனச்சோர்வு >) மனவருத்தம் “துயக்கறுத்து
எனை யாண்டு கொண்டு” (திருவாச : 30 : 7)

து- + அங்கு > துயங்கு. துயங்குதல் = (வளைவுறுதல்) சோர்தல்
“துயங்கி நின்றான்” (வரத. பாகவத. நாரசிங்க : 28)

து- > து- ம் > (து- ம் + சு) > து- ஞ்சு > துஞ்சு.

துஞ்சுதல் = (சோர்வால் -) துயிலுதல். துஞ்சுதல் = 1. சோம்புதல்
“நீ துஞ்சாய் மாறே” (புறம் : 22 : 38)

2. துயிலுதல். “நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்” (குறள் : 1049)
“துஞ்சுபுலி இடறிய சிதடன் போல” (புறம் : 73 : 7)
“துஞ்சலோ இலள்” (குறுந் : 292 : 8)
“துஞ்சாக் கண்ணர்” (அகம் : 122 : 5)
“துஞ்சாக் காவலர்” (நற்றிணை : 98 : 9)
“துஞ்சா” (குறள் : 1179) = உறங்கமாட்டா.
“துஞ்சின்” (குறள் : 1212) = தூங்குமானால்.
“துஞ்சுங்கால்” (குறள் : 1218) = உறங்கும்போது.

துஞ்சுதல் = (கள்ளுண்டு மயங்கி -) உறங்குதல்.

“துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர்” (குறள் : 926)

துஞ்சுதல் = (துயிலுதல் >) (நெடுந்துயில் கொள்ளுதல் >) சாதல்.

துஞ்சு + இல் > துஞ்சில் > துச்சில் = துயில்
கொள்ளுவதற்கென்றமைந்த இல். (இல் = வீடு, இருப்பு)
(துயிலிடம் > தங்கிடம் > குடியிருப்பு)

காண்க: “புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு” (குறள் : 340)

துச்சில் = குடியிருப்பு.

காண்க : (பட்டினப் : 55 - 58) (அகம் : 203 : 10 - 18)

(அகம் : 321 : 10 - 14).

து- > (து- ம் + கு) > து- ங்கு > துங்கு > தூங்கு.

(தூங்குதல்) தூங்கு + அல் > தூங்கல் = (வளைவு >) சோர்வு.

“தூங்கலி னுருவினைச் சொல்லின்” (கம்பரா. சடாயுயிர் : 27).

தூக்க மயக்கம் “தூங்க லோங்கு நடை” (முல்லைப். : 52)

தூங்குதல் = வாடுதல் “துக்கத்துட் டீங்கி” (நாலடி : 121)

தூங்காமை = செயலில் சோர்வின்மை.

“தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம் மூன்றும்”

(குறள் : 383).

தூங்குதல் = துயிலுதல்

“சொரிந்த சோரிதன் வாய்வரத் தூங்குவான்”
(துயிலுதல் > நெடுந்துயில் கொள்ளுதல் >) சாதல்.
“நாடுங்கால் தூங்குபவர்” (திரிகடு : 19)

து- + இல் > துயில் = தூக்கம். (காண்க : தொல்.
பொருள் : 266 : 5. சிறுபாண். : 154, பெரும்பாண் : 440,
முல்லைப். : 80, மதுரைக் : 254, 275, 714. குறிஞ்சி : 241, 242.
பட்டினப் : 15, 117. மலைபடு : 350. அகம் : 24 : 17, புறம் : 126 17)
“மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்” (குறள் : 1103) துயில்
கொள்ளுதல் = தூங்குதல். துயிலா = உறங்கா (புறம் : 247 : 8)
துயில் + து > துயிற்று (பிறவினை) = உறங்கப்பண்ணு. “துயிற்றி”
(குறள் : 1168)

து- + அர் > துயர். துயர்தல் = (வளைதல் >) வருந்துதல்.
“ஆனா துயரும் என்கண்” (அகம் : 195 : 17). (மேலுங்காண்க :
“துயர் உற்றோர்” (சிலம்பு : 5 : 123) “துயர் வரவு” (குறள் : 1165 : 2)
“துயருறும்” (மணி : 24 : 72) “துயர்நிலை” (கலி : 139 : 37) துயர்
+ அம் > துயரம் = மனவருத்தம் “தணிவருந் துயரஞ் செய்தான்”
(அகம் : 278 : 14)

இவ்வாறாக, வளைவுக்கருத்து அடிப்படை வேரினின்றே
- துயவு, துயல், துயக்கு, துயங்கு, துஞ்சு, தூங்கு, துயில், துயர்,
துயரம் என வரும் சொற்களும், அவற்றின் இனஞ்சார்ந்த
தொகைச்சொற்களும் தமிழுள் மிகப் பலவாக விரிவார்ந்து
வடிவெடுத்துள்ளன என்பதை நாம் முதற்கண்ணாக ஈண்டு
அறிதல் வேண்டும்.

து- > து- ல் > துல். **துல் + அங்கு > துலங்கு.**
துலங்குதல் = (வளைதல் >) அசைதல், (தொங்கி -) அசைதல்
“துலங்குமான் மேலூர்தி” (கலி : 13). துலங்குதல் = (துயருறுதல் >)
கலங்குதல் “துலங்குகின்றேன் அடியேன்” (திருவாச : 6 : 28)
துலங்கு > துலங்கு. துலங்குதல் = அசைதல்.
“இரண்டு பாடுந் துலங்காப் புடைபெயரா”
(திவ். பெரியாழ் : 3 : 6 : 9)

து- > து- ல் > துல்

துல் > துன் > துன் + பு > துன்பு = துயரம், வருத்தம், மனக்கலக்கம், துன்பம். துன்பு. (பரி : 6 : 84) (புறம் : 382 : 10).

துன்பு + உறு > துன்புறு = துயருறு. (தொல். பொருள் : 182 : 1).

துன்பு + அம் > துன்பம் = துயரம்

“துன்பத்துப் புலம்பல்” (தொல். பொருள்: 266:1).

“துன்பத்துள் துன்பம்” (குறள்: 369 : 2, 854 : 2)

து- > (து- + உ >) து- வு > துவு. துவு + அல் > துவல்.

துவலுதல் = (வளைதல் >) சாதல் (வின்கிலோ)

துவல் > துவள். துவளுதல் = (வளைதல் >) ஓசிதல்

துவளுதல் = வருந்துதல். “சோறு கூறையின்றியே துவண்டு”

(தேவா. : 119 : 3)

துவளல் = வளைவு.

துவள் + ஐ > துவளை = வாட்டம்

“பேய் தொட்டு விட்டதாலே துவளையாம்” (பாணவிடு: 299)

துவல் > துவன் > துவன் + து > துவன்று.

துவன்றுதல் = (வளைதல் >) சாதல் (பிங்.)

துவன் = வட்டத் திருப்பி (மலையகராதி)

து- > து- ல் > துல்.

துல் > துள்.

துள் + அக்கு > துளக்கு. துளக்கு = (வளைவு >) அசைவு.

“துளக்கிலா விளக்கை” (தேவா : 13 : 6).

வருத்தம் “துளக்குறுத்தனவே” (சீவக : 1560)

துளக்கு + அம் > துளக்கம் = 1. அசைவு. 2. மனக்கலக்கம்

“துளக்கமிலாதவர்” (நாலடி : 189).

துளக்குதல் = 1. அசைத்தல் “திருமுடி துளக்கி நோக்கி”

(சீவக : 1881).

2. (வளைதல் >) வணங்குதல் “முனைவற் றொழுது முடி

துளக்கி” (சீவக : 2357)

துள்+அங்கு > துளங்கு = அசைவுறு. “துளங்குநடை” (அகம்: 3 : 7)

துளங்குதல் = 1. அசைதல். “துளங்கிமில் நல்லேற்றினம்”

(கலி : 106 : 9) (மலைபடு : 330).

2. நிலைகலங்குதல் “கடிமரம் துளங்கிய காவும்”

(புறம் : 23 : 9)

3. தளர்தல் “சடுகணை மருதலோடுந்

துளங்கினான்” (கம்பரா. முதற்போ : 132)

[து- > து- ல் > துல் > தொல் > தெல் > தெல் +து > தெற்று.
தெற்று > தெறு]

து- > தொ- . தொ- -தல் = வளைதல் > துவள்தல் > சோர்தல்
> இளைத்தல் (>கெடுதல் > அழிதல்)

தொ- +- +அல் > தொ- யல் =

1. சோர்கை. “அறியாத் தொய்யாச் சிந்தையாம்
யாவரை யாதென்று துதிப்பேம்” (கம்பரா. ஊர்தே. 18)
2. துன்பம் (சூடா.)

தொ- +உ > தொ- வு = வளைவு, தாழ்வு.

து- > து- ல் > துல் > தொல். தொல் + ஐ > தொலை.

தொலை-தல் = (வளைதல் >)

1. சோர்தல் “நாத் தொலைவில்லா யாயினும்” (மணி: 24 : 99)
2. வருந்துதல் “சுடுதொழி லரக்கராற் றொலைந்து”
(கம்பரா. திருவவ.)

(வளைதல் >) தோல்வியுறுதல். “ஒருவனை யொருவன் அடுதலும்
தொலைதலும்” (புறம் : 76 : 1)

தொலைத்தல் = தோற்பித்தல்

“ஏறுமலை தொலைத்தார்க்கு” (திருக்கோ : 113)

து- > து- ல் > துல் > தொல் > தோல்.

தோல் = வளைவுறு, தோல்வியெ- து.

(காண்க : “தோலாக் காதலர்” (நற் : 39 : 31).

“தோலாதோன்” (அகம்: க. வா. : 6)

தோலா நாவினர் = தோல்வியுறாத நாவன்மை சான்றவர்;
நாவலர்

தோலாமை = (வளையாமை >) ஈடழியாமை.

தோலாமொழித் தேவர் (சூளாமணி இயற்றிய ஆசான் பெயர்)

தோல் + உ > தோல்வு = தோல்வி

“சாலங் காயனைத் தோல்வினை யேற்றி”

(பெருங். நரவாண : 7 : 103)

தோல்வு + இ > தோல்வி = தோல்வி எய்துகை. “தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்” (குறள் : 986).

தோல் + தல் > தோற்றல் = தோல்வியுறுதல். “தோற்றேன்”

(முத்தொள் : 96 : 4). “தோற்றோர்” (தொல். பொருள் : 65 : 10)

“தோற்றோன்” (புறம் : 125 : 16)

துல் > தொல் > தெல் (வளைவு) (உகர - ஓகர - எகரத் திரிபு)
தெல் + (ல்) + அடித்தல் > தெல்லடித்தல் = (வளைவு >)
வஞ்சனைசெ- தல்.

“தெல்லடித்துப் புலவரெனத் திரியலாமே” (தமிழ்நா : 230)

தொல் > தெல் > தெல் + து > தெற்று > தெறு.

தெறு > தெறுத்தல் = நெரித்தல் (பிங்கலம்)

தெறு = (வளைவு >) அச்சம்.

(ஒ.நோ: அங்கு (= வளைவு) > அஞ்சு > அச்சு.

அச்சு + அம் > அச்சம்)

தெறு + உம் > தெறுவும் > தெறும்.

தெறுவரல் = அஞ்சுதல்.

தெறுக்கால் = தேள் (திவாகரம்). தெறுநர் = பகைவர் (பிங்.),

முரண்படுநர்.

தெறுப்பதம் = தெறுக்கால், தேள்.

“தெறுப்பதங் குழீஇ செறிந்தெழு நரகிடை”

(உபதேசகா. சிவத்துரோ : 229)

தெறு + உம்பு > தெறும்பு > தெறம்பு > திறம்பு = மாறுபடு.

தெறு > தெற்று. தெற்றுதல் = மாறுபடுதல் (சூடா.)

தெற்றுதல் = முறுக்குதல், முறுக்கிக்கொள்ளுதல்

“தெற்று கொடி முல்லையொடு” (தேவாரம் : 622 : 6).

தெற்றுதல் = இகலுதல். “சமவாது மருட்டி யெங்குந்தெற்றிய

விவனையோ முன் றெரிப்ப தின்று” (திருவாலவா : 30 : 23)

தெற்றுதல் = மாற்றுதல். “இது சந்திரன் தொழிலைத்
தெற்றினமையால் தெற்றுருவகம்”.

(வீரசோழியம் : அலங் : 18. உரை).

தெற்றுதல் = பின்னுதல் “குடம்பை நூல் தெற்றி”

(கல்லாடம் : கணபதிதுதி)

தெற்று : பின்னுகை; மாறுபாடு (பிங்கலம்)

தெற்றுக்காணை > தெற்றிக்காணை = பிண்கால் முட்டியிடும் காளை.

தெற்று + அல் > தெற்றல் = மாறுபாடுடையவன்.

“தெற்றலாகிய தென்னிலங்கைக் கிறைவன்” (தேவா : 680 : 8).

தெற்றுப்பல் = பின்னிய பல், முறுகலுற்றபல், கோணைப் பல்

தெற்றுதல் = பின்னுதல். “தெற்றிப் பண்ணின புல்லான் வேய்ந்த

குடில்களிலிருக்கும்” (மலைபடு. 438 - 439. நச்சர். உரை).

“அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தே” (குறிஞ்சிப் : 41. நச்சர். உரை)

(தெற்றின = வலந்த)

“கடுந் தெற்று மூடையின் இடங்கெடக் கிடக்கும்”

(பொருந : 245)

(நச்சர். உரை : நெருங்கத் தெற்றின குதிரின் கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படிக்கிடத்தற்குக் காரணமான ...)

(தெற்றின = பின்னிய, முறுக்கிப் பின்னிய)

[ஓ. நோ: முரு > முறு. முரு + அண் > முரண் = மாறுபாடு. (முரணு = மாறுபடு)

முறு > முறுகு > முறுக்கு. முறு > மொறு > மறு.

மறு > மாறு]

தெற்று = (கோணல் >) (மாறுபாடு)

தெற்றுப் பல்லி = தீச்சொல்லுடையவள்.

தெற்றுரை = மாறுபாட்டு மொழி. “தெற்றுரை செய்து”

(பிரபோதசந் : 11 : 19)

தெற்றுவமை = மாறுபட உவமிப்பதாகிய உவமை வகை.

“மரபொடு தெற்றி வருவது தெற்றே” (வீரசோ. பக் : 224)

தெற்றுவாசல் = மாற்று வாயில். (வ- > வ- + இ > வயி > வழி.

வ- > வா- = வழி வா- + இல் > வாயில். வாயில் > வாயல் > வாசல் = வழி.)

“பல தெற்றுவாசல்களையுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறாமற் புகுவீர்” (மலைபடு : 490. நச்சர். உரை)

(தெற்று வாசல் > தெற்றிவாசல் > தெட்டிவாசல் >

“திட்டிவாசல்” = தெற்றுவாயில்)

தெற்றுவா- = தெற்று = (வளைவு > கோணுகை >) பின்னுகை, பின்னித் தடைப்படுகை.

திக்குவா- . (தெல் + கு > தெற்கு > தெக்கு > திக்கு)

தெற்றுதல் > தெட்டுதல். (ஓ. நோ : அகற்று > அகட்டு)

தெட்டுதல் = (வளைத்தல் >) வஞ்சித்தல், ஏ- த்தல்.

“தெட்டிப் பறிப்பாரை எட்டிப் பறிப்பான்” (பழமொழி)

தெட்டு + இ > தெட்டி = 1. வஞ்சிப்பவள், வஞ்சிப்பவன்

“தெட்டிக ளவரேவற் செய்து” (திருப்புகழ் : 777)

2. (ஏ- க்கும்) வணிகன், வணிகன் (அக. நி.)

நாம் வாழ்ந்துயிர்க்கும் இந் நிலவுருண்டையின் மீது போர்ப்பு உற்றுள்ள நிலத்தட்டுக்கள், ஓடுகள் பொதிந்து வைத்துள்ள அமைப்பிலாக - உள்ளிருக்கும் எரிசூழம்புப் பெருந்தொகுதியின் மீது செறிந்த மிதவைகள் போல் அமைந்துள்ளன! நெருப்புருண்டையாயிருந்த இந் நிலவுருண்டை, கதிரவ வெடிப்பினின்று (பு- ந்து

புறம்பெயர்ந்தவற்றுள் ஒன்றாகப்) பி- ந்துவந்து ஆவிக்கோளமாகச் சுழலத்தொடங்கி, 480 கோடி ஆண்டுகள் ஆகின்றன! தொடக்கக் கோடிகளில், படிப்படியே குளிர்வடைந்துவந்த இதன் மேற்புறமே தட்டையடைகளாக உருவாகியும் - அவையே பல்வேறு மாற்றங்களுக்குத் தொடர்ந்து உள்ளாகியும் இயல்கின்றன! படிமலர்ச்சி வளர்ச்சியாக்கத்தே அறிவுமாந்தன் (Homo sapien) உருவாகிய பின்னரும் - மிகப் பன்முறைகளில் இந்நிலை தொடர்ந்தது; தொடர்கின்றது; மேலும் தொடர்ந்து தொடரலாகும்!.

கடுநெருப்புக் குழம்புகளின் மீது மிதந்துகொண்டிருக்கும் இத் தட்டுக்களின் உரசல்களாகிய குலுக்கங்களையே “நிலநடுக்கம்” என்றும் “நிலக்குலுக்கம்” என்றும் நாம் குறித்தும் - பேசியும் வருகின்றோம்! இது, ஒருவகையில் நிலஅசைவுதான்!. . . (அசை > (கிரேக்கம்) seis = அசை, குலுங்கு. காண்க : (English) seismo-seismogram, - seismograph - seismometer - seismology = நிலநடுக்கவியல்).

இத் தட்டுக்களின் உரசலில், நிலமே பிளந்து மூடும்! கடலுக்குள் இது நேரும்போது, மேற்புறநீர் பிளப்புக்குள்-இறங்கி அக் குலுங்கல் அசைவில் மறுபடியும் புறமாக வீ- ச்சுதலுறும்; வீச்சியடிக்கும்; அதாவது, பீச்சியடிக்கும்! . . . இப் பீச்சலின் ஓதமே, பேரலைத் தாக்கமாகக் கரையோரங்களைக் கலக்கும்; கலங்கடிக்கும்! இக் கலக்கல் தாக்கங்களே, ஆழிப்பேரலைகள் வழிப்பட்ட அழிம்புகளாகும்! இவை, நாம் வாழும் தென்னகப்பகுதியின் நீட்சியில், நெடுங்காலத் தொடர்ச்சி வினைகள்! நிகழ்வுகள்! . . .

2004 -இன் இறுதியில் நிகழ்ந்த ஆழிப்பேரலைத் தாக்கம், பழைய தொடர் நிகழ்வுகளின் சான்றுக்காட்சி ஆகும்; ஒரு சோற்றுப்பதனா- நாம் உணருதற்கு இயற்கை சுட்டிக்காட்டிய கொடுங்காட்சியும் ஆகும்!

மிகப் பல்லிலக்கம் ஆண்டுகளாக, இப் பகுதி மாந்தவுயிரிகளாகிய முந்தைய தமிழர் இவற்றால் மிகப் பன்முறைகளிலாகத் தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்! இப்பொழுதிருக்கும் கன்னியக்குமரிமுனையின் முந்தைய

பரப்பகத்தில், பல கடல்கோள்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்துள்ளன!

“பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” எனவரும்
சிலப்பதிகார வரிகளும் (சிலம்பு : 11 : 19 - 20) - “மலிதிரை
யூர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்” எனவரும் கலித்தொகை
வரியும் (கலி : 104 : 1) - “மடவரல் நல்லாய் நின்றன மாநகர்
கடல் வயிறு புக்கது” எனவரும் மணிமேகலை வரிகளும்
(மணி : 25 : 176-177) இவையன்ன பிற கருத்துவரிகளும், -
ஈராயிரம் ஆண்டுக்கும் முன்னீடாக ஈண்டு நிகழ்ந்த ஆழிப்
பேரலைத் தாக்கப் பதிவுகளையே சுட்டுகின்றன!
காலங்காலமாக, இத் தகா இயற்கைப் பேரழிம்புகள் இன்றைய
குமரிமுனைக்கு முன்னீடாகப் பா- ந்துவந்து உலுக்கிக் குலுக்கி
நலிவித்திருக்கின்றன!

இவ் அழிம்பாகிய இப்போதைய தாக்கத்தில்,
நம்மவருள் பத்தாயிரவர் மாண்டமைபோல் - எத்துணையோ
பத்தாயிரவர்களாகிய நம்மவரை முன்தொடர்ந்து நிகழ்ந்த
கடல்கோள்கள் உட்கொண்டு அழித்துள்ளன!

முன்னோரை வணங்கி நினைவுகூர்ந்து வழிபடும்
மரபுமுறை, மிகச் சிறப்பாகத் தமிழினத்துக்கென்று அமைந்த
ஓர் அகக்கருப்பண்பு ஆகும்! தென்பகுதிகளில் நிகழ்ந்த தொடர்
பேரழிம்புகளால் கூட்டங் கூட்டமா-ச் சாவெ-திய தம்
முன்னோர்களைத் “தென்புலத்தார்” எனவும் - அவர்கள்
யாவரும் தெ-வநிலைக்கும் மேற்பட்டவர்களாகக் கருதி -
உள்ளி- நினைவுகூர்ந்து வழிபடத் தக்கவர் எனவும் ஆன ஒரு
மரபுக் கடைப்பிடி, இவ் எஞ்சிய மண்ணக மைந்தர்களிடையே
எழுந்தது; நீடியது! இதன் ஆவணச் சான்றாகவே -
“தென்புலத்தார் தெய்வம்” எனத் தொடங்கும் திருவள்ளுவ
மறைக்குறள், நம் காட்சிக்கும் கருத்துக்குமாக முற்பட்டு
நிற்கின்றது! (காண்க: குறள் : 43)

படிப்படியே,- நிலமானது கடலால் கொள்ளப்பெற-
கொள்ளப்பெற, அப் பகுதிகள் நீரகப்பட்டுத் தாழ்வுறுகின்றன
எனும் மெ-ந்நிலையுணர்ந்த மக்களே - தொடர்ந்து தாக்கிய
பழைய நிகழ்வுகளை வழிவழியாகக் கேட்டுவந்தோராகிய இத்

தமிழக மக்களே - அத் தாழ்நிலப் பகுதித் திசையைத் தெல் + கு > தெற்கு (வளைவு > சா- வு > தாழ்வு) என்றனர்! (தெல் > தென் > தென் + திசை >) “தென்றிசை” என்றனர்! தக்கணம் என்றனர்! (தக்கு = தாழ்வு. (ஒ. நோ : தக்குப் பள்ளம், தக்குத் தொண்டை = தாழ்ந்த குரலெழும் குரல் - தொண்டை). தக்கணத்துக்கு எதிர்ப் புறத்தை, “உத்தரம்” என்றனர்! குமரிப் பகுதிக்கு முன்னீட்டுப் பரப்பு தாழ்த் தாழ் - எதிர்நிலைத் திசைக்கண்ணகம் உயர்ந்து நிற்கின்றமையும் இமயம் எழுந்து நின்று தோன்றியமையும் இம் முடிபுக்கு இவர்களைக் கொண்டுசென்றுள்ளன!

தெல் + கு > தெற்கு. தெல் > தென் > தென் + திசை > தென்றிசை. இதற்கு எதிர்த் திசை - “உத்தரம்”! பண்டையில் தெற்குப் பகுதிக்குப் “பாசி” என்று ஒரு சொல் வழக்கிலிருந்துள்ளமையும் - வடக்குப் பகுதிக்கு “ஊசி” என்றவாறாக ஒரு சொல் வழக்கிலிருந்துள்ளமையும் ஈண்டு ஆழ்ந்து கருதிப் பார்க்கத் தக்கன! “பாசிச் செல்லாது ஊசி முன்னாது” (புறம் : 229 : 9)

பாசி = தெற்குத் திசை. ஊசி = வடக்குத் திசை.

ப- = பள்ளம், தாழ்ச்சி. ப- > பயம்பு = பள்ளம், யானையை அகப்படுத்துங்குழி.

ப- > பா- > பா- + இ > பாயி > பாசி = பள்ளம், பள்ளப்பகுதி, தாழ்வுப் பகுதி, தெற்குத் திசை.

உ (: உயர்ச்சிக் கருத்து வேர்). உ > உ- = மேற்செல், தப்பித்துக்கொள்

உ- > உ- + அர் > உயர் = மேற்செல்.

உ- > ஊ- > ஊழ் = முதிர்வு (மலைபடு : 133)

உ- > ஊ- > ஊ- + இ > ஊயி > ஊசி = உயர்வுப் பகுதி, வடக்கு

வ- > வ- ல் > வல் > வள். (வளைவுக்கருத்து அடிச்சொல்)

வள் + து > வட்டு > வடு. வடு > வாடு = (வளை >) வருந்து.

வாடு + ஐ > வாடை = வாட்டத்தையுருவாக்கும் குளிர்காற்று,

குளிர்காற்று

“வாடை நலிய வடிக்கணாள் தோள்நசை” (பு. வெ : 8 : 16)

வாடைப் பாசறை = பாசறைக்கண் வீரர், தம் காதன்மகளிரை நினைந்து துயருறும்படி செ- கின்ற வாடைக்காற்றின் மிகுதியைக் கூறும் புறத்துறை (பு. வெ : 8 : 16)

வாடு + அகு > வாடகு > வடகு = வாடைக் காற்று வீசும் திசை.
வடகு > வடக்கு.

தமிழகத்திற்கு வாடைக்காற்று வீசும் பகுதியாக - முதற்கண் தெலுங்கநாட்டுப் புறம் அமைந்திருந்தமையின், அத் திசையில் ஈண்டிருந்து குடியேறிச் சென்ற நாட்டாரை (வடகு > வடுகு > வடுகு + அர் > வடுகர்) வடுகர் என்னும் தொடக்கவழக்கு, தமிழ்நாட்டுள் தோன்றியுள்ளது! வடகு > வடுகு என்றாயினமை, உயிரிசைவு மாற்றத்தால் நிகழ்ந்ததாகும்! (Harmonic sequence of vowels) அத் திசையின் நீட்சிப் பரப்பிடம், “வடக்கு” என்றவாறும் - அத் திசை “வடக்குத்திசை” என்றவாறும் சுட்டப்பெற்றன!

கடலின் கீழிருந்து எழும் கதிரவத் தோற்றத்துக்குரிய திசையைக் (கீழ் + கு > கீழ்க்கு > கிழக்கு) “கிழக்கு” என்றமையும் - அக் கதிரோனாகிய எல்லோன் படுவதாகும் (மறைவதாகும்) மலைப்புற மேல்திசையை (மேல் + கு >) “மேற்கு” என்றமையும் - கடற்கோள்களால் தாழ்ந்து நீரகப்பட்ட பரப்புப்பகுதியின் திசையைத் (தெல் + கு >) தெற்கு என்றமையும் - குளிர்காற்று வீசி வாடுதலுறுத்தும் திசையை (வாடு + அகு > வாடகு > வடகு >) வடக்கு என்றமையும், இந் நிலத்துக்கே வழிவழிச் சொந்தக்காரர்களாகிய முன்னைய பண்டைய தமிழர்களே தங்கள் தமிழ்மொழியுள் தாமே இயல்பாகச் செ- துகொண்டுள்ள இம் மொழியியல் உண்மையினுள்ளாக - இவர்கள் யாவரும் காலங்காலமா- , நீண்ட நெடுங்காலமா- இந் நிலத்தேயே நிலைநின்று வாழ்ந்துவரும் பேரினத்தவரேயாவர் என்பதற்குரிய வல்லிய சான்றும் ஆர உடன் அடர்ந்துள்ளது!

து- > து- ல் > துல் > தொல் > தெல். தெல்: (வளைவு >)தாழ்வு.

கடற்கோள் தொடர்ச்சிகளால், சா- ந்து தாழ்வுற்ற நிலப்பகுதிக்குரிய திசை (தெல் + கு >) தெற்கு!

தெற்கு : காண்க : (தொல். எழுத். குற்றி : 27 : 4. நெடு : 174. பட்டினப் : 2. நற் : 5 : 6, பதிற்றுப் : 31 : 16. அகம் : 13 - 12, புறம் : 6 : 2, சிலம்பு : 14 : 104.)

“தெற்கண் குமரி” = தெற்குத் திசைக்கண் உள்ளதாகிய குமரிப் பகுதி (மணி : 13 : 83)

தெற்கு = தென்றிசை (திவாகரம்).

[தெற்கு + அத்து (சாரியை) > தெற்கத்து > (தெற்கத்தி)

காண்க : தெற்கத்திப் பேச்சு, தெற்கத்தி வழக்கம், தெற்கத்தியான்]
தெல் > தென். தென் = தெற்கு. (பிங்கலம்)

காண்க : “தென்கரை” (சிலம்பு : 10 : 217, 13 : 180, 27 : 23) -
“தென்குமரி” (மது : 70) (புறம் : 17 : 1) (சிலம்பு : 29 : 26 : 2) -
“தென் கொற்கை” (முத்தொள் : 94 : 3) தென் தமிழ் (சிலம்பு : 26
: 185, 27 : 5) - “தென் தமிழ் நன்னாடு” (சிலம்பு : 10 : 58) -
“தென் தமிழ் நாடு” (சிலம்பு : 23. கட்டுரை: 15, 25: 171, 29 : 1-8) -
“தென் தமிழ்ப் பாவை” (சிலம்பு : 12 : 1 : 48) - தென் தமிழ் மதுரை
(மணி : 25 : 139) - “தென் திசை” (பரி : 10 : 121) (புறம் : 132 : 8, 397 :
24) (சிலம்பு : 10 : 10, 12, 25 : 35, 27 : 199) - “தென் திசை மருங்கு”
(புறம் : 117 : 2) - “தென் திசை மாதிரம்” (அகம் : 281 : 9) - “தென்
நாட்டவர்” (நாலடி : 243 : 2) - “தென் நாடு” (பதிற்றுப் : பதி : 2) -
“தென் பரதவர்” (மது : 144) (புறம் : 378 : 1) - தென் பவ்வம்” (புறம்
: 310 : 1) - “தென் புலங்காவல்” (புறம் : 71 : 81) (சிலம்பு : 20 : 76, 28 :
213) - “தென்புலங்காவலர்” (சிறுபாண் : 63) - “தென் புலத்தார்”
(குறள் : 43 : 1) - “தென்புலம்” (குறுந் : 317 : 7) (அகம் : 24 : 8)
(புறம் : 35 : 7, 388 : 1) (சிலம்பு : 10 : 103, 20 : 76) -
“தென்புலமருங்கு” (மது : 202) (நெடு : 521) (நற் : 153 : 5) (சிலம்பு :
27 : 133) - “தென்புல வாழ்நர்” (புறம் : 9 : 3) - தென்மலை (சிலம்பு
: 4 : 38, 8 : 19) - தென்வளி (நெடு : 61)

தென் + அம் + குமரி > தென்னங்குமரி (பதிற்றுப் : 11 : 24, 43 : 8)

தென் + அம் + பொருப்பன் > தென்னம்பொருப்பன்
(பரி-திரட்டு : 4 : 1) (புறம் : 33 : 7, 215 : 6)

தென் + அம் + பொருப்பு > தென்னம்பொருப்பு. (சிலம்பு : 20 : 31)

தென்னவர் (பரி : 7 : 6) (புறம் : 380 : 5)

தென்னவன் (மது : 40) (பட் : 277) (அகம் : 13 : 6, 138 : 7)
(புறம் : 388 : 13)

தென்னர் (அகம் : 209 : 3) (சிலம்பு : 4 : 22, 25 : 79, 93, 26 : 169)

தென்னர்கோ (சிலம்பு : 20 : 23). “தென்னர் கோன்”

(சிலம்பு : 17 : 29 : 2)

தென்னன் (அகம் : 342 : 10) (சிலம்பு : 11 : 30, 23 : 74) (29 : 21 : 2)

தென் + மேற்கு > தென்மேற்கு (மணி : 25 : 155, 28 : 175)

தென் + து > தென்று > தென்று + இ > தென்றி = தெற்கு.

“தென்றிக் கயிலையிலே” (காளத். உலா : 9)

தென்றி = தென்றல் “தென்றியா யசைந்து” (கந்தபு. திருவவ : 11)
 தென்று + அல் > தென்றல் = தென்காற்று (அகம்: 21: 12, 237 : 4)
 தென்மாடு = தெற்குப்பக்கம். “கோயிலில் அர்(த்)த மண்டபத்தில்
 தென்மாட்டில் வாசலில் மேற்கடைய உத்தரத்திலும்”

(தெ. இ. த. தொ : 5. கல் : 588)

தென்மொழி = தென்னாட்டிற் பயிலப்பெறும் மொழித்தொகுதி,
 தமிழும் தமிழிய மொழிகளாகிய திரவிடமொழிகளும் சேர்ந்த
 தொகுதி, தமிழ்.

தென் + தமிழ் > தென்றமிழ் = தெற்குப்பகுதியில் வழங்கும்
 தமிழ்மொழி.

“என்றுமுள தென்றமிழ் இயம்பியிசை கொண்டான்”

(கம்பரா. அகத்திய : 47)

தெல் + து > தெற்று > தெறு. (தெறு = (வளைவு >) அச்சம்)

தெறு + வரல் > தெறுவரல் = அச்சம் வந்தெ- துதல்,

அச்சமுறுதல்

“தெறுவர என் ஆகுவள் கொல்” (அகம் : 73 : 6-7)

“நல்லமர்க் கடந்த தறுக ணாளர் குடர்தரீஇத் தெறுவர”

(அகம் : 77 : 9-10)

“தெறுவர ஒன்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்று” (அகம்: 196: 9)

தெறு = (வளைவு >) (அச்சம் >) துயரம், துன்பம்

தெறுவரல் = துன்பமுறுதல், துன்பம் வந்தெ- துதல்

“செறுவர்க்கு உறுநகை ஆகத் தெறுவர

ஈங்கு இனம் வருபவோ” (குறுந் : 336 : 1-2)

தெறு > (தெரு)

தமிழ்மொழிக்கண் இன்று எஞ்சிப் பயிலப்பெறுவதாகிய
 சொற்றொகுதியுள் மீப்பெரும் பகுதி, இம் மொழியுள்ளே
 எழுத்துத் தோன்றுதற்கு மிக முன்னீடாகவே, பரவலுற
 வழக்கிலிருந்தது! எழுதுகை தொடங்கிய பின்னர், பல்வேறு
 திரிபுகள் அதனுள் எ- தலாயின! மயக்கமில்லாதவாறு இம்
 மொழிவழக்கைக் கையாளுதற்கும் பயின்று வாயாளுதற்குமாக
 நம் முன்னை அறிவுத்தமிழர் அதனுள் மிகப் பல துலக்கங்களைச்
 செய்துள்ளனர்! “ர” என்னும் ஒலிப்பெழுத்தாகிய இடையினக்
 குறியீட்டை வல்லெழுத்தாகப் பயன்படுத்துதற்கென, இதனை
 இரு முறை அடுக்காக “ரர” என்றவாறெழுதி வந்து - இதனையே
 “ற” என்றவாறான தோற்றந்தரும்வகையில் இறுகப் பிணித்து
 ஆக்கப்படுத்தியுள்ளனர்! இதனை, நாம் முதற்கண்ணாக அறிதல்
 வேண்டும்!

இம் முற்குறித்த “தெறு”, அடுத்த படிநிலைத் திரிவாகத் “தெரு” என்றவாறு ஆகியுள்ளது! ரகரம் - றகரம் ஆதலும், றகரம்-ரகரம் ஆதலும் மொழிவழக்கு வளர்ச்சியில் இயல்பான போக்குடையனவே! புறம் > புரம் - வறை > வரை - வறு > வரு - உறு > உரு - சுறுப்பு > சுருப்பு போலும் வடிவத்திரிபுகள் பலவற்றுள்ளும், இவ்வாறு முறைமாரியியங்கிச்செல்லும் இயல்புப் போக்கினை நாம் அறியலாகும்!

தெறு = (வளைவு >) தெரு.

தெறு + உம் > தெருவும் > தெரும். தெரும் + வரல் > தெருமரல் = வளைவுறுதல், வளைவு எ- துதல். (வளைவுறுதல் > சுழலுதல் = சுழற்சி)

“அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி”

(தொல். சொல் : 310 : 1)

தெருமரல் = (வளைவுறுதல்) > அச்சங் கொள்ளுகை.

தெருமரல் = அஞ்சுதல் (காண்க : பொருந் : 134, குறுந் : 250 : 6, கலி : 16 : 19, 26 : 22, 114 : 18, அகம் : 90 : 7, 289 : 6. புறம் : 381 : 16)

தெரும் + வரும் > தெருமரும் (கலி : 146 : 9. புறம் : 247 : 7)

தெரும் + வந்து > தெருமந்து = மனஞ்சுழன்று, சுலங்கி, வருந்தி
(கலி : 20 : 14, 39 : 25. நாலடி : 151 : 3)

தெருமந்து + இடு > தெருமந்திடு > தெருமந்திட்டு = மனஞ்சுழலப்பண்ணி, வருந்தச் செ- து.

“வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்டு” (கலி : 51 : 10)

தெரு > தெரு + அகு > தெரகு > தெரங்கு > திரங்கு.

(எகர - இகரத்திரிபு.

திரங்கு + அல் > திரங்கல் = 1. சுருங்குகை (தேவா : 1155 : 3)

2. அகவை மிகுதியால் தோல் சுருக்கமெ- துதல்

3. கா- ந்து சுருக்கமெ- திய மிளகு.

திரங்கு + அம் > திரங்கம் = மிளகு.

திரங்குதல் = வற்றிச் சுருங்குதல். (மணி : 20 : 53)

உலர்தல். “திரங்கு மரல் நாரிற் பொலியச் சூடி”

(மலை : 431)

சுருளுதல் (கம்பரா. காட்சி : 25)

தளர்தல் (ஐங்குறு : 326)

தெரகு > திரகு > திரக்கு.

திரக்குதல் = சுருங்குதல் (பதினொ. பொன்வண் : 75)

தெரடு > திரடு > திரட்டு.

திரட்டுதல் = உருண்டையாக்குதல்

“விளங்காய் திரட்டினா ரில்லை” (நாலடி : 103)

தெறு > தெரு > தேரு > தேர்

[வண்டி என்பது, வட்டமான - உருண்டோடத் தக்கதாகிய சக்கரத்தை உடையது என்னும் அடிப்படையிலேயே தோன்றியது. “வண்டி” என்னும் சொல்லே, சக்கரம் என்னும் பொருளடிப்படையினை உடையதுவே! வண்டியே, பின்னர்ப் பண்டியாகியது! (வண்டி >) பண்டி (பிங்கலம் : 3462) உருண்டோட வல்லதாயிருந்த எவ் யூர்திக்கும், இவ் அடிப்படையிலேயே தொடக்கப் பெயர்கள் தோன்றின! இது, இயல்பு நெறியுடையதேயாகும்!

சக்கு > செக்கு (அகர எகரத் திரிபு). சக்கு + அடு > சக்கடு > சக்கடு + அம் > சக்கடம் > சக்கரம். சக்கடு > சகடு = வண்டி.

“சகடும் பண்டியும் சகடம்” (பிங் : 3462)

சகடு + அம் > சகடம் = 1. உருள் 2. “உரோகிணி” எனும் பிந்தைய வடமொழிச் சொல் தோன்றுதற்கும் மிக முன்னீடாக, அவ் விண்மீனைத் தமிழர் “சகடம்” என்றனர்!

சகடம் = உருள் (உரோகிணி).

“திங்கள் சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்து” (அகம் : 136 : 4-5)

சகடம் = வட்டில் (பிங்கலம் : 3462)

சகடம் : வண்டி, ஊர்தி

“ஆரை வேய்ந்த அறை வாய்ச் சகடம்” (பெரும் : 50)

“நெடு நெறிச் சகடம்” (நற் : 4 : 9)

(உரை : நெடிய நெறியிற் செலுத்தும் பண்டிகள்)

“அருங்கரை நின்ற உப்பு ஓய் சகடம்” (குறுந் : 165 : 3)

(மே. கா: புறம் : 102 : 1-5)

சகடு > சாகாடு = வண்டி. (அகம் : 116 : 3, 140 : 12,

புறம் : 60 : 8, 90 : 7, 185 : 2, 256 : 2, 313 : 5. (குறள் : 475)

சாகாடு > சாடு = வண்டி.

“குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி” (பெரும் : 188)

உ- : வளைவுக் கருத்து வேர். (உ- > ஓ- > வ-)

வ- > வ- ல் > வல். வல் > வள் > வண் > வண் + து > வண்டு.

வண்டு = கைவளை (பிங்கலம்). சங்கு (பிங்கலம்).

(ஓ.நோ : வள் > வள் + ஐ > வளை)

பூவுள்ளிருக்கும் தேனை எடுத்தற்கு - அப் பூவினை வட்டமிடும் ஈ, தேனீ, உலவிப் பறந்து வட்டமிடும் வண்டு.

வண்டு + இல் > வண்டில் = 1. சக்கரம் (நாமதீப நிகண்டு : 461)

2. வண்டி. (வின்சிலோ.)

வண்டு + இ > வண்டி = சகடம். “வண்டியை யேறினாள்”

(சீவக : 2054. உரை)

இவ்வாறு, சகடு - சகடம் - சாகாடு - சாடு - வண்டி - வண்டில் - பண்டி ஆகியன, உருளுவதாகிய சக்கரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர்களைப் பெற்றுப் பயில்வுற்றாற் போலவே - “தெரு” எனும் சுழற்சிக்கருத்து அடிப்படையில், ஊர்ந்து செல்லும் வண்டிவகையொன்று (தெரு > தேரு >) “தேர்” என நீடித் திரிபெய்திப் பயில்வதாயிற்று!

“தேர்” என்பது வண்டியே! வண்டியமைப்புடையதே! தேரும் வண்டியே என்னும் அடிப்படையுண்மையைப் புறத்திலும் கலியிலும் காணலாகும். (கடுந்தேர் அள்ளற்கு அசுவா நோன்சுவற் பகடே” (புறம் : 399 : 27-28) “இளம்பாண்டில் தேர்ஊர, செம்மாந்தது போல்” (கலி : 109 : 5).

வண்டிக்கும் தேர்க்கும் வடிவநிலையில் சிறிய வேறுபாடு உண்டு; வண்டி மிகப் பெரும்பாலும் எருதுகளைப் பூட்டியே ஓட்டப்பெறுவது! ஓட்டப் பெற்றது! இத் தேரோ, மிகச் சிறப்பாகக் குதிரையைப் பூட்டி ஓட்டுதற்கியன்ற வகையில் தொழில்நுட்பஞ் சிறந்த முறையில் வடிவவகை முறைமைகொள்ளுமாறு சற்றே மாற்றியமைத்து உருவாக்கப் பெற்றதாகும்! வண்டி, எருதுபூட்டி ஓட்டுதற்கு அமைந்த ஊர்தி, - தேர், குதிரை பூட்டி ஓட்டுதற்கு அமைந்த ஊர்தி என்னும் வேறுபாட்டுத் தெளிவை-பண்டைய வரலாற்று நிகழ்முறையைப் படம்பிடித்துக்காட்டும் காட்சியை நாம் பரிபாடலொன்றினுள் மிகத் தெளிவாகக் காணலாகும். “திண்தேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும் - வங்கப் பாண்டியில் திண்தேர் ஊரவும்” (பரிபா : 20 : 16 - 17) (உரை : தேரில் பூட்டுவதற்குரிய குதிரையை வண்டியில்

பூட்டினர்; வண்டியிற் பூட்டுவதற்குரிய எருதினைத் தேரில் பூட்டினர்!)

குதித்துக் குதித்து ஓடுவது நோக்கி, இக் குதித்தற் கருத்து அடிப்படையிலேயே தமிழர் இதனைக் “குதிரை” எனக் குறித்தனர் என்பார், மொழிஞாயிறு பாவாணர்! இக் குதிரைக்குத் தமிழுள் முப்பது பெயரீடுகளுக்கும் மேம்பட்ட பெயர்கள் உள! அன்றைய தமிழகத்துள் குதிரையை மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்திய வழமைக்குரிய சான்றுகளாகவே, அவை உள! ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மிக முன்பிருந்தும் - பின்றையும் இத் தமிழகத்துள் குதிரைகள் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தக் கொண்டிருந்தன! தேர்களிற் பூட்டி மிகுவிரைவாயோட்டியவாறு ஓரிடத்தை அடைவதற்கும் - திரும்பிவருதற்கும் - போரிடுதற்கும் இக் குதிரைகள் மிகமிகப் பொருந்தியனவாயிருந்தன! இதற்கெனப் பல்வேறு பயிற்சிகளும் தரப்பெற்றுள்ளன! குதிரைகளுக்கும் பயிற்சி தரப்பெற்றமையைத் திருவள்ளுவரின் “கல்லா மா” என்னும் சொல்லாட்சியால் துலக்கமுறுகின்றோம்! (காண்க : குறள் : 814) “வள்பு ஆய்ந்து இயக்குமதி - வாழியோ கையுடை வலவ!” (அகம் : 344 : 10 - 11) - “வலவன் வள்பு ஆய்ந்து ஊர்” (நற் : 11 : 8) - “மதியுடை வலவன் ஏவலின்” (அகம் : 400 : 12) - “நூல் அறி வலவ! கடவுமதி” (அகம் : 114 : 8) - என்றவாறெல்லாம் வருகின்ற கழக இலக்கியப் பதிவிடங்களுக்கு உள்ளாக - அன்றைக்குத் தேர் வலவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற நூற்பயிற்சிகளும் நமக்குத் தெரிவாகின்றன! (இப் பயிற்சிகட்கெனவேயும் தனிப்பெற்ற நூல்கள் யாக்கப்பெற்றுள்ளன!)

அக் கால மன்னர்களுட் பெரும்பாலரும், தேர்களை மிகப்பரவலாகப் பயன்படுத்தினர்! தேர் வைத்திருந்த மன்னர்களாகக் கழகஇலக்கியங்களுள் பதிவு செ- யப்பட்டிருப்போரின் பரந்து நீடிய பட்டியலொன்றனை, நாம் இவ் விடத்திற் சான்றுக்கெனக் கருதிப் பார்க்கலாம்!

: சோழன் உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னி (புறம் : 4 : 14) - கரிகாலன் (புறம் : 7 : 10) - சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் (புறம் : 14 : 8) - பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி (புறம் : 15 : 1-6) - சோழன்

குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் (புறம் : 39 : 16, 69 : 8, 226 : 6) - தேர்வண் கிள்ளி (புறம் : 43 : 10) - பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்வழுதி (புறம் : 52 : 6) - பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளி துஞ்சிய நன்மாறன் (புறம் : 55 : 8) - சோழன் இலவந்திகைப் பள்ளி துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி (புறம் : 63 : 17) - தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் (புறம் : 77 : 5, அகம் 36 : 13) - பேகன் (புறம் : 144 : 13, 145 : 9, 146 : 11) - குமணன் (புறம் : 158 : 26) - பாரி (புறம் : 200 : 11, 201 : 2) - இருங்கோவேள் (புறம் : 202 : 13) - சேரமான் பாமுளூர் எறிந்த நெ- தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி (புறம் : 203 : 6) - கோப்பெருஞ் சோழன் (புறம் : 220 : 6) - அவியன் (புறம் : 383 : 21) - பொறையன் (அகம் : 60 : 7, நற் : 8 : 9) - மிஞிலி (அகம் : 148 : 8) - பழையன் மாறன் (அகம் : 346 : 18 - 19) - அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி (அகம் : 352 : 12) - ஓரி (குறுந் : 199 : 2) - பெரியன் (நற் : 131 : 7) - அழிசி (நற் : 190 : 4) - செம்பியன் (நற் : 234 : 7) - குட்டுவன் (நற் : 395 : 4) - இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் (பதி : 22 9), 25 : 13, 26 : 1) - களங்கா- க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் (பதி : 33 : 1, 34 : 5) - கடல் பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன் (பதி : 41 : 15, 44 : 2, 49 : 5) - ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் (பதி : 52 : 2) - தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை (பதி : 73 11, 77 : 6, 80 : 14) - குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை (பதி : 82 : 8) - கரிகால் பெருவளத்தானின் தந்தை இளஞ்சேட்சென்னி (பதி : 83 : 4) - குட்டுவன் (சிறு : 49) - செம்பியன் (சிறு : 82) - மலையமான் திருமுடிக்காரி (அகம் : 35 : 15) - கணையன் (அகம் : 44 : 12) - செழியன் (அகம் : 47 : 15), ஈண்டுக் குறிப்பிடப் பெற்றோர்களெல்லோரும் கடைக்கழகக்காலத்தில் தேர்களையும் குதிரைகளையும் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தியவர்களாவர்!...

யானை மருப்புக்களாற் செ- யப்பெற்ற தேர்களும் அன்றைய தமிழகத்துள் பயன்படுத்தப்பெற்றன! (காண்க : குறுந் : 189 : 2, 205 : 3). பொன்வளங் கொழித்திருந்த அன்றைய அரசமைப்புக்களுள் ஆண்ட மன்னருட் பலர், பொன்னாலேயே தேர்கள் செ- து பயன்படுத்தியுள்ளனர்! (காண்க : நன்னன் பொன்னாற் செ- யப்பட்ட தேரினை உடையவனாயிருந்தான்! (புறம் : 15 : 7) (பதி : 40 : 14) - அவனைப் போலவே, குடக்கோ

இருஞ்சேரல் இரும்பொறையும் பொன்தேர் வைத்திருந்தான்!
 (பதி : 84 : 6, 88 : 20) - பொதியமலைக்கு உரியோனா- இருந்த
 திதியனும் பொன்தேரினை உடையவனாயிருந்தான்!
 (அகம் : 25 : 20)

இன்ன அரசர்கள் போன்றே, பொதுமக்களிடையே
 வளநிலையிலிருந்தோருட் பலரும் பொன்தேர்களை வைத்துப்
 பயன்படுத்தினர்! (சான்று : “தலைவனுடைய தேர்
 பொன்னாலாகியது!” (ஐங்குறு : 200 : 2) (அகம் : 100 : 11-12).
 புலவர்களாயிருந்த பரிசிலர்க்கு அன்றைய தமிழ் மன்னர்களுள்
 பலர், தேர்களையே பரிசிற்பொருள்களாக வழங்கிய பல
 காட்சிகளையும் கடைக்கழக இலக்கியங்களுள் பரவலாகக்
 காணுகின்றோம்! (சான்று : (புறம் : 69 : 18, 114 : 6, 123 : 2-4, 135 :
 15-18, 141 : 3, 240 : 3, 241 : 1-2, 313 : 4) (சிறுபாண் : 142) (அகம் :
 238 : 12-14, 249 : 8). இரவலர்களுக்குங்கூட, மன்னர்கள்
 தேர்களைப் பரிசிற்பொருள்களாக அளித்த காட்சிகளும்
 கடைக்கழக இலக்கியங்களுள் உள! (சான்று : (பதி. தி : 2 : 2) நற் :
 100 : 9). பொதுமக்களுள் பலர், தேர்களைப் பயன்படுத்தினர்!
 (காண்க : அகம் : 74 : 11-12, 80 : 8-10, 104 : 6, 220 : 6, 316 : 8, 336 :
 10-12)

தேர் + அர் > தேரர் = தேரினையுடையவர் (பரி : 19 : 13). தேர் +
 அன் > தேரன் = தேரினையுடையவன் (அகம் : 4 : 12, 48 : 20-21).
 தேர் + ஆன் > தேரான் = தேரினையுடையான் (பரி : 11 : 61, 16 :
 47, 18 : 14, பரி. தி : 2 : 26, 8 : 3, 9 : 3, 10 : 3). தேர் + இன் + அர் >
 தேரினர் = தேரினையுடையவர் (புறம் : 197 : 1-8). (பரி : 6 : 35).
 தேர் + ஓர் > தேரோர் = தேரினையுடையோர் (சிறு : 234) (நற் :
 135 : 9) - தேர் + ஓன் > தேரோன் = தேரினையுடையோன் (குறுந் :
 227 : 4) (நற் : 380 : 6)

[இம் முற்குறித்த சான்றிடங்களை இங்ஙனமாக மிகமிக
 விரிவுறப் பதிவுசெ- துள்ளமையின் தேவை எற்றுக்கெனில் -
 ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னீடாகவும் அதனையடுத்தும்
 நம் தமிழகம் முழுவதும் மிகப் பரவலாக இத் தேர்களைப்
 பயன்படுத்தும் வழக்கம் இருந்தது என்பதைச்
 சுட்டுவதற்கேயாம்!]

அன்றைய தமிழகத்தில் தேர்கள் இயல்பொழுங்கா-
 ஓடுவதற்கு உரியவாறு தெருக்கள் நெறிப்படுத்தப்பெற்றிருந்தன!
 தேர்கள் ஓடியோடி நெறிப்பட்டிருந்த அவ் ஓடுபாதையையே
 நம் தமிழர், அத் “தேர்” என்னும் சொல்லடிப்படையைக்
 கொண்டே (தேர் > தேரு >) “தெரு” என்றவாறு பெயர்
 சுட்டினர்! தேர்கள், தெருக்களில் (வீதிகளில் - ஓடிய மிகப்
 பரவலான காட்சிகள் - கடைக்கழக இலக்கியங்களினுள் பதிவு
 எ- தியிருக்கும் வகைமையினுள்ளாகவும், இவ் வுண்மையை
 நன்கு தெளியலாகும். (சான்று : (புறம் : 15 : 1-6, 68 : 14, 239 : 14,
 348 : 8) (மதுரைக் : 648, 659) (பட்டினப் : 45 - 50) (மலை : 323)
 (அகம் : 189 : 14, 326 : 4) (நற்றிணை : 227 : 8)
 தேர் > தேரு > தெரு. (தெரும்வரல் > தெருமரல் = சுழற்சி)

துறு > தொறு > தெறு > தெரு > திரு.

(உகர - ஓகர - எகர - இகரத் திரிபு)

வளைவு - சுழற்சி என்றவாறான பொருட்பாடுகளில் இச்
 சொல்லின் திரிபு வகை முறை, இது!

[ஒப்புநோக்க : துற (=பிரி) > தொற > தெற > திற = பிரி]

திரு > திரு + உ > திருவு > திருகு = முறுக்கு, கோணல், சுரி,
 அணியின் திருகுமறை, மாறுபாடு, ஏ- ப்பு, குற்றம்.

திருகு-தல் = முறுக்குதல் (கம்பரா. பாசப் : 58)

பின்னுதல் (தேவா : 657 : 3) மாறுபடுதல் (தேவா : 338 : 2)

திருகு + அல் > திருகல் = முறுக்கு, மாறுபடுகை, ஆணை மீறுகை
 (பிங்கலம்) (ஒ. நோ : திருகல் முறுகல்)

திருகல் + இ > திருகலி = நுனி வளைந்த பனைமரம். (யாழ். வழ.)

[மிகப் பலவகையான ஆட்சிகள் : திருககம்மல் - திருககள்ளி -
 திருகுகொம்பன் - திருகுகொம்பு - திருகுகோல் - திருகுகருள் -
 திருகுகுதாழை - திருகுகுதாளம் - திருகுகுபுரி - திருகுகுப்பூ - திருகுகுமணை
 - திருகுகுமரம் - திருகுகுமரை - திருகுகுவட்டம் - திருகுகுவில்லை -
 திருகுகுளி - திருகுகுசி - திருகுகரிவாள்மணை - திருகுகுணை (=
 புரிமணை)]

திருகு > திருக்கு = 1. முறுக்கு 2. முடக்கம் (திருவாலவா : 47 : 14)

3. அணித்திருகு (திருநெல். வழ.) 4. மாறுபாடு (திருவாலவா : 16 :
 34) 5. வஞ்சனை (விஞ்சிலோ)

திருக்கு + இடுதல் > திருக்கிடுதல் = முறுக்கிடுதல்

“இருள் திருக்கிட்டு” (சீவக : 164)

திருக்கு + அம் > திருக்கம் = (வளைவு >) வஞ்சகம்.

திருக்கு+ஐ > திருக்கை = முள்கள் அடர்ந்த நீண்ட கூர் வாலினை, எதிர்உயிரி மீது நன்கு வளைத்துச் சடேரென வீசியடிக்கும் தன்மைவா- ந்த தட்டையுடல் அமைந்த கடல் மீன் வகை.

[இத் திருக்கைமீன் வகையில், 35 மீன்பெயர்கள் இத் தமிழகக் கரையோர வாழ்க்கை வழக்குக்களுள் உள்ளமையை, - அறிவர் சாம்பசிவம்அவர்கள் தம் அகராதியுள் பட்டியலிட்டுள்ளமை, ஈண்டுக் கருதுதற்குரியது!] சாட்டை போன்ற நீட்சியும் - முள்கள் அடர்வும் கொண்டு நெகிழ்வும் வலிவுங் கூடிய இத் திருக்கைவாலினை, அம் மீனினின்றும் அறுத்துப் பிரித்தெடுத்துப் பதன்படுத்தித் தாக்குதற்குரிய ஒரு வல்லிய கருவியாகவே பயன்படுத்தும் வழமை, நம் கடற்கரையோரங்களில் இன்றும் அறாதிருக்கின்றமையும் நாம் ஈண்டுக் கருதத்தக்கதாகும்!

திரு > திரு + அல் > திரல் > திரள். திரள் = உருண்டை.
(திருவாச : 4 : 103)

திரளுதல் = (வளைவு >) உருண்டையாதல்.
“தீங்கரும் பீன்ற திரள்கா லுளையலரி” (நாலடி : 199)

திரள் + ஐ > திரளை = சோற்றுருண்டைக் கட்டி.
“சோறுதண் டயிரி னாற்றிரளை மிடற்றிடை நெருக்குவார்”
(திவ். பெரிய தி : 2 : 1, 7)

திரள் > திரண் > திரண் + ஐ > திரணை = உருண்டை,
வைக்கோற்புரிக்கற்றை (வின்சிலோ)

திரு > திரு + இ > திரி.

திரி (வினை) : முறுக்கு. (பெயர்) முறுக்குகை.

“திரிபுரி நரம்பின்” (பட்டினப் : 254)

“நீரிற் பிரியாப் பருஉத்திரி கடுக்கும்” (குறுந் : 330 : 4)

(உரை : அந் நீரிலே பிரியாத பருத்த ஆடையின் முறுக்கை ஒக்கும்)

திரி = விளக்குத் திரி. (முல்லைப் : 48)

“ஈர்ந்திரி கொளீஇ” (நெடுநல் : 42)

பருஉத்திரி = பருந்திரி “பருஉத் திரி கொளீஇ” (நெடுநல் : 103)

(மேலுங்காண்க : “பஞ்சுவெண் டிரி” (குறுந் : 353 : 5). “திரியுமிழ் நெய்யே போல்” (கலி : 15 : 21)

ஒண்தொடி மகளிர் வெண்திரி கொளா அலின்” (அகம் : 47 : 10)

திரிகா- = முறுக்குதலுண்ட வடிவுடைய கா- .

“திரிகாய் விடத்தரொடு (பதிற்றுப் : 13 - 14)

(விடத்தர் > விடத்தேர் > விடத்தேரை = ஒரு முள்மர வகை)

திரிதல் = (வளைவு >) சுழலுதல் > சுற்றுதல் > அலைதல்.

1. திருகுறுதல் = முறுக்குண்ணுதல் “திரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி”

(கலி : 15)

[திரிதல் = முறுக்குண்ணுதல் “கரிய திரிகோட்டுக் கலை மிசை மேல்” (சிலம்பு : 12 : 8 : 2).

“நீலநிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடை” (சிலம்பு : 21 : 47)

திரிதல் = முறுக்குதல். “வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாண் பெருவலை” (நற்றிணை : 74 : 1) (உரை : திருத்தமாகச் செ- யப்பட்ட கதிரிட்டு முறுக்கிய வலிய கயிற்றால் பின்னிய பெரிய வலையை . . .). “இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பின் ... இரலை” (அகம்: 4: 3-4)]

“தன்மை திரிபெயர்” (தொல். சொல் : 57 : 4) (= தன்மை திரிபெயர் என்பது, தன் இயல்பிற் றிரிந்த பொருட்பெயர்) - “நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயர் என்று” (தொல். சொல்: 4 : 26 : 1) - “மகடுஉ மருங்கில் பால் திரி கிளவி” (தொல். சொல் : 5 : 40 : 1) - திரிதல் = கெடுதல். “நன்பால் கலந்தீமையால் திரிந்தற்று” (குறள் : 1000)

2. சுழலுதல் “வலந் திரியாய்ப் பொங்கி” (பு.வெ : 9 : 12)

[திரிதல் = சூழ்வரச் செ- தல்.

“அதரி திரித்த ஆளுகு கடாவின்” (புறம் : 370 : 17)

திரிதல் = உலாவுதல்

“தளையவிழ் நறுமலரே தனியவள் திரியிடமே”

(சிலம்பு : 12 : 8 : 2)]

3. அலைதல் “வண்டாய்த் திரிதருங் காலத்து” (நாலடி : 284)

4. மாறுபடுதல், வேறுபடுதல் (குறள்கள் : 90, 452)

திரிசங்கு - திரிசடை - திரிமணை (= புரிமணை) (யாழ். வழ.)

திரிபன்றி = வில்லாளியின் எ- யுந் திறத்தை ஆ- தற்குப் பன்றியுருவில் அமைக்கப்பெற்றுச் சுழலவிட்ட இலக்குவகை.

“அருந்திரி பன்றி யெய்திவரு மகனாரும்” (சீவக : 277)

திரியோடுதல் = கொடி முறுக்குவிழுகை (விஞ்சிலோ.)

திரி + தருதல் > திரிதருதல் = (வளைவு >)

1. வளைய வருதல். “உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு ...” (திருமுரு : 1-2)
2. சுற்றிவருதல்
“நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடும் திரிதரும் வேந்தன்” (நெடுநல் : 186 - 187)
3. (அலைதல் > செல்லுதல் >) ஓடித் திரிதலைச் செ- தல்
“கால்கிளர்ந்து திரிதரும்” (பெரும் : 21)
(மே. கா: மதுரைக். : 599, நெடு : 35, கலி : 97 : 4)
4. (அலைதல் > வானத்தே அலைதல் >) பறத்தல்
“திரிதரும் செங்கா லன்னத்துச் சேவலன்ன” (மதுரைக்: 385 - 386)

திரி > திரி + உ > திரிவு. திரிவு = (வளைவு >) கேடு

(பு. வெ : 9 : 33 கொளு)

திரிவு = வேறுபாடு. (பு. வெ: 12 : 15)

திரிவு > திரிபு (வகர - பகரத் திரிபு) = (வளைவு >) வேறுபாடு.

திரி > திரி + த் + தல் > திரித்தல் = வளைவு >)

1. சுழற்றுதல் “எஃகு வலந்திரிப்ப” (திருமுரு : 11)
2. திரும்பச் செய்தல் “சென்று சென்று அழியும் ஆவி
திரிக்குமால்” (கம்பரா. மாயாசகை : 23).
3. வேறுபடுத்துதல் (மணி : 23 : 29)

திரு > திரு + ஐ > திரை = (வளைவு >)

1. அலை. “தெண்கட லமுவுத்துத் திரை நீக்கா
வெழுதருஉம்” (கலி : 121)
2. சுருக்கம் (கலி : 11 : 24) (அலை >) கடல் “திரை வளர்
இப்பி” (சீவக : 2645) (மே. கா : புறம் : 58 : 11, அகம் : 280 : 11-12).
3. திரைச்சீலை “உருவு திரையாகப் பொருமுக வெழினியும்”
(சிலம்பு : 3 : 109). (மே. கா : பரி 10 : 34).
4. (வெற்றிலைச் சுருள் >) வெற்றிலை (சீவக : 1479).

திரை > திரை + ப் + பு > திரைப்பு = திரைச்சீலை (கலி : 115 : 19-20)

**திரை + அல் > திரையல் = 1. வெற்றிலைச் சுருள் “ திரையலோ
டடைக்கா யீத்த” (சிலம்பு : 16 : 55). 2. வெற்றிலை (சூடா. நி.)**

திரு + உம்பு > திரும்பு. திரும்புதல் = வளைதல், கதிரவன் சா- தல், புறப்பட்ட இடத்திற்கோ - பழைய நிலைக்கோ வருதல் அல்லது மீளுதல்.

திரும்பவும் = மறுபடியும். திரும்ப = மறுபடி.

திரும்பத் திரும்ப = மீண்டும் - மீண்டும்.

திரும்பு > திருப்பு. திருப்புதல் = (வளைத்தல் >) முறுக்குதல், திரும்பச் செ- தல், திருப்பிக் கொடுத்தல், மீட்டல்.

திருப்பு + உளி > திருப்புளி = திருகி அடித்தற்கு அல்லது சுழற்றுதற்கு ஏந்தமைவுடைய உளி.

திரு + இ > திரி. திரிய = திரும்ப (ஈடு : 8 : 1 : 5)

திரியவும் = திரும்பவும்.

“ஐந்தலை யொடு திரியவும் வந்து” (பாரத. பதினேழாம்: 226)

திரு > திரி.

திரிகல் = எந்திரம். (handmill)

“திரிகல் ஒப்புடைத்தாய்...தொண்டகம்” (கல்லாடம்: 24: 13)

திரிமரம் = தவசம் அரைக்கப் பயன்பெறுவதாகிய மரத்தாற் செ- யப்பெற்ற எந்திரம்.

“களிற்றுத் தாள் புரையும் திரிமரப் பந்தர்” (பெரும் : 187)

[எந்திரம் : இ- : வளைவுக் கருத்துவேர். > சுழலுதல் > சுற்றுதல். இ- > இ- + அம் > இயம். இயம் + திரம் > இயந்திரம் > எயந்திரம் > எந்திரம் = சுழலப் பண்ணி அரைவை செ- யப் பெறுதற்குப் பயன்பெறும் மரக்கருவி - கற்கருவி - ஆலை]

[எந்திரம் எனும் அரைவைக் கருவியே, இன்று தென்னார்க்காடு எங்கணும் “எந்திரம்” என்றவாறு நீட்டியொலித்துச் சுட்டப்பெறுகின்றது! தவசங்களை அரைத்தற்கு வேண்டியதாயிருந்த அடிப்படைக் கருவி, இது! கரும்பினைப் பிழிந்து சாறெடுப்பதற்கும் - பேரளவிலான தமிழ்த் தொழில்நுட்பத்துடன் இவ் எந்திரம் உருவாக்கப்பெற்று, அன்றைய தமிழகத்துள் பரவலான பயன்பாட்டிலிருந்தது! (காண்க : “கரும்பி னெந்திரம் களிற்றின் பிளிற்றும்” (ஐங்குறு : 55) - “கரும்பி னெந்திரம் கட்பின் ஓதை” (மதுரைக் : 258) - “எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சாக் கம்பலை” (பெரும் : 260) - “கழைக்கரும் பெறிந்துகண் ணுடைக்கும் எந்திரம்” (சீவக : 1614) - “ஆலை யெந்திரங்கள்” (திருவிளை. திருநகர : 11).

எந்திரம் > (சமற்கிருதம்) yantra. (சமற்கிருதத்தில், yantri எனும் வடிவத்தினின்று வந்த சொல் இது, என்கின்றனர், சமற்கிருதவாணர்! தடுத்து நிறுத்துதல் என்பதுவே, இதற்குரிய அடிப்படைப் பொருள் என்றும் சுட்டியுள்ளனர்! இதன் பொருத்தமின்மையை நாம் கருதிப்பார்த்து நகைக்கலாம்! (இச் சமற்கிருதத்துள் பதிவு கொண்ட நம் எந்திரத்தின் கொச்சை வடிவாகிய yantra என்பதனையே நம்மவருட் பலர், ஏதோ திருத்தமாகத் தமிழுள் வழங்குவதுபோல் கருதிக்கொண்டு (yantra >) “இயந்திரம்” என்று எழுதுகின்றோம்; வழங்குகின்றோம். இயந்திரம் எனும் பழந்தமிழ் வழக்கே, எந்திரமாகிய இயல்புண்மையை, - நாம் அறியாதேயே செ- யும் வீண்பு வழக்கு, இது!]

வரகு - இறடி என்னப்பெற்ற தினை - சாமை - கேழ்வரகாகிய இறாகி போன்ற தவசங்களை அரைத்தற்குப் பயன்படுத்திய தொடக்க எந்திரங்கள், மரத்தால் ஆனவையே! அடியும் மேலுமாகிய இரு வல்லிய கடிய மர வட்டைகளை அச்சில் சுழலத் தக்க வகையில் பொருத்தி, மேல் மரவட்டைக்குப் பிடிக்காம்பு நாட்டி - அவ் அச்சுப் பகுதியிலமைத்த சூழ்வுக் குழிக்குள்ளாகப் படிப்படியே தவசமணிகளையிட்டு அம் மேல் மரவட்டையை மட்டும் காம்பு கைகொண்டு தொடர்ந்து திருக்குறுத்தி அதாவது முறுக்குறுத்திச் சுழற்றி - தவசவுமிகள் நீங்குமாறு இவ் எந்திரத்தால் அரைக்கப்பெற்றது; கால வளர்ச்சியில் - மரத்திற்கு இணையாகக் கல்லெந்திரங்கள் உருவாக்கப்பெற்றன! கல்லெந்திரங்களே தவசங்களை நொ- ம் மாவாக ஆக்கப் பயன்பெற்றன!

மரத்தால் அமைத்த எந்திரம், “திரிமரம்” என்னப்பெற்றது! அது தவசவுமி நீக்கத்திற்கென முறுக்குறுத்தப்பெற்றது! தொடர்நிலையில் சுழலவைக்கப் பெற்றது! இதன் செ- முறைக் காட்சியொன்று, அகநானூற்றுள் பதிவு செ- யப்பெற்றுள்ளமை, இவ்விடத்திற் கருதத்தக்கது ஆகும்!

(இக் காட்சிக்குள் - பதப்படுத்தப்பெற்ற நெல் அரைக்கப் பெறுகின்றது!)

காண்க : “ஐதுணங்கு வல்சி பெய்து முறுக்கு உறுத்த திரிமரம்”

(அகம் : 224 : 12-13)

திரித்தல் என்னும் சொல் வழக்கே, - எந்திர மேல்வட்டையைச் சுழற்றி அரைத்தல் என்னும் பொருளில், - தமிழியப் பகுதிகளில் மிகப் பரவலாக இன்றும் பயிலப் பெறுவது, நன்கு கருத்தூன்றி எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கதாகும்!

து- > து- ல் > துல் > தொல் > தெல் > தெல் + து > தெற்று
 தெற்று > தெறு > தெரு > திரு.
 திரு + உம்பு > திரும்பு. திரும்பு > திருப்பு.

திருப்பு > (Greek) trepō = turn.

trepo > trope > tropaion > (Latin) trophaeum > (French) trophée > (English) **trophy**.

(Greek) trepō (= trun) > tropes > (Latin) trope > (English) **trope** = properly one in which a word or expression is used in other than its literal sense.

(Greek) trepō (= turn) trepo (= turning) > tropikos > (Latin) tropic > (Middle English) tropic > (English) **tropic** = The tropics : region between these (parallel of latitude 23°, 27' north) each of the two corresponding circles on celestial sphere where sun appears to turn after reaching greatest declination.

(Greek) trepos > tropos (= a turning) + ismos > (English) **tropism**

(Greek) trepos > tropo > + logia > tropologia > (Latin) > (Late Latin) > (English) **tropology** = figurative interpretation esp. of the scriptures.

(Greek) trepos > tropo > (English) tropo + pause > **tropopause** = Interface between troposphere and stratosphere

(Greek) tropos + o + sphere > (English) **troposphere**

(Greek) tropos > (Latin) tropus > (English) trope > + **troper** = Book of tropes

(Greek) trepō (= turn) > apo + tropaios > (English) **apotropaic** = having power to avert evil influence or bad luck.

(Greek) en (= in) + trope (= turning) > entropie > (German) entropie > (English) **entropy** (= a measure of disorder of a system at atomic or molecular level)

(Greek) trepō > (Latin) turbo (= whirl, whirling thing) or whirling wind and also spinning top. (Latin) turbo - binis (1824) > (French) turbine (= applied originally to an evolving wheel on an axis driven by water pressure). > (English) **turbine**

(Greek) trepō > (Latin) turbo > turbidus (English) **turbidus**

(Greek) trepō > (Latin) turbo > turbidus > (Roman) turbulare > (Old French) Trubler > truble > (Middle English) > (English) **trouble**.

திரு > திருகு > திருக்கு.

திருக்கு > (Latin) torquere (= to twist) > torque > (Romanian) torca > (old French) torche > (English) **torch** (= நெ-த்திரித் திருக்குடையதாகிய தீப்பந்தம்)

>(Old French) torche > (French) torcher > (English) **torchere** = Tall stand with small table for candle stick etc.

(Latin) torque > torquatus > (English) **torguate** = (Zoo) with ring of peculiar colour or texture of hair or plumage round neck.

(Latin) torquere (= twist) > (Latin) torques > (English) **torque** = 1. Necklace of twisted metal 2. (Mech.) moment of system of forces tending to cause rotation

(Latin) torquere (= twist) + mentum > tormentum = (missile Engine) > (Old French) torment > (Middle English) torment > (English) **torment** = severe bodily or mental suffering.

(Latin) torquere > (Middle Latin) tortum (= wrong) > (old French) > (Middle English) > (English) **tort** = (Law) breach of duty leading to liability for damages.

(Middle Latin) tortum > (Late Latin) tortio > (Anglo-French) torcion > torcio(n) + ous > tortcious > (English) **tortious** = constituting a tort, wrongful

(Latin) tortor (= twister) + trix > (English) **tortrix** = moth of genus Tortrix. rolling leaves up to made its nest

(Latin) tortus (= a twist) > tortuosus > (old French) > (Middle English) > (English) **tortuous** = full of twists and turns

(Latin) tortio + ion > (Late Latin) torsio + ouis > (old French) > (Middle English) > (English) **torsion** = twisting esp. of one end of body while other end is held fixed (Math) departure of curve from planer form (Bot.) state of being spirally twisted. (Med.) twisting of cutend of artery after Operation etc. to stop haemorrhage. (torsion pendulum = rotation not swinging)

(Latin) torta > (Romanian) torsa > (French) torch, (torse) (=wreath) > (English) **torse** = wreath.

(Latin) tort - tortura (= twisting) > (French) > (English) **torture**

திரு > திருகு > திருக்கு.

(திரி > திரிகு > திரிகி = சக்கரம்)

> (Greek) trochos (=wheel) + oid > trokheoidēs = (Wheel - like) > (English) **trochoid** = (Anat) rotating on its own axis; (of curve) generated by a point moving with one curve that rolls on another.

>(Greek) trochos (trokhos) (= a wheel) > (Late Latin) trokhiskos > (old French) trochisque > (English) **troche** = small usu. circular medicated tablet or lozenge

> (Greek) trokhos (= a wheel) + al > (English) **trochal** = (zoo) wheel - shaped.

> (Greek) trokhos (= wheel) trekho (= run) > trokhilos > (Latin) trokhilos > (English) **trochilus**

> (Greek) trokhos > trokhilia (= pulley) > (Latin) trokhilia > (English) **trochlea** = (Anat.) pulley-like partor arrangement

> (Greek) trokhos > trekho (= run) > trokhanter > (French) > (English) **trochanter**

(Greek) trokhos > trokhais. trokhaios poue = (running foot) > (Latin) trokhaios > (English) **trochee**

(Greek) trokhaikos > (Latin) > (English) **trochaic** = of or using trochees, trochaic verse.

(Greek) trokhos > trekho (= run) > (Latin) trochus (= a wheel) > (English) **truck** = strong usu. four or six-wheeled vehicle for heavy goods, lorry

(Greek) trokhas, trochos (= a wheel) > trochileia = (a pulley) > (English) **truckle** = a pulley-wheel

திரு > திருகு

> (Germanic) steurō (= a rudder) > steurjan > (Gothic) stiurjan > (old Norse) styra > (old High German) stiuren > (old English) stieran >

(English) **steer** = guide vessel by rudder or helm, guide vessel in specified direction, guide by wheel.

திருப்பு >

> (Greek) trepō > tropho > strepho. strepho (= turn) tropho > strophē (= lit. turning) > (English) **strophe** = (Lines recited during) turn made in dancing by ancient-Greek chorus. > (English) **antistrophe** = turn against. **catastrophe** = sudden or wide spread or note - worthy disaster.

(Greek) apostrepho (= turn. away) > (English) **apostrophe** = sign of omission of letters or numbers.

(Greek) Gē (= earth) + strophe (= a turn) > (English) **geostrophic**

(Greek) strophos (= twisted cord) + anthor = flower + in > (Latin) strophanthus > (English) **strophanthin**

(Greek) strophos > strobos (= a whirling) > (English) **strohic** (adj.) = like a spinning top. spinning or seeming to spin : strobe - strobing - stroboscope.

strobe (colloq) stroboscope, stroboscopic lamp. (abbr.)

(Greek) strophos > strobos strobile (= twisted - lint - plug) > (Modern Latin) > (English) strobile (English) **stroibile** = 1. cone of pine etc. imbricated flower of hop. 2. chain of segments in tape-worm [strobilae - strobilaceous - strobilate - strobilation -

strobilization - strobiliform - strobiline - strobiloid - strobilus - strobili]

(Greek) strephō (= to turn) > streptos = twisted (strepto + coccus) > (English) **streptococcus**.

(Greek) streptos + mukes (= funfus) > (English) **streptomycin**
(Greek) streptos (= twisted) > (English) **strepto** : - combining form
- denoting bent, twisted, flexible - quality.

[Strepto - : streptocarpus, streptococcal, streptococcic, streptococcus, streptococci, streptokinase, streptomycin, streptoneura, streptosolen, strepthroat]

(Greek) strepho > streptos > strepsis (= a twist) strepsis + pteron (= a wing) > (English) **strepsipterous**

(Greek) strepho > strephein (= to twist, turn) strepho + symbolon > (English) **strephosymbolia** [= a visual disorder in which items are seen in mirror image.]

திரு > திரு + உம்பு > திரும்பு.

(திரும் > திருன்)

(ஒ. நோ: கடம் > கடன் - உரம் > உரன் - வலம் > வலன் - வளம் > வளன் - இடம் > இடன் - திறம் > திறன்) ம் > ன்.
(ஒலிப்பில் - இவ் வகைத் திரிபு உலகப் பொது நெறிமை வா- ந்தது)

(முப்பது என்பதனை, “நுப்பது” என ஊர்ப்புறங்களில் திரித்தொலிப்பதுவும் இவ்வகையில் கருதத்தக்கதுவே!)

(Greek) tornos > (Latin) tornus = a turner's wheel > (Late Latin) tornos = a turner's chistle. > (Gaelic) turna = a spinning wheel

(Greek) tornos > (Latin) tornus > tornare (= turn in lathe) (old French) torner > turner > (old English) turnian > tyrnan > (English) **turn**. (Latin) tornos > (old French) torn > (anglo-French) torn > turn > (Middle English) turn = turning, rotatory motion

(Latin) tornare (= to turn in a lathe) > (English) turn + er > **turner** = one who works with lathe

(Greek) tornos (= a lathe) > (Latin) tornus > (old French) (tor, torse -) tour > (English) **tour** = one's turn, circular movement, travelling round, circuitous journey.

(French) tourisme > (English) **tourism**

(Greek) tornos > (Romanian) tornus > tornidiarre > (Italian) torneggiare > (Spanish) tornear > (old French) torneier > tornei > (eru French) tournoi > (English) **tourney** = tournament.

(old French) torneier > torneiement > (Middle English) tornement > (English) **tournament**

(old French) tournicle > (French) tourniquet > (English) **tourniquet** = (surg.) instrument involving a screw for checking flow of blood through an artery.

கீழே கண்டுள்ள பல சொற்களுங்கூட, நம்முடைய இத் திருவின் திரிவு அடிப்படையையுடையனவே!

(Greek) terve (= trun) > (English) **turdy**. Topsy - turvy (adv.) : bottom upward, turned upside down. (v.t) to turn upside down. (: topsy turvification, topay turviness, topsy - turvydom).

(German) trolen > (old French) trōler, troller > (French) troler > (English) troll = to roll, to spin.

(English) **trolley** = a basket, tray or table (or set of tiered trays) on castors or wheels, used for transporting goods, luggage, shopping etc.

[: trolly, Trolley - bus, trolley-car, trolley-man, trolley-rage, trolley-wheel]

(மேலுங் காண்க : tropaeolum, - troparion - tormentil - tormentum - tormina - tordion, torcular)

(Greek) tornos > (Latin) tornus > (Late Latin) tornus > (Spanish) tornare (= to turn) (tornar = to thuder) tronads = thunder storon. > (English) **tornado**

இச் சொல், சூறாவளி (சூறாவளி) யொன்றன் வகை சுட்டிய பெயர்! திருகுதல் கருத்தடிப்படையில் இசுப்பானிய மொழியினின்று - ஆங்கிலத்தில் பதிவெ- தி மிகப் பரவலாக வழங்குகின்றது!

வைத்தூற்றி : (Funnel இதனையே “புனல்” என்றவாறு வழங்குகின்றோம்) (ஒரு புட்டிலின் மீது வைத்து ஊற்றுவதற்கேற்ப உருவாக்கிய பயன்படுகலத்தை (வைத்து + ஊற்று + இ >) “வைத்தூற்றி” என்றவாறு நெல்லை மாவட்டத்துள் இன்றும் வழங்குகின்றமை, இவ் விடத்தில் கருதுதற்குரியது.) இவ் வைத்தூற்றிவடிவத்தில் நெட்டுக்கு எழும்பிச் சூறைத் தாண்டவமாடும், ஒரு வல்லிய சூறைவளியே, இந்த "tornado" என்பதாகும்! கடல் மட்டத்தினின்று மேலெழும்பும் வெப்பக்காற்று சுருண்டு திரண்டு உட்குழிவோடு உருட்சியாகி நெட்ட நெடுந்தாண் போன்று நின்று - மணிக்கு 480 அயிரிமாத்திரி (kilo meter) விரைவளவிலாகச் சுழலத் தொடங்கிப் படிப்படியாக நகர்ந்து கொண்டே வழியில் தட்டுப் பட்டவற்றையெல்லாம் தம் வாயுள் போட்டு வதைத்துத் துப்பியெறியும் கடுந்திறம் இதற்கு உண்டு! மரங்களைக் கூட வேரோடு பிடுங்கிவைத்துக் கொண்டு சுழலும்! அதனோடேயே பறக்கும். பெரும் பெரும் ஊர்திகளொடும் உலாக் கொண்டு விளையாடும்!

1974 -இல் ஏப்பிரல் திங்களின் 3 -ஆம் நாளும் 4 -ஆம் நாளும் அமெரிக்காவுள் 147 என்னும் எண்ணிக்கையளவுக்கு இது விளையாடிவிட்டுப் போனது! இவ்விரண்டு நாள்களிலும் முந்நூற்றுப் பத்துப் பேர்கள் இதற்குள் அகப்பட்டு உயிரிழந்தனர்! அமெரிக்க நாடுகளில் இதன் தாக்குதல்கள் மிகமிக மிகுதி!. . . மிசிசிப்பியின் நடுவண் மற்றும் மேலைப் பகுதிகளிலும் - ஒகியோவிலும் - மிசெளரி ஆற்றுப் பள்ளத் தாக்குக்களிலும் அடிக்கடி ஆட்டங்காட்டிவிட்டுப் போகும் வழக்கமுடைய சூறைவளி, இது!

ஆத்திரேலியா - வங்கத்தேசம் - தென்ஆப்பிரிக்கா ஆகிய பகுதிகளுக்குள்ளும் இது நுழைந்து செல்வது வாடிக்கை! அமெரிக்கா மீதுதான், இதற்குக் கொள்ளை விருப்பம்! . . . இந்த "tornado" என்னும் சொல்லுக்குத் “ திரிகுழல்-சூறை” எனத் தமிழுள் பெயர் சூட்டலாம்!

இவ் விடத்தில், ஒரேயொரு சிறுசெ- தியொன்றை அறிந்தவாரே, மேலும் தொடரலாம்!

இத் “திரிகுழல் - சூறை” பற்றியதுதான், அம் முற்றவைப்புச் (> முத்தா- ப்பு) செ- தி!

1986 -இல் ஒருநாள் காலையில் சீனாவின் சாலையோரத்தே பள்ளிக்கூடக் கண்மணிகள் பலர் சிட்டுக்கள் கூட்டம் போல அணியணியா- நடந்து போ- க் கொண்டிருந்தார்கள்! அந்த நேரத்தில், இந்தத் “திரிகுழல்-சூறை” (tornado) ஒன்று திடுந்திடுமெனத் தோன்றி அச் சாலையிற் சென்ற ஒரு அணித் திரளினர் ஆன பதின்மூன்று குழந்தைகளை அப்படியே உள்ளூக்குள் போட்டுக் கொண்டது! முன்னும் பின்னுமாகச் சென்ற மாணவர்களுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை! பதின்மூன்று பிள்ளைகளை எங்கேயும் காணோம்! வந்த சூறைக்காற்றையும் காணோம்! அனைவரும் பதறினர்! கேட்டோரெல்லோரும் குலைநடுங்கிப் பதைபதைத்தனர்!

சுழித்து வாயில் போட்டுக்கொண்டமையால் விழுங்கப்பெற்ற அப் பதின்மூன்று பிள்ளைகளும் உள்ளேயே - உள்ளூக்குள்ளேயே மிகவிரைவாகச் சுழன்றவாறேயே ஒரு நினைவும் இல்லாதேயே இருந்துள்ளனர்! படாத பாடுபடுத்தி அவர்களுக்குத் தெரியாதவாறேயே - உணர முடியாதவாறேயே அலைக்கழித்துச் சுழன்ற அச் சூறைவளி அவர்களைத் தூக்கியெடுத்துக் கொண்டு தன்கைப்படுத்திய இடத்தினின்று - 19 கற்கள் (19 miles) தொலைவில் ஓரிடத்தில் ஒரு சிறிய காயமும் எவரும் படாத நிலையில் மிக மிக அமைதியாக அவர்களை இறக்கிவைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டது! அடுத்த சில நிமையங்களில் அனைத்துப் பிள்ளைகளும் தம் மயக்கத்தினின்று மீண்டு - மறுபடியும் இயல்பாக நடக்கத் தொடங்கினர்!...

நம்ப முடிகின்றதா? ஆம், நம்பித்தான் ஆக வேண்டும்! ஏனெனில், இது நடந்த உண்மை!

“திரி” என்பது “வளை” என்னும் பொருளடிப்படையிலும் - அதன் பொருள் நீட்சிவகை அடிப்படையிலும் மிகப்பல கூறுகளில் தமிழில் பரக்கப் பதிவெ- தியுள்ளன.

திரி (தொல் : சொல்: 57:4, 141:1, 194:1) - திரிசொல் (தொல்:சொல்:397:1) - திரித்த (நற் : 741, புறம் : 370:17) - திரித்தன்ன

(அகம் : 4 : 3) - திரித்து (மணி : 23 : 39) - திரிதந்து (நாலடி : 251 : 3) - திரிதர (மது : 599, நெடு : 35, அகம் : 2 : 21, 3-168) - திரிதரும் (பெரும் : 17, 21, மது : 385, 437, நெடு : 161, 187, பட்டினப் : 67. அகம் : 78:15, புறம் : 27:14) - திரிதருவா- (கலி : 61 : 8) - திரிதருஉம் (புறம் : 373 : 37)- திரிதல் (தொல். எழுத்து : 142, 354 : 1) - திரிந்த (தொல். சொல் : 4 : 2, 12:1, புறம் 284 : 7) - திரிந்தற்று (குறள்: 1000-2) - திரிந்தன்ன (பரி : 1 : 10) - திரிந்தன (புறம் : 97 : 7) - திரிதாங்கு (பதிற்றுப் : 52 : 4) - திரிந்தாள் (பரி : 12 : 52) - திரிந்திடின் (மணி : 7 : 8-9) - திரிந்து (தொல் : எழுத்து: 17, 130, குற்றி : 27 : 3, தொல். சொல் : 86 : 6, 295 : 4, 407:1)- திரிந்தேன் (மணி : 19 : 148) - திரிந்தோன் (மணி:23 : 26) - திரிந் (தொல். எழுத். குற்றி : 77 :1, 2) - திரிநர் (பரி. திரட்டு : 1:16)- திரிப்ப (முருகு : 111) - திரிபவர் (பழமொழி : 241 : 2) - திரிபவை (தொல். சொல் : 209 : 3) - திரிபு (தொல். எழுத்து : 88, 109, 148, 155, 158, 184, 261 : 2, 308 : 1, 352 : 2, 368 : 1.) - திரிமரம் (அகம் : 224 : 13) திரிமருப்பு முல்லை : 99. குறுந் : 279 : 1, அகம் : 14 : 6, 34 : 4, 133 : 18) - திரிய (பரி : 5 : 3, புறம் : 229 : 6) - திரியா (தொல். எழுத்து : 10, 53, 84) திரியாதாம் (நாலடி : 224 : 2) - திரியாது (தொல் : எழுத்து : 163, 176, 179, 208 : 1) திரியா நிற்கும் (நாலடி : 204 : 2,3) - திரியாமை (தொல் : பொருள் : 145 : 39). திரியார் (நாலடி : 212 : 1) - திரியான் (பழமொழி : 206 : 2) - திரியின் (தொல். பொருள் : 637 :1, புறம் : 2 : 18) - திரியீர் (புறம் : 58 : 21) - திரியும் (தொல். எழுத்து : 110, சொல் : 408 : 2. புறம் : 183 : 4) - திரியுமன் (தொல் : எழுத்து : 173) - திரியேன் (அகம் : 336 : 19) - திரிவது (சிலம்பு : 16 : 169) - திரிவனர் (சிலம்பு : 6 : 126) - திரிவா- (புறம் : 225 : 12) - திரிவார் (பரி. திரட்டு : 2 : 23) - திரிவாள் (சிலம்பு : 7 : 23 : 3) - திரிவிலைஞர் (மது : 405) - திரிபு (தொல். பொருள் : 635 : 4. மலை : 21) - திரிவனேல் (நாலடி : 230 : 2) - திரிவோர் (மணி : 6 : 173) - திரிவோள் (மணி : 8 : 35) - திரிவோன் (மணி : 5 : 46, 10 : 24, 11 : 85, 20 : 31) - திரீஇ (பரி : 6 : 37) - என்றவாறெல்லாம் பன்னூற்றுக் கணக்கினவான இடங்களில் இவ் வளைதற்கருத் - தடிப்படையிலான பொருட்பாடுகளில் பதிவெ- தியுள்ள பரப்பு - நீணெடுங்கால மரபுரிமைச்சான்றைத் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றமையை நாம் முதற்கண் உள்ளத்தில் நிறுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டுவதாகும். இதற்கு முன்னீடான வேரியற்பதிவுகளும் நீட்சிகளும் காட்டும் அடிப்படை வரலாற்றையும் ஆழ் ஊன்றி உளங்கொள்ளுதலும் வேண்டும்.

[தெறு > தெரு > திரு > திரு + இ > திரி.

“திருதிரு பந்தம் - திருவாட்டி (திருவட்டி) பந்தம்” என்றவாறு இன்றும் ஊர்ப்புறச்சிறார் பே- ப்பந்தாட்ட விளையாட்டுக்களிடையே பாடுவதுள்ளும் - “திருதிருவென விழிக்கின்றான்” என்பதுபோலும் வழக்காறுகளினுள்ளும் - இத் திருவினுள் சுழலும் சுழற்சிக்குருத்தை நாம் உணரலாகும்.

திரு + உ > திருவு > திருகு.

திருகுதல் : முறுகுதல் , முறுக்குதல்

(வளைதல் > சுழலல்)

திருகு > திருக்கு = முறுக்கு

“தேம்பல் வயிற்றுத் திருக்கு விரற் கழுதுக் குறைவிடம் போல்” (பதினோ. 6 சேரமான். பொன் : 75 : 3-4)

திருக்குதல் = (வளைத்தல் >) வளைத்து முடித்தல்

“திருக்கு வார்ப்புறச் செல்வன சேவடி”

(பதினோ : 28. பட்டினத். திருவிடை : 24:2-3)

(திருகு : கழக இலக்கியப் பதிவிடங்களுள் சில:

திருகி : (நற் : 240 :3, அகம் : 217 : 19, 305 : 6, 397 : 14, புறம் : 37 : 3 சிலம்பு : பதி : 34, 21 : 43. மணி : 2 : 53, 22:157) - திருகிய : (பெரும் : 3, பதிற்றுப் : 50 : 20, அகம் : 17 : 15, 263 : 4, 353 : 10, புறம் : 25 : 3, சிலம்பு : 14 : 215, 30 : 150) திருகுபு : (அகம் : 176 : 23, 399 : 5) - திருகுவான் (கலி : 101 : 32)

திருகு + இ > திருகி > திரிகி. = சக்கரம், சுழற்றிவிடப் பெறும் சக்கரம்.

ஒ.நோ : **திரிகை** = வட்டம், வட்டவடிவம், சக்கரம், குயவர் சக்கரம், சுழற்சி, திரிதல், தட்டு, பந்து. (காண்க : கம்பரா. பால : 165, யுத்த : 1169, 3422. திவ்வியப் பிரபந்தம் : 2528 : 1)

திரிகை : வட்டவடிவம், சக்கரம், சுழற்சியை உடையது எனும் காரணக்குறி. (காண்க : கம்பரா. யுத்த : 1169.) குயவர் திரிகை (கம்பரா. யுத்த : 3422) (**திரிகை ஆயம்** = குயவர் திரிகை மீது இடப்பெற்ற வரி)

திரி > திரித்தல் = (வளைத்தல் >) சுழற்றுதல். திரித்து = சுழற்றி (கம்பரா : யுத்த : 1402). திரித்தல் = சுழலும்படி கடைதல் “மந்தரப் பெயர் வாசுகியோடும் சுந்தரப் பெரிய தோள்கள் திரித்தான்” (கம்பரா. யுத்த : 828). திரித்தல் = சுழற்றுதல் “திரிசிகைப் படை திரித் தெறியவே” (கம்பரா. ஆரண்ய : 26)

திரி = சுற்றித் திரும்பி வருதலைச்செ- . “சென்றுளதுணர ஒன்று செப்பினை திரிதி” (கம்பரா. யுத்த : 929) திரிதல்=திரும்புதல் “மகனைத் திரிவான் என்றான்” (கம்பரா. அயோத்தி : 347)

திரிகி = (பண்டைய தொடக்கவடிவம்)

ஒரு புறம் கணமாகவும் (கனமாகவும்) - மறுபுறம் எடை மெலுக்கான இளப்பமாகவும் - அப் புறமே கூர்மையாகவும் அமையுமாறு, மூங்கிலால் - அல்லது மரத்தால் பிறைவடிவிலாக உருவாக்கப்பெற்ற ஒரு வகை எறிகருவி.

பிறை வடிவத்தில் இவ் எறிகருவியின் தோற்றம் அமையினும் வலக்கைப் புறத்திருந்து விசைய எறிகையில் - இயல்பாகச் சுழன்று மேற்செல்லும் தகைமையது; இத் திரிகி. பிறைவடிவ வளைதடி! சுழலச் சுழல வட்ட வடிவெ- தும்! சக்கரமாகக் காட்சியளிக்கும்! சுழன்றவாறே சென்று உரிய குறியைத் தாக்கி - அவ் விரைவிலேயே எறிந்தானாகிய எ- யுநனின் கையகத்தேயே திரும்பிவந்து படியும்படி பிடிக்கலாகும் வகைமையது, இத் திரிகி!

நாட்டுப் புறவழக்கில் இது “**வளைதடி**” என்றவாறு சுட்டப்பெற்றது. (வளைதடி = எறிகருவி வகை. (Ramnad manual : 209) வளைதடிக்கு “**வளரி**” என்பதுவும் ஒரு வழக்குப் பெயராயிருந்தது.

வளரி = வளைதடி, “வளரித்தடி” “மறவன் கொடுப்பது வளரிப் பிரசாதம்”

இப் பிறைவடிவ வளைதடியாகிய வளரி, சுழலும் தகைமையால் தமிழுள் “**சுழல்படை**” என்றும், அவ் வட்டவடிவத் தோற்றங்காரணமாக “**வட்டம்**” என்றும், உயரமாகிய பரத்தே சுழலும் வளையம் என்னும் பொருண்மை காரணமாகப் “**பரவளையம்**” எனச் சுட்டப்பெற்றுப் பின்னர்ப் “**பாரா வளையம்**” என நீடியும் வழக்குக்களில் பரவல் கொண்டிருந்தது. காண்க : “சுழல்படை வட்டம் பாரா வளையம்” (பிங்கலம் : 1560) பரவளையம் > பாரா வளையம்)

திரிகி > திகிரி

இடம்பெயரல் (Metathesis) என்னும் நெறியில், இத் திரிவு நேர்ந்துள்ளது. திரிகி என்பதுவே, “திகிரி” என்றாயினது!

(ஒ.நோ: அலரி > அரலி (அரளி), விசிறி = (வி- > வீ- > வீயு > வீசு) வீசு + உறு > வீசுறு > விசுறு > விசிறு. விசுறு > விசிறு + இ > விசிறி = வீசிக் காற்று வரப் பண்ணுதற்கேற்பப் புனையப் பெற்ற ஓலைக் கருவி. விசிறி > சிவிறி (காண்க : “சிவிறி என்பது சிற்றால வட்டம்” (பிங்கலம் : 1704) (குடுமி > குமிடி)

சுழலும் வட்டம் என்னும் அடிப்படையில் தேர்க்காலாகிய அல்லது வண்டிக்கால் ஆகிய சக்கரமே, முதற்கண்ணாகத் “திகிரி” எனச் சுட்டப் பெற்றது!

(தேர் உருள் ஆகிய சக்கரத்திற்கு உருளி, கால், ஆழி, பரிதி, உந்தி, சில்லி, நேமி, திகிரி ஆகிய பெயர்களும் வழக்கிலிருந்தன! (காண்க : பிங்கலம் : 1479)

(1) “வரிமணல் அலங்குகதிர்த் திகிரி ஆழி போழ்”

(அகம் : 224 : 13 - 14)

(2) “திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த” (புறம் : 175 : 7)

(3) “எண்கதிர்த் திகிரி உருளிய குறைத்த” (அகம் : 281 : 11)

(தேர்ச் சக்கரத்தில் எட்டு ஆரைக் கதிர்கள் அமைந்திருந்த அரிய சான்றும் இவ் வரியுள் பதிவெ- தியுள்ளமை காண்டற்குரியது!)

(4) “பொன் புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த” (அகம்: 69: 10-11)

(நண்டின் ஊர்வுத்தோற்றம் சக்கரச்சுழற்சியைப் போன்ற தோற்றந் தந்தமையின் நண்டு இச் சக்கரமாகிய திகிரியை அடையாகப் பெற்றும் கலித்தொகையில் பதிவுற்றுள்ளது. காண்க: “செக்கர் அம் புள்ளித் திகிரி அலவனொடு” (கலி: 146:23)

திகிரி = தேர்ச் சக்கரம் “நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்து” (காண்க : பதிற்றுப் : 35 : 4)

திகிரி = தேர்ச் சக்கரம். “முரம்பு கண் ணுடையத் திரியும் திகிரியொடு” (ஐங்குறு : 449 : 1) (: கன்னிலமும் இடந்தகர்ந்து சிதையும்படி உருளும் வன்மையுடைய சிறந்த கால்களொடு) (திரியும் = உருளும்)

திகிரி = சக்கரம். காண்க : “திகிரி நேமி யாழி யெஃகம் வளை... சக்கரம்” (பிங்கலம் : 1584)

உரிய இயைவார்ந்த களிமண்ணைக் கிளறியெடுத்துப் பிசைந்து உருட்டித் திரட்டிப் படிப்படியே அவ்வுருண்டைத் திரளைச் சுரண்டித் தோண்டியெடுத்துப் புறம் போகட்டுவிட்டுக் கையால் அல்லது பட்டையால் புறப்பகுதியை முறையுற அதனைத் தட்டி மொழுங்கப் பண்ணியே மண்கலப்பொருள்கள் தொடக்கமுயற்சிகளில் உருவாக்கப்பெற்றுப் பின்னர்ச் சுள்ளையில் (சூளையில்) இடப்பெற்றுப் பயன்படுத்தப் பெற்றன!

கால வட்டத்தில் - சக்கரத்தின் நடுக்குறட்டுப் பகுதியின்மேல் அதே களிமண்ணை உருண்டையாகத் திரட்டிவைத்து அச் சக்கரத்தைச் சுழற்றிவிட்டு வனைவதாகிய தொழில் நுட்பமுறை இயற்கைப் படிநிலையில் தமிழ் மக்களிடம் அக் காலத்தே மலர்ந்தது! திரள் : உருண்டை. “வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த பசுமண் குருஉத் திரள் போல அவன் கொண்ட குடுமித்து” (புறம் : 32 : 8-9) உரை : குயவரின் சிறார், தம் சக்கரத்தில் வைத்த மண்திரள் - (உருண்டை) அவர்களின் மனக்குறிப்பிற்கேற்பப் பல உருவங்களாக வடிவெடுக்கும்!. . . . கலப் புனைவுத் தொழின்முறை வெற்றி, இதன்வழி மிக மேம்பட்டது!

கல வனைவுக்கு அடிப்படைக் கருவியாக, இச் சக்கரம் பயன்படுகையில் - இதன் திருக்குறுத்தும் முயற்சியடிப்படையிலும், சுழற்சியடிப்படையிலும், ஊர்தியின் காலாகிய சக்கரத் தோற்றத்தின் அடிப்படையிலுமாகச் சக்கரமாகிய இவ் வருள் “திகிரி” என்ற சொல் கொண்டும் பண்டையிலே சுட்டும் வழக்கம், இம் மண்ணகத்துள் நேர்ந்தது! காண்க :

1. “இருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை மண்ணா வனைதல்” (புறம் : 228 : 14-15)
2. “வனைகலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனைசெலல் தலைவா- ஓவிறந்து வரிக்கும் சேயாற்றின்” (மலைபடு : 474 - 476)

திகிரி : தேர்ச் சக்கரம் > குயவன் கலம் வனையும் சக்கரம். ஞாயிறு.
திகிரி : ஞாயிறு

சுதிரவன் எழும் தோற்றமும் - அது திரிதருவதாகிய
வானத்தே செலவு மேற்கொள்ளுகையின் போதுள்ள
தோற்றமும் - மலையைடுத்து மறைவுறும் முன் தோன்றும்
தோற்றமும் வட்டவடிவினது!

அது தன் செவ்வெங்கதிர்களைப் பரப்பியவாறு
முற்பகலும் - உருமத்தும் - பிற்பகலுமாக வானப் பெருவெளியிற்
செல்லுகையின் ஒளிவயமான அருங்காட்சியுள் தேர்ச்சக்கரசு
சுழற்சிபோன்ற அமைப்புருவைக் கண்ணுற்ற தமிழர், அக்
சுதிரொளிப் பிழம்பாகிய ஞாயிற்றினையும், இத் “திகிரி” எனும்
சொல்கொண்டும் சுட்டியுள்ளனர்!

“விசம்புடன் விளங்கும் விரைசெலல் திகிரி” (அகம்: 53: 2)
(விரைசெலல் திகிரி: விரைந்து செலவு

மேற்கொள்ளுதலையுடைய ஞாயிறு...)

“திகிரி” என்னப் பெற்றுத் “திகிரி” என்றாகிய “வளரி”
என்னும் இவ் வளைதடி (வளரித்தடி), கடைக்கழக வரலாற்றுள்
நாம் பரவலாக அறியும் பண்டைய தமிழ்மன்னர்களின்
காலத்துக்கும் மிக முன்னரேயே, ஈண்டு வாழ்ந்தியங்கிய நம்
பழங்குடித் தமிழரிடையே மிகப் பரவலாயிருந்த மரபு நீட்சியே
அம் மன்னர்களுட் சிலர்பற்றிய மறக் குறிப்பீடுகளிடையே சக்கர
வடிவக் கருவியாகி நின்றது!

தொடக்கத் திரிகியாகிய திகிரி, பிறைவடிவமுடைய
வளைதடி! [மரத்தால் செ- யப்பெறுதற்கமைந்த தச்சுத்
தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டுக்கும் முந்தைய தொடக்கக் காலத்தே
- இத் “திகிரி” என்னும் எறிகருவிக்கு மூங்கில் தடியே - அல்லது -
உரிய அளவிற் பிளந்து உரசித் தே- த்துச் செப்பஞ்
செ- யப்பெற்ற அதன் பட்டையே பயன்படுத்தப்
பெற்றிருக்கலாகும்! ஏனெனில், அக் கருவியை
உருவாக்குதற்கேற்பத் திருகியமைந்து வளர்ந்த மூங்கிலையே
“திகிரி” என்னும் வழக்கும் அத் தொடக்கக்கால வழக்குப்
பயில்வில் இருந்திருக்கவேண்டும் என்னும் வரலாற்றுத்
தொடர்வின் எச்சப்படிவைப் பெருங்கதையினுள் நாம்
காணுகின்றோம்!] “கழைவளங் கவிரிய திகிரியும்” என்பது, நாம்
காணுதற்குரிய பெருங்கதைக் கருத்துவரி! (காண்க : பெருங்கதை
: 2 : 11 : 16-17)

இவ் வளைதடி, பறவைகளையும் - விலங்குகளையும் - பகைவரையும் தாக்கிவிட்டு மீண்டும் சுழன்றவாறேயே எறிந்தவனின் கையகத்தே மீளவந்து பொருந்தும் வினைவகைமை கொண்டது! இதன் பழைய மரபின் எச்சங்களைச் சில சிலை வடிவுகளிலே இன்றுங் காணலாகும்! மிகத் தொல்பழங்காலத்திலேயே இக் கலையானது மிகப் பாரிதாகப் பரவியிருந்தது என்பதன் வரலாற்று எச்சத்தை இன்றைய ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினரிடையேயும் காணவியல்கின்றது!

சுழலுதலொடு - தாக்கிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்ற விடத்தேயே மீளவும் வருவது என்னும் கருச்செ- தியையும் திரிகியாயிருந்து திரிந்த “திகிரி” உட்கொண்டிருந்த சொல்லடிப்படையுண்மையைத் “திரிதல்” என்னும் ஆட்சிப் பொருண்மையினுள்ளும் நாம் ஆழக் காணுகின்றோம்!

காண்க : திரிய வருதல் = மீண்டும் வருதல். “திரிய வந்தாய்” (கம்பரா. யுத்த : 1350) திரிக = திரும்புக. “திரிக திரிக என உரறு தெழி குரலர்” (கம்பரா. யுத்த : 3417)

மிக விரைவாகப் பறப்பதுபோலும் ஓடும் பரியை (குதிரையை) இவ் வளைதடியாகிய திகிரி கொண்டு எறிந்து, அதனை நிலைதடுமாறும்படி இடறிவீழ்த்தச் செ- து, மீண்டுந் தொடர்ந்து சுழன்றவாறே தன்பால் வந்த அதனை ஆத்திரேலியப் பழங்குடிவேட்டுவன் ஒருவன் தன் கையாலேயே பிடித்து அகப்படுத்தின நிகழ்வினை நேரிடையாகக் கண்ட ஆங்கிலேயர், மிக மிக வியப்புடன் இதனைப் பற்றி விரிவாக ஆ- ந்துள்ளனர்! இத் திகிரியுள் மிகப்பல அளவு வகைகள் உள! ஆயினும், அத்துணை வகைகளிலான கருவிகளும், ஓரளவுக்குப் பிறையை ஒத்த வடிவினவே! பல்வேறு வண்ணங்களாலும் மணிகளாலும் இத் திகிரியைப் புனைவுறுத்தும் வழக்கம், இன்றும் அங்கு உண்டு! இம் மண்ணக மரபின் தொடர்ச்சியெச்சம், இன்றைய நிலையில் மிகப் பெரும்பான்மைத்தாக அப் பழங்குடியிடத்தேயே உள்ளமையை நாம் காணுகின்றோம்!

இத் திகிரி - எறியப் பெற்றவுடன் சுழலுவதும், அச் சுழற்சி சக்கரமாகத் தோன்றுவதும் இயல்பாயிருக்கவே - அக் கருவி வழக்கிலும் - பயில்விலும் படிப்படியே மறைய - மறைய - முழுச்சக்கரவுருவுடைய ஒரு கருவியாகவே பின்னர்க் கருதிக் கொள்ளப் பெற்றது!

“திருமால்” என்னும் கற்பனைக் கடவுட்பெயரும் - எண்ணமும் ஈண்டு எழா முன்பேயே, இம் மண்ணக மைந்தர்களின் வாழ்க்கை வழக்கிடையே, இத் “திகிரி” சுழன்றது! திருமால் தோற்றம் பெற்று நம்பகத்துக்கு ஆளானபோது, அவர் கையில் சக்கரவடிவிலேயே இது கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது!

ம- : கருமைக் கருத்துவேர். ம- > மா- > மா- + அவன் > மாயவன் = திருமால் “மாயவன் மாய மதுவால்” (பு. வெ: 9 : 40). ம- > மை = கருமை. ம- > மா- > மா- + அம் > மாயம் = கருப்பு. (சூடா. நி). மாயம் + வண்ணன் > மாயவண்ணன் = திருமால். மாயன் = கரியவன். “வண்ணமு மாயன் அவனிவன் சேயன்” (தொல். பொருள் : 307 உரை) . மாயன் = திருமால். “மாயனாய் . . . மலரவனாகி” (தேவா : 1050 : 6). மாயோன் = திருமால். “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” (தொல். பொருள் : 5) முல்லைநிலக் கடவுள். கரியோன், கருப்பன். ம- > மா- > மா. மா + அல் > மாஅல் > மால் = திருமால். “நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல” (முல்லைப் : 3). (மே. கா: ஐங் : 238:3, பரி : 1:31, 3:35, 60:82)

(காயாம் பூ : கருமலர் வகை. காயாம் பூ வண்ணன் = திருமால். “காயாம் பூ வண்ணனிலை கழறுமன்றே” போன்ற வரிகளிடையேயும் இக் கருத்துண்மை நீட்சியை நாம் காணலாகும்!)

கண் = கருப்பு. கண் + ண் + அன் > கண்ணன் = கருப்பன், கரியவன்.

கண்ணன் > (சமற்கிருதம்) க்ருண > க்ருஷ்ண = கருப்பன், கருப்பு கரும்பக்கம் = (சமற்கிருதம்) க்ருஷ்ணபக்ஷம் கரும்பாம்பு (சமற்கிருதம்) க்ருஷ்ணசர்ப்ப. கண்ணன் = திருமால் (திவாகரம்)

கண்ணனும் மாலும் ஒருவரே! ஒரே வகைக் கருத்து ஓட்டத்தில் தோன்றிய வேறு வேறு பெயர்களே! இவை, ஒரே மரபு வழிப்பட்டவை! சிவப்புநிற அடிப்படையில் சிவன் தோற்றுவிக்கப் பெற்றமை போன்றே - கருப்புக்கு மாயோனாகிய - மாலாகிய - கண்ணன் தோற்றுவிக்கப் பெற்றான்!

காட்டில் வாழ்ந்தவனாகக் குறிக்கப்பெற்ற மாலின் கையில், இப் பண்டைய கருவியாகிய “திகிரி” செருகப்பெற்றுச் சக்கரம் எனும் உரு வகைமையிலேயே கருதவும் வழங்கவுமாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது!

“மதிமன்னு மாயவன் வாள்முகம் ஒக்கும்

சுதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும்” (நான்மணி: 1: 1-2)

: திங்கள், அழிதலில்லாத திருமாலினது ஒளியையுடைய திருமுகத்தை ஒத்திருக்கும்! ஒளிசிறந்த ஞாயிறு, அவனது சக்கரப் படையை ஒத்திருக்கும்!

இவ் வகைக் கருத்துப் படிவுகள், கவனிக்கத் தக்கன ஆகுவன! இதன் நீட்சியையே “ஆழி” என்பதனுள்ளும் காணுகின்றோம்!

ஆழி = 1. வட்டம் (பிங்கலம்)

2. கணவனைப் பிரிந்த மனைவி -, அவன் வருகை நோக்கி ஒவ்வொரு நாளும் சுழிக்கும் நாள் அடையாளக் குறியீடாகிய சுழியம்

“ஆழியிற் காணோமே யாம்” (ஐந்திணை ஐம்பது : 43)

(சான்று : “வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்” (குறள் : 1261)

3. சக்கரப்படை “ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழ” (திவ். திருவா- : 7 : 4 : 1) ஆழியாகிய (திகிரி) சக்கரப் படையை உடைய திருமால் “ஆழியான்” என்னப்பெற்றமை, ஈண்டுக் கருதுதற்குரியது!

“ஆழியா னென்று மாழை மோழையிற் பாய்ச்சி” (திவ். பெரியாழ் : 3 : 7 : 4)

[திகிரியாகிய எறிபடைச் சக்கரம் போன்று, இயங்கும் தன்மை வழி - இதற்கு “நேமி” என்னும் மற்றுமொரு பெயரும் தமிழுள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது]

இ- : சுழற்சிக்கருத்து வேர்.

இ- > இ- + அம் > இயம் > இயம் + இ > இயமி > ஏமி > நேமி > நேமி.

நேமி = 1. தேர் உருளை (குறுந் : 189)

“ஆரம் சூழ்ந்த வாயில் வாய் நேமியொடு” (சிறுபாண் : 253)

2. திகிரி, சக்கரப்படை

“திண்பூஞ் சுடர்நேமி நேமியஞ் செல்வர்”

(திவ். இயற். திருவிருத் : 9)

“நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு” (முல்லைப் : 1)

3. சக்கரப் படையையுடைய திருமால்

“நேமியோ குலியோ நெடுங்கணிச்சியோ”

(கம்பரா. பிணிவீட் : 70)

நேமி + (அன் >) ஆன் > நேமியான் = திருமால்

“வள்ளுருள் நேமியான் வாய்வைத்த வளைபோல”

(கவித் : 105)

நேமியோன் = திருமால்

“நீன்றி வுருவி நேமியோனுமென்” புறம் : 58 : 15)

ஒரு பக்கத்தில் சங்கும் - மறு பக்கத்தில் இத் திகிரியாகிய நேமியும் உடையவனாகத் திருமால் சுட்டப்பெற்றான்!

“நேமியும் வளையும் ஏந்திய கையான்” (பரி : 13 : 9)

“நேமியாகிய திகிரியை ஒரு கையில் வைத்திருந்தவனாதலின் “நேமிமால்” என்றவாறாகவும் அடையொடு சுட்டப்பெற்றான்!

“தண் அளி கொண்ட அணங்குடை நேமிமால்” (பரி: 13: 6)

நேமி = திகிரி.

திகிரிச் செல்வன் = திகிரியைக் கையில் உடையவனாகிய திருமால்

“அறாஅ மைந்தின் செறாஅச் செங்கண்

செருமிகு திகிரிச் செல்வ வெல்போர்” (பரி : 13 : 58)

உரை : நீங்காத வலிமையினையும் சினத்தால் அல்லாமல் இயல்பாகவே சிவந்த கண்ணினையும் - போரில் மேம்பட்ட (திகிரிப் படையால்) சக்கரப் படையால் இயற்றும் போரினையும் உடைய செல்வனே!

இங்குக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள “திகிரி” மிகத் தெளிவாக, ஓர் படைக் கருவி எனச் சுட்டப் பெற்றுள்ளமை நன்கு கருதுதற்குரியது!

தொல் கதிர்த் திகிரியான் = மாயோன், திருமால், ஆழிப்படையைக் கையில் ஏந்தியோன்.

“தொல்கதிர்த் திகிரியான் பரவுதும்” (கலித் : 104 : 78)

[உரை: பழையதாகிய கதிரையுடைய சக்கரப்படையை உடையானைப் போற்றுவோம்!...] “தொல் கதிர்த் திகிரி” எனவரும் தொடரமைப்பினுள் - இக் கருவியின் முது பழைமையாகிய தொன்மை மிக நுண்ணிதாக உட்பட்டுப் பதிவெ- தியுள்ளமையையும் நாம் நன்கு கருதிப்பார்த்தல் வேண்டும்.

[மேலுங்காண்க : “பொன்னந் திகிரி பொருபடையான் என்பரால்” (சிலம்பு : 17 : 30 : 4)

(: போர் செ- யும் அழகிய சக்கரப் படையையுடைய திருமால் என்று கூறுவர்]

திருமாலின் கையிலுள்ள ஆழிப்படையாகிய திகிரி, கண்களைக் கவர்ந்திழுக்க வல்லது என்பார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்!

“கண்பொரு திகிரி கமழ்குரல் துழாஅய்

அலங்கல் செல்வன்” (பதிற்றுப் : 31 : 8-9)

(வேறு உரை : கண்பொரு திகிரி : கண்ணை வெறியோடச் செ- யும் சக்கரப் படையையும்)

உரம் : வலிமை. உரவு = வலிமை.

உரவு + அன் > உரவன் = வலியவன். உரவு > (ஓரவு) > அரவு.

அரவு + அன் > அரவன் = வலியவன். உரை > ஓர- > அர- >

அரை. அர- + அன் > அர- யன் > அரையன். அரையன் >

அரைசன் > அரசன் = வலியவன், மன்னன்.

அர- > அர- + உ > அர- யு > அரைசு > அரசு.

தமிழின் வேரியல் கூறும் முடிபு, இது தான்! அக்காலக் குழுக்களுக்குள்ளே மிகமிக வலிவுடையவனாக - உரம் மிகுந்தவனாக எவன் இருந்தானோ - அவனே “அரசன்” என்னப்பெற்றான்! அரசன் ஆனான்! ஆட்சிக்கு உரியவனான்! வலிவே அரசாண்மைக்கு அடிப்படை!

வரலாற்றுக்காலத்திற்கு முந்தைய முழு வரலாற்றுச் சான்றுகளும் சொற்களுக்குள் விளக்க ஆவணங்களாகப் பதிவுகள் கொண்டுள்ளன!

மன்னுதல் = நிலை பெறுதல். மன்னிய = நிலை பெற்ற. மன் + ன் + அன் > மன்னன் = நிலைபெற்றவன், அரசனாக நிலை பெற்றவன். இவன் ஆள்வான், இவனுக்குப் பின் இவனின் மகன் ஆள்வான். இவனின் மகனுக்கும் பின்னர் இவனின் பெயரன் ஆள்வான்! இது அரசவலிவால் அரசமுறைமையால் எங்கும் வழக்கமாகத் தொடர்ந்து இம் மண்ணகத்தே நிலைபெறலாயிற்று! எனவேதான், அரசன் -, “மன்னன்” என்னப் பெற்றான்! வேர், தனக்குள் உள்வைத்துப் பொதிந்து போற்றி வந்திருக்கும் ஆவணச்செ- தி, இது! இது, வரலாறு!....

இந் நிலை போன்ற வரலாற்று ஆவணத்தையே, இத் “திகிரி” எனுஞ்சொல்லும் தூக்கிச் சுமந்தவாறே சுழன்று வந்துள்ளது! இத் “திகிரி” என்னும் மீத் தொடக்கக் கால எறிபடையாகிய வேட்டைக் கருவி - போர்க்கருவி மீப்பழந் தமிழ்க் குடியினிடையே ஒரு நுட்பக்கலைப் பயிற்சிக்கருவியாக மிகப் பரவலாக இம் மண்ணகத்தே நிலவியிருந்துள்ளது!

சுழன்று சென்றவாறேயே - உரிய குறியைத் தாக்கிவிட்டு மறுபடியும் எறிந்தானின் எ- த கைவயமே மீண்டுவருந்திறவுண்மையை, ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினரின் பரந்துபட்ட இன்றைய பயன்படுத்தத்தின் உள்ளாகவும், நாம் தெளிய உணருகின்றோம்!

இன்றைய திரைகளிலும் உலாவரும் தொன்மைத் (புராணம்) திரைப்படக் காட்சிகளில் வரும் திருமாலின் (திருமால் வேடம் போட்டுப் பச்சை அல்லது நீல வண்ணச் சாயம் வே- ந்து நடிக்கும் நடிகனின் -) கையிலுள்ள சக்கரப் படையானது ஒளிறும்படி தீப்பொறிகளைக் கக்கியவாறே சுழன்று சென்று எதிரியின் கழுத்தை அறுத்து வீழ்த்திவிட்டு மீண்டும் சுழன்றவாறேயே வந்து, எ- த அதே அத் திரைப்படத் திருமாலின் கைவிரலிடுக்கிலேயே பொன்முறுக்கு ஒன்று மாட்டுறுதலைப் போலப் பொருந்தும் காட்சிகளை நாம்

காணுகின்றோமே! , இவை யாவும், பண்டைய திகிரியின் வினையையும் பயன்பாட்டையும் கொண்டுள்ள பதிவின் எச்சமாக - மனத்தின்கண் உள்ள தொடர் கருத்து ஓட்டங்களே!

போ- த் தாக்கும்; தாக்கிய பின்னர்த் தாக்கியோனிடமே அதுவே மீளும் என்பதுதான், அக் கருத்துஓட்டமும் - அக் காட்சியெச்சமும் ஆகுவன!

“திகிரி” என்பது ஒரு பெருங்கலையாகவும் - அக் கலைத்திறத்தில் வல்லவனிடமே அன்றைய குழுவும் - அக் குழுவுக்குரிய ஆட்சியதிகாரமும் ஆங்காங்கும் இம் மண்ணகத்தே நிலைகொண்டிருந்திருத்தல் வேண்டும்!

இன்னாரை அழி!... என்று எண்ணி, அத் திசை நோக்கி உரிய கலைப்பயிற்சித் திறனாளி ஒருவன் எதிரிமீது அல்லது எதிர்உயிரி ஒன்றன்மீது எறிவானானால் - அதனை, அவன் கட்டளையிட்டவாறே அவன் மனக்குறிப்புக்கு ஏற்றவாறே வினைமுடித்துத் திரும்பிவருவது “திகிரி”!... இதன்வழியே “ஆணைச் சக்கரம்” எனக் கருதப்பெற்றது! ஆணையிட்டபடி வினைமுடித்துத் திரும்பும் திறம் கருதி, “திகிரி” அவ்வாறு கட்டப் பெற்றது!

இ- > இ- + ஆ(கு) > இயா > யா = (பொருந்து), கட்டு
யா > யா + அண் > யாண் > யாண் + ஐ > யாணை > ஆணை = கட்டளை.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளக்கும்
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப”

(தொல். பொருள் : 8 : 171)

ஆணை > (சமற்கிருதம்) ஆக்ஞா. (ஆக்ஞா > ஆக்ஞை.
ஆக்ஞை > ஆக்கினை = கட்டளை)

ஆக்ஞா சக்கரம் = ஆணைச் சக்கரம். தொடக்கத்தில் இது, திகிரி! பின்னர், அரசன் ஆணைக்கெனத் தொடர்ந்தது!

காண்க : “எழுமுடி மார்ப நீ யேந்திய திகிரி” (சிலம்பு : 28 : 169)
(உரை : ஏழு முடிகளாற் செ- த ஆரம் பொருந்து
மார்பினையுடையா- , நீ எடுத்த ஆணைச் சக்கரம்!...)

(மேலுங் காண்க :

“ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்

காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந் திரிதலான்! (சிலம்பு : 1 : 4-6)

(: யாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்!
பொன்னி நாட்டையுடைய சோழனது ஆழி (திகிரி) போல -
பொன்னாலாகிய கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத்
திரிதருதலால் . . . (திகிரி = ஆணைச் சக்கரம்)

(மேலுங் காண்க: “தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி” (மணி: 22: 17)

ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினர் இன்று பயன்படுத்தும்
திகிரியிலும் பல்வேறு அணிப்புனைவுகளையும் -
வண்ணப்பூச்சுப் பதிவுகளையும் செ- துகொள்ளும்
முறைமைகள் - மீப்பண்டைய தமிழகத்துள்ளும் இருந்துள்ளன.
இவ் எச்சங்களைக் கடைக்கழக இலக்கிய வரிகளுடேயும்
ஆவணப் பதிவுகளாக நம்மால் காணவியல்கின்றது!

“இலங்கு மணி மிடைந்த பொலங்கலந் திகிரிக்
கடலக வரைப்பின்இப் பொழின்முழு தாண்டநின்
முன்றிணை முதல்வர் போல . . .” (பதிற்றுப் : 14 : 18-20)

பழம்பழைய திகிரி - கடைக்கழகக் காலத்திலேயே
அரசனின் ஆணை என்னும் சக்கரம் என்னும் பொருள்
தகைமைக்குப் படிப்படியே இறங்கியது!

மணிகள் இடையிடையே அழுத்தப்பெற்ற
பொன்னணிகளால் விளங்கும் சக்கரம் எனும் விளக்கமாந்த -
மேற்கட்டப்பெற்றுள்ள கருத்து ஆட்சியுள் - பண்டைய நம்
திகிரியின் புனைவுப் பொலிவுகளின் சாற்று ஓதங்களும்
பதிவெ- தியுள்ளன!

இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுர்க்
கண்ணனார் பாடிய பாட்டுக்குள் அகப்பட்ட வரிகள் இவை! . . .

உம் முந்திணை முதல்வர் - அவராகுவர் உம்
குலத்தின்கண் முன் இருந்த முதல்வர்களாகிய அரசர்கள், கடலக
வரைப்பாகிய இவ்வுலகத்தில் இப் பொழிலாகிய
நாவலந்தீவினை - திகிரி கொண்டு முழுமையுமாக ஆண்டனர்
என்னும் பாராட்டுதலுக்குள் - பண்டைய திகிரியாகிய
வளைதடிப் பயன்படுத்தத் திறன் சார்பில் நின்ற வலிவும் ஓர்
ஓதஎச்சமாக உட்பதிந்துள்ளமையை நாம் உணரவியல்கின்றது!

“நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த

இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே”

எனவரும் பதிற்றுப்பத்து வரிகளினுள்ளும் (69 : 16-17) இவ்
வகைக் கருத்துத் தாக்க ஓதச்சாரல் உள்ளது!

காலப்போக்கில் - இத் திகிரி, தன் பொருண்மை விரிவாக்கத்தில் வேறுபுடையில் சுழன்றவாறே கட்டளைச் சக்கரமாகி இவ்வகைப் பயிற்சியிலும் - பயன்படுத்தத்திலும் அருகிப் போயுள்ளது!

“சக்கரம்” எனுஞ் செந்தமிழ்ச்சொல், சமற்கிருதத்துள் ‘சக்ர’ என்னும் வடிவிலாகக் கடன் கொள்ளப்பெற்று இருக்குமறையுள்ளேயே “தேர் உருளை” அதுவுங் கதிரவன் தேரிலமைந்த சக்கரம் என்னும் பொருளிற் பதிவெ- தியது. அவ்வளவு பழைமையையுடையது, அத் தமிழ்ச் சக்கரம்!

நம் குயவன் திகிரிக்கு நாம் பயன்படுத்தியவாறே, சமற்கிருதவாணரும் அதே பொருண்மையில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். (காண்க : Satapatha Brāhmana: XI. yājñavalkya: III, 146)

வட்ட எறிதட்டு அல்லது கூரிய முனைவா- ந்த வட்டவடிவ எறிபடை என்றவாறான நம் திகிரிக்குரிய பொருண்மையிலும் “சக்ர” என்னும் சொல்லைச் சமற்கிருதம் கடன்கொண்டுள்ளது! (காண்க : Mahabhārata, Ramayana, Suśruta, Pañcatantra, Bhāgavata)

தமிழுள், சக்கரம் என்னும் சொல், 1. வட்டம் (பிங்.) 2. உருளை (சூடா. நிக.) 3. குயவன் சக்கரம் “சக்கரந்தான் சுழற்றத்தகும் குயத்தி” (சிவப்பிர. பிக்ஷாடன : 6) 4. சக்கரப்படை (திகிரி) “சக்கரக்கை மன்னுயிர் முதல்வன்” (மணி : 13 : 57) 5. ஆணைச் சக்கரமாகிய ஆட்சிச் சக்கரம் “வழுக்கில் சக்கரம் வலவ னுய்க்கும்” (பெருங்கதை. வத்தவ : 5 : 106) என்றவாறாகவெல்லாம் மரபுமரபாகத் தொடர்பயில்வுகளில் தொடர்ந்ததாகும்.

இவற்றையெல்லாம் அகங்கொண்டே, திருமாலைக் குறித்தற்குச் (சக்கரபாணி) “சக்ரபாணி” என்றனர், சமற்கிருதவாணர்! சக்கரத்தைக் கையகத்தே கொண்டவன், திருமால்!

[பாணி : பண்ணுவது, பாணி = கை. ஒநோ : செ- = வினைபடு. செ- > கெ- > க- > கை. வினைசெ- வது, கை! இவ்வகைப் பொருண்மை வகைமையிலேயே, “பாணி” என்பதனைச் சமற்கிருதவாணர் கொண்டுள்ளனர்]

இவ்வகை முறைமையிலேயே, மாமன்னர்களைக் குறித்தற்கென, “சக்கரவர்த்தின்” (சக்கரவர்த்தி) எனும் கூட்டுச்சொல்லைச் சமற்கிருதத்துள் பிசைந்து வைத்துள்ளனர்! பேரரசன் (Emperor) என்னுமாறு அதற்குப் பொருளும் கூட்டினர்!

அடிப்படைப் பொருள் யாவது என்பது, தமிழ்மரபினர்க்குத் தெரியுமாதலால், ஈங்கு வந்தும் வழங்கத் தலைப்பட்ட அச்சக்கரவர்த்திக்குப் பொருளாகச் சூடாமணி நிகண்டு “திகிரி மன்னவர்” என்றவாறு கூட்டிப் பதித்துவைத்துள்ளமை ஈண்டு நன்கு கருதத் தக்கதாகும். (காண்க : சூடா. நி : 12 : 55)

“தசரதன்” என்றால் பத்துத் தேர்களையும் ஒரே நேரத்தில் அமர்ந்து இயக்குந் திறமையாளன் என்பது பொருளாம்! அருமையான மிகைக்கற்பனைக்கு இதுவும் ஒரு சான்று!) தசரதன் என்பானுக்கு மகன், இராமன்! இவன் தந்தையாகிய தசரதன் பேரரசன் என்னப் பெற்றமையால், அக் கற்பனைச் சக்கரவர்த்தின் கற்பனை மகனாகிய இராமனும் “சக்கரவர்த்தித் திருமகன்” என்னப் பெற்றான்! (காண்க: சக்கர வர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லு கைவந்திருக்குமா போல” ஈடு: 6 :42)

இத் திகிரியைச் சக்கர உருவிலேயே கற்பனை செ- து, அப்படிப்பட்ட கருவிகொண்டு பகைவரின் அரண்களையே அழிப்பவனே!... கிழிப்பவனே என்றெல்லாம் பண்டையிலேயே மன்னர்களை நோக்கிப் புலவர் பலரும் பாப்பாடிப் பரிசில் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர்! அது சக்கரமேயன்று! அது, திகிரி! பிறை வடிவுடையது! எறியும் போது சுழற்சியினால் சக்கரக் காட்சி தரும், அரிய பண்டைப் படைக்கலன், அது!

அதனைக் கொண்டு உயிரிகளை வீழ்த்தலாம்; பறவைகளை அடித்து தரையில் வீழ்ச் செயலாம்; பகைவனைத் தாக்கலாம்!... கட்டடத்தையெல்லாம் - அரணையெல்லாம் பொடியாக்கவிடலாது! இருப்பினும் புறநானூற்றுப் பாட்டொன்று இப்படிப் போகின்றது!

“முரண்மிகு கோவலூர் நூறி நின்
அரண் அடு திகிரி யேந்திய தோளே!” (புறம் : 99 : 13-14)

“வயிரக் குறட்டின் வயங்குமணி யாரத்துப்
பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர்”

எனவரும் புறப்பாட்டு வரிகளைத் (புறம் : 365 : 3-6) “திகிரி” என்பது எதுவெனவே அறியாத புலவரின் கருத்துவெளிப்பாடாகவே கொள்ளவேண்டியுள்ளது!

நடுக்குறட்டில் மணியாரம் தொங்குகின்ற நிலையில் - பொன்னாலேயே அது செய்ப்பெற்றதாயிருந்து முன்னோராகிய வேந்தரால் படையிற் பயன்படுத்தப் பெற்றது என்பது, செவிவழிச் செய்களை மட்டும் உள்வாங்கிக்கொண்டு ஆ- ந்துணர்ந்து பாராதேயே, அப் புலவரால் மீமிசைப்படுத்தி எழுதப்பெற்றதாகவே நமக்குப் படுகின்றது!

கடைக்கழகக்கால மக்கள் பெரும்பாலோரிடமும் பண்டைய திகிரிச் செய்கிகள் பலவகையிலுமாக உலவியுள்ளன!

“கூடல்” என்னும் ஊர்க்குத் தலைவனாயிருந்த “அகுதை” என்னும் மன்னனிடம் பொன்னாலாகிய “திகிரி” ஒன்றுண்டு எனவும் - அதுகொண்டு அவன் தாக்கினால் பகைவர் எவரும் உயிர் பிழைக்கவே இயலாது எனவும், ஒரு பரவலான கருத்து அக்காலத் தமிழகத்துள் அவன் காலத்துள் இருந்துள்ளது!

அப்படி இருந்தபோது, ஒருநாள் போரொன்றில் எளிதில் அவன் கொல்லப்பட்ட போது, அவனிடம் அப்படியொரு பொன்னாலாகிய “திகிரி” இல்லவேயில்லை என்பது அனைவர்க்கும் தெரியலாயிற்று!

அது “பொய்” என மக்கள் உணர்ந்தனர்! அச் செய்கி போலவே, அப் பொய்ச் செய்தி போலவே, “எவ்வி” என்பானும்

மாப்பிற் புண்ணூற்று இறந்துபோனான் எனும் சொல்லும்
“பொய்யாகுக!... என்றார், வெள்ளெருக்கிலையார்!....

“பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ

.....
சீர்கெழு நோன்றாள் அகுதைக்கட் டோன்றிய
பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ”

(புறம் : 233 : 1-4)

அன்றைய நிலைகள் மிகப்பலவாக இப்படி இருப்பினும்,
உண்மையான திகிரியின் பயன்படுத்தம் ஆங்காங்கும்
ஓரோரிடத்தில் அறாதேயே வழக்கிலும் இருந்துள்ளது
என்பதனைக் கழக இலக்கியச் சான்றொன்று மெ- ப்பிக்கின்றது!

கலித்தொகைப் பாட்டொன்றினுள் - தோழியொருத்தி,
தலைமகனிடம் கூறுகின்றாள்!

நீ பொருளீட்டுவதற்கெனக் கிளம்பி நிற்கின்றா- !
ஈட்டிக்கொண்டு வரவுள்ளதாகிய அப் பொருளானது, இவளின்
உயிரைத் தருகிற்குமோ? - என்பது அவளின் கேள்வி!...

அக் கேள்விக்குள்ளாக - அத் தலைமகன் கிளம்பிநிற்கும்
வகை - முறைகள் வரிசையாக அடுக்கப் பெற்றுள்ளன!
அவற்றுள்ள்தான் நாம் காணத்தக்க செ- தியொன்றும்
வருகின்றது!....

அத் தலைவன், காட்டுவழிகளில் போகவுள்ளான்! . . .
அக் காடுகளோ களிற்று போன்ற சுடுங்கொடிய விலங்குகளை
உடையது!.... வேறுசில இடர்களும் இக்கட்டுக்களும்
நேரலாகும்!... திரும்பிப் பொருளொடு மீளுகையில்
“ஆறலை கள்வர்களாலும்” மறிக்கப் பெறலாம்! எனவே, சில
தற்காப்புப் போர்க்கருவிகளொடு அவன் அணியமாகிக்
கொண்டிருக்கின்றான்! அப் பாட்டுள் - அவன் அக்கால் செ- து
கொண்டிருக்கும் வினைமுறைகளை ஒவ்வொரு பகுதிக்
கூற்றினுள்ளாகவும் அத் தோழி அடுக்குகின்றாள்!...

1. நீயே கைபுனை வில்லின் ஞாண் உளர் தீயே!
2. நீயே புனைமாண் மரீஇய அம்பு தெரி தீயே!
3. நீயே வலம்படு “திகிரி” வாய் நீ வுதியே!

என்றவாறு மூன்றுசெ- திகளை அவன் கூறுமிடங்களில்,
காப்புக்குரிய மூவகைப் பொருள்களில் அவன்
நாட்டஞ்செலுத்திச் செப்பப்படுத்திக் கொண்டு எடுத்துவைத்து
அணியப்படுத்திக்கொள்ளும் காட்சிகள் காட்டப்பெற்றுள்ளன!

இறுதியில் வரும் “ வலம்படு திகிரி வாய் நீவுதியே!” எனும் வரிக்குப் பொருள் தெரியாத - அல்லது அறிய வா- ப்பில்லாத அன்றைய உரையாசிரியர்கள், “வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரத்தினது வாயைத் துகள்போகத் துடையா நின்றாய்!” (அதாவது, துடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றா- !) என்றவாறே உரைகண்டு எழுதியுள்ளனர்! “திகிரி” என்பது “தேர்ச்சக்கரம்” என்பதாகப் பொருள்கொண்டு, அதன் விளிம்புகளைத் துகள் போகுமாறு துடைத்துக் கொண்டிருந்தான் என்பதாகப் பொருள் கூறியுள்ளமை, பெரிதும் நகைப்புக்குரிய செ- தியாகும்! (காண்க : கலி : 104 : 23)

வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரம் என்பது, ஈண்டுப் பொருளாகுமா எனவும் - அதன் விளிம்புகளைத் துடைப்பது வழக்கமா எனவும் - அறியாதேயே குறித்துவைத்துள்ள வெறும் பிசகுப் பார்வை, இது!...

அக் காலத்தில், வில்லின் நாணினை உறுதிப் படுத்துவதற்கென அதற்கு வண்ணெ- பூசுதல் எனும் வழக்கம் இருந்தது! இப் பூச்சின் வழியே, நாணின் மேற்பிசுர்கள் அடங்குதலும் - அந் நாண் உறுதிப்படுதலும் நிகழ்வன, ஆகும்! ஆனால், அப் பூச்சினால், அந் நாண் அழுத்தமும் ஆறுகையும் பெறுதல் வேண்டும்! “உளர்தல்” என்பது ஈண்டு ஆற்றுதல்! (உளர்தல் = தலைமயிர் ஆற்றுதல். காண்க: “கூந்தல் உளர” (கலி : 105) அவ் வண்ணெ- ப் பூச்சினை ஆற்றுவிக்கின்றா- ! (உளர் தீயே!) - இது, முதல் செ- தி! (வில்லின் நாணினைச் செப்பஞ் செ- கின்றான்!)

இரண்டாவதாக, எ- யத் தக்க நிலையில், அம்புகள் செப்பமாகவுள்ளனவா என்று ஒவ்வொன்றையும் ஆரா- கின்றான்!

மூன்றாவதாக, வலம்படு திகிரியின் வா- நீவுகின்றான்! (வலம்படு திகிரியின் வா- நீவுதியே!)

திகிரியாகிய வளைதடி, இடப்பக்கமிருந்து உலப்பக்கம் நோக்கி எறிய வேண்டியதாகிய கருவி. (காண்க : “மாலிருஞ் சோலை வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே!”

(திவ். திருவா- : 2 : 10 : 8 (circumambulation from left to right).
வலம்படுதல் = இடப்பக்கத்தினின்று வலப்பக்கம் நோக்கிச்
செல்லுதல். (சான்று : “கரிக்குருவி வலம்பட்டது” (உலக வழக்கு)
வா- = கருவியின் முனை. (edge as of a knife)
(காண்க : “கூனிக் குயத்தின் வாய் நெல் லரிந்து” (பொருநரா :
242) நீவுதல் = தடவி வழைப்புறுத்தல்.

திகிரியின், கணமற்ற இளப்பப் பகுதி, கூரிய தாக்கு
முனையினை உடையது! இதனை, வழைவழைப்பாக நீவுவது
என்பது, எறிவுக்கு முந்திய ஓர் வழக்கமாக இருந்துள்ளது!
(இதனையே ஈண்டுத் தலைவன் செ- கின்றானே அல்லாது, தேர்
விளிம்புகளைத் துடைத்து விடுவதாகப் பொருள்கொள்ளுவது
அல்லது கொண்டிருப்பது ஓர் அறியாப் பார்வையே ஆகும்
என்பதை, இவ்விடத்தில் நாம் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்!

பிறை போலும் அரைவட்ட வடிவினதாகிய இப்
பண்டைப் பழஞ் சிறப்புத் தொல்கருவி, இயக்கத்
தொடங்கியவுடன் சுழலுந் தகைமை நோக்கித் திரிதலாகிய
சுற்றுதற்கருத்தடிப்படையில் “திகிரி” என்னப்பெற்றுப்
பல்லாயிரம் ஆண்டுக்காலம் நம் தமிழ்ப் பழங்குடியினரால்
பயன்பாட்டில் இருந்துவந்த வரலாற்று உண்மையையே,
சுழகஇலக்கியப் பதிவுகளில் எச்சக்காட்சிகளாக நாம்
காணுகின்றோம்!

மிகப் பண்டையில் நிகழ்ந்த இனப்பரவல் நிலையால் -
ஆங்காங்கும் சென்று பதியேறிய முந்தைய தொல்தமிழரே -
அவ்வவ்விடத்தும் பழந்தொல் குடிமக்கள் நிலையில்
ஆத்திரேலியத் தீவுகளிலும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்துள்
பல்லிடங்களிலுமாக இக் கலைத்தொழில் தொடக்க
நுட்பவினையைப் பயன்படுத்திவருகின்றனர்! பல்வேறு
வகைப்பட்ட திகிரியமைப்புக்கள் ஆங்காங்கும் உள்ளன
எனினும், அனைத்து வகைமைகளுக்குள்ளும், இப் பிறைவடிவத்
தோற்ற அமைப்பே அடிப்படையாகவுள்ளது. சற்றே
வளைவுடைய வாள் போன்ற அமைப்புடையதாயினும்
வினைப்பாட்டில் குத்தித் தாக்குதலும் - தாக்கிய விரைவிலேயே
திணறியவாறு மீண்டு சுழன்றவாறே, எறிந்தோனின் இடத்திற்கு
மீளுவதும் இதன் சிறப்பியல்புகளாகும்! இத் திகிரியின் எச்சம்,

வளைதடி - வளரி - என்றவாறான பெயர்களில் இன்றும் தமிழகத்துள் நிலைத்துள்ளது! ஆத்திரேலிய ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினர் பயன்படுத்தும் திகிரிஎறிவு முறையில், - மீண்டும் கையகப்படும் வினைமுறைகள் - இங்கு அறவே இல்!

மாண்களை வேட்டையாடுதற்கு, இவ் வளரியாகிய வளைதடியானது அண்மைக்காலம் வரை தமிழகத்துள் பயன்படுத்தப் பெற்றுவந்ததாகத் தெரிகின்றது. தமிழகத்துக் கள்ளர் நாடு - சிவகங்கை வட்டாரங்கள் - மதுரையில் சில பகுதிகள் - இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துள் சிலபகுதிகள் ஆகியவற்றுள் இவ் “வளரி” எறிதல் விளையாட்டுக்கள் இன்னும் அறாதேயே வழக்கத்தில் உள்ளன! இவ் “வளரிஎறிவு” போட்டி விளையாட்டாகவும் சிவகங்கைப் பகுதியில் விழாக்காலங்களில் ஏற்பாடு செ- யப்பெற்று நிகழ்கின்றது. இவ் வளரிக் கலையில் மிகச்சிறந்தோர்களாகப் பெரியமருதுவும் சின்னமருதுவும் அண்மைவரலாற்றில் பேசப்பெறுகின்றனர்! இவர்கள் சிவகங்கையை ஆண்ட குறுநிலமன்னர்கள் என்பது, ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுக் கருதப் பெறவேண்டியதாகும். இக் குறுநிலமன்னர்களின் படைத்தலைவர்களில் ஒருவனா- இருந்த “பட்டமங்கலத்து வைத்திலிங்கத் தொண்டமான்” என்போனும் இவ் வளரிஎறிவுக் கலையில் வல்லோனாக விளங்கினான் என வரலாற்றிற் குறிக்கப் பெறுகின்றான்!

பண்டைய தமிழகப் பழங்குடிகள் பயன்படுத்திய வளரியாகிய வளைதடிக்கு வழங்கிய “திகிரி” என்னும் தமிழ்ப் பெயரை - ஆத்திரேலியாவுக்கு இனப்பரவலாகிச் சென்ற பழங்குடியினர் பயன்படுத்தினாரில்! அப் பழங்குடியினரும் பழந்தமிழ் வகையினரே என்பதற்குரிய இனச்சான்றினை அவர்கள் இன்று பயன்படுத்தும் மொழிவழக்கும் மிக அழுத்தமாகத் தாங்கியுள்ளது! வடகிழக்கு வேல்சு பகுதியில் பரந்து வாழும் அவ் ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினரின் மொழிவழக்கில் 1788-அளவில் wo-mŭr-rāng என்னும் வடிவத்திலேயே இருந்துள்ளது. ஆத்திரேலியாவில் சென்று குடியமர்ந்து நாடுபிடித்த ஆங்கிலேயருள், அக் குடியேற்றப்பகுதியின் நடுவர்நாயகமாக (Judge Advocate of the colony) விளங்கிய “காலின்சு” என்பாரே, தாம் 1788 -இல் தொகுத்த சாகுசன் துறைமுகப்பகுதிச் சொற்களுக்கான ஒரு

குறுஞ் சொல்லகரவரிசை” (A short vocabulary of Port Jackson words) என்னும் நூலுள், இந்த “wo-mür-rāng” எனும் சொல்லை முதன் முதலாகப் பதிவு செ- துள்ளார். ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினரின் மொழியுள், பண்டையிலிருந்து இவ் ஒலிவடிவச் சொல்லே பயன்பாட்டிலிருந்துள்ளது! “காலின்சு” அவர்கள் இதற்கு இணையாக “wo-mër-rä” என்னும் வடிவும் வழங்குவதாகப் பதிவு செ- துள்ளமையும், நாம் கருத்திற்கொள்ளத் தக்கதே!

உ- :மேன்மைக்கருத்து வேர். > மேற்செல்லுதற்கருத்து.

[ஓ. நோ : உ- > உ- + அர் > உயர் = மேற்செல், மேம்படு.

உயர் + த் + து > உயர்த்து = மேம்படச்செ-]

உ- > உ- +த் + தல் > உ- த்தல் = 1. செலுத்துதல்

“நோயின்று உய்த்தல்” (தொல். பொருள் : 61 : 6)

“எம்மை உய்த்தியோ உரைத்திசின் நெஞ்சே” (குறுந்: 63)

2. அம்பு போன்றவற்றை எ- யுதல், மேல்நோக்கி விடுதல், மேற்செலுத்துதல்

“நேமி உய்த்த நேய நெஞ்சின்” (புறம் : 3 : 4)

“இராவணன் உயிர்மேல் உய்த்த திகிரியும்”

(கம்பரா : 3, 7, 108)

“எண்ணில் படைக்கலம் உய்ப்ப” (கந்தபு : சுரு : 3 : 54)

முறு > முறுகு > முறுக்கு. முறுக்குதல் = 1. திருக்குதல்

2. திரித்தல், சுழற்றுதல். “முறுக்கிவிட்ட குயவன் திகிரிபோல” (சீவக : 786)

முறுக்கு = திரிக்கை, திருகாணியின் சுற்று, நூல் உருண்டை, நெறிப்பு, முறுக்குக் கொம்பு = திருகிய கொம்பு.

முறுகுதல் = திருகுதல் (பிங்கலம்)

முறுகு > (மொறுகு) > மறுகு. மறுகுதல் = 1. சுழலுதல் “மறுசுக் கடல் கடைந்தான்” (திவ். இயற் : 2 : 68)

2. திரிதல் “மலிவன மறுகி” (குறிஞ்சிப் : 97)

முறுக்கு > (மொறுக்கு) > மறுக்கு > (மறுக்கு + அம்) > மறுக்கம் = சுழற்சி. மறுக்கு = சுழற்சி. “மறுக்கினோ டிரியல் போயுற” (கம்பரா. பள்ளிபடை : 108)

மறுகும் = சுழல்கின்றது. “என் காமம் மறுகின் மறுகும் மருண்டு” (குறள் : 1139)

மறுகல் = சுழற்சி.

மறி = திரும்புகை. மறித்தும் = மீண்டும், மீட்டும்

மறிதரல் = மீளுகை (பிங்கலம்) மறிதல் = முறுக்குண்ணுதல்
“திரிந்து மறிந்து வீழ் தாடி” (கலி : 15) . மறி = வளைவு, வளைதல்.
“மறிதிரை” (கலித் : 121 : 21. மணி : 25 : 31)

முறுகு > முறுங்கு.

(மே. கா.) உ- > உ- + அல் > உயல் > உழல்.

(யகர - ழகரத் திரிபு)

உழல் > சுழல். சுழல் + சி > சுழற்சி.

உயவு + முறுங்கு > உயமுறுங்கு

இவ் “உயமுறுங்கு” (இப்படிப்பட்ட வடிவச்சொல் தமிழிலக்கியங்களுள் அல்லது மக்கள் வழக்குக்களுள் வழங்கியதாகப் பதிவு நமக்குத் கிடைக்கவில்லை எனினும்) எனும் ஒலிப்பமைப்பும் - சுருத்தமைப்புங் கொண்ட கூட்டுச்சொல்லினின்றே - திகிரி குறித்து ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினர் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவந்துள்ள “wo-mūr-rāng” எனும் அருஞ்சொல் தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்றே தோன்றுகின்றது. இதுவே, அடுத்தபடிநிலையில், “காலின்சு” பதிவுசெ- துள்ள “wo-mēr-rā” எனும் அறுதியருக்க வழக்கு ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்!

இம் மேற்குறித்த இரு வடிவங்களையே - தொடர்ந்து தத்தம் குறிப்பேடுகளிலும் நூல்களிலும் பதிவுசெ- த ஆங்கிலேயேர், பழங்குடியினர் ஒலித்த ஒலிப்பினைத் தாம் உணர்ந்தவாறு பல்வேறு வடிவங்களிற் பதிவு செ- துள்ளனர்.

womrā, būmarin, bomarang, bomerang, boomerang என்பன அவற்றுள் சில.

இவற்றின் பதிவுகளை ஓரளவில் காலநிரலமைப்பில் நாம் காணுதல் ஈண்டுத் தேவையானதாகும்.

1. In a short vocabulary of the extinct language of George's River, Botany, Bay, - printed by Ridley, Admilarbi 103 are wormā = throwing stick for spear; būmarin, boomerang.

2. 1798. - collins Acct. N. S. Wales. vocab. names of spears and other instruments can-ni-cull ; Car-ru-wāng ; wo-mur-rang, names of clubs.
3. 1827. Capt. King. Narr. Suru. coasts. Austral. 355. Boomerang is the port Jackson term for this weapon and may be retained for want of a more descriptive name.
4. 1830. Mechanic's Mag. XIII. 430 : Captain Cook, when at Botany Bay, having seen the Boomerang concluded that it was a wooden sword.
5. 1830 Proc. R. Georg. SOC. 23. The curl or boomerang is seldom used as a weapon in W. Australia.
6. 1834. L.E. THRELKELD Austral. Gram. vocab. Hunter Riv. Tur - ru- ma an instrument of war called by Europeans Boomerang of a half moon shape, which when thrown, returns forming a circle in its orbit from and to the thrower.
7. 1834. G. Bennet wand. N.S.Wales. The males were armed with spears clubs and the womera or Boomerang.
8. 1838. S. FERGUSON. in trans. R. Irish Acad. XIX. 22 (paper). on the antiquity of Riliee or Boomerang.
9. 1871. Tylore. prim. cult. 60. The Australian Boomerang has been claimed as derived from some hypothetical high culture.
10. 1845. Holmes. Modest Req. Poems. (1884)
Like the strange missile which the Australian throws, your verbal Boomerang slaps you on the nose.
11. 1870. Lowell. Among my books. Ser. 1. (1873)
The boomerang of argument which one throws in the opposite direction of what he means to hit.

திகிரியின் அதாவது உயமுறுங்கின் (wo-mūr-rāng) வடிவம் வளைவுடைய அமைப்பினது என்றும் கூர்நுனியை உடையது என்றும், தகட்டுவடிவில் அமைந்தது என்றும் - ஓரளவுக்கு துருக்கிநாட்டுக்கேயுரிய படைக்கலங்களுள் ஒன்றான முனையகற்சிக் கொடுவாள் (slightly a turkish scimitar) தோற்றத்தில் அமைந்திருப்பது என்றும், பல படிநிலைகளில்

அதன் முழுஉருவத்தையும் வரைவாகக் காட்டிய குறிப்பு ஒன்று, ஆத்திரேலியாவில் அக்கால் வெளியிடப் பெற்றுவந்த சிட்டுனி திணைக்களஞ்சியத்துள் (23-திசம்பர் - 1804 - Sydney Gazette) பதிவு செ- யப்பெற்றுள்ளது. 1823 ஆண்டு வரைக்குள்ளான எப் பதிவுத் தாளினுள்ளும், இந்த “boomerang” என்னும் திரிபு வடிவம் பதிவெய்தவேயில்லை! முந்தையதாகிய “உயமுறுங்கு” என்பதன் திரிபு வடிவாகத் தோன்றுகின்ற “wo-mūr-rāng” என்பதுவே முதற்படிவம்! எது எவ்வாறாயினும் நம் திகிரிக்கு என அமைந்த மாற்றுப்பெயரின் படிவே, அது!

இனி, நம் திகிரியின் விரைவுச்சுழற்சியையும் - அதன் தாக்கத்தையும் பெற்றுள்ள மொழிச்செ- திகளூள் சிலவற்றுள் கவனஞ்செலுத்துதற்கு என, அருள்கூர்ந்து உடன்வாருங்கள்!

இந்திய - ஐரோப்பிய மொழிவகைகளுக்குள் அடங்குகின்ற ஒரு கிழக்கு ஈரானிய மொழி, அவெத்தா (Avesta) என்பதாகும். இது “செந்த் அவெத்தா” (Zend Avesta) என்னும் கூட்டுப்பெயராலும் குறிக்கப் பெறுகின்றது! பாரசீகமொழியுள் (Persian) அம் மொழிவழங்கும் நாடாகிய பாரசீகத்திற்கு “pārs” என்பது பெயராகும்! இந்த நாட்டினின்று கிளம்பி வெளிநாடுகளுள் சென்று வாழ்ந்துவரும் பாரசீகர்களுக்கு “பார்சிகள்” (Parsees) என்றவாறு பெயர் வழங்கி வருகின்றது! இப் பார்சிகளின் து- தக் (புனிதம்) கோட்பாடுகள் அடங்கிய மறைநூலுக்கு விரிவுரைகள் எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றதுவே, இந்த “செந்த் அவெத்தா” (Zend Avesta) எனப்பெறுவதாகிய பெருந்தொகுப்பு நூல்! (பாரசீக மொழியில் zend அல்லது zand எனவழங்கும் சொல்லுக்கு விரிவுரை (commentary) என்பதுவே பொருளாகும். (சா - புகர் (Shah-pugar) அல்லது சா-புர் (Shah pur II) என்பவரின் ஆட்சியின் கீழ் (கி. பி. 309-338) அவர் காலத்து உருவாக்கப்பெற்றுப் பரவல் கொண்டிருந்த கருத்துரைகளையும் முறையுறத் தொகுத்து உருவாக்கப்பெற்ற அரியநூல், இது! இதற்கும் முந்தைய மூலங்கள் வா- மொழி வழக்காகவே வழங்கப்பெற்று வந்துள்ளன!

இச் “செந்த் அவெத்தா” மொழியுள், பண்டைய மூலங்களிலேயே புகுந்த நம் “திகிரி” தீ(க்)ஹ்ரி “Tīghri” என்னும்

ஒலிப்பில் முதலில் படிந்துள்ளது. ஈண்டிருந்ததைப்போல், சுழன்று திரியும் திகிரி என்றவாறான சிறப்புப் பொருண்மைப் பேற்றுடன் வழங்கப் பெறாது, பொதுப்பட்ட ஓர் எ-கருவியாகிய “அம்பு” வகையினது என்னும் பொதுப்பொருளிலேயே சுட்டவும் வழங்கவுமாகத் தலைப்பட்டுள்ளது!

Zend : tīghri = arrow. tighra = sharp pointed in reference to the celerity of its spring.

இம் மொழியுள், அம்பினைக் குறித்த சொல் என வழங்கப் பெறினும், வேறு எவ்வகையான அடிப்படை வேர்வழி மூலமும் - இனச்சொற்பயன்படுத்தமும் அறவே இல் என்பது, ஈண்டு நன்கு உளங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

ஒரு பேராற்றின் பெயராக :

இக் காலத்து ஈராக்கின் மெசபடோமியா பகுதியில், மிகமிக விரைவாயோடும் சிறப்புக்குரிய ஆறு ஒன்று, - இத் “திகிரி” போலும் - அம்புபோலும் விரைவிலாகப் பா- ந்தோடுகின்றது என்னும் காரண அடிப்படையைக் கொண்டு (tīghri எனும் அம்பினைக் குறித்து, பாரசீகத்துள் சென்று வழங்கும் நம் திகிரியைக் கொண்டே -) “திகிரிஸ்” (Tigris) என்றவாறு பெயரிடப் பெற்றுள்ளது.

(காண்க : Both the river and beast were named for their speed an arrow travels quiet fast and was used proverbially in earlier times.

மேலுங் காண்க : Hence, Modern persian tīr an arrow also the river Tigris, so named from its rapidity. (Rich. Dic. P: 473. Horn: 406)

(Etymological Dictionary of English language. W.W.Skeat. (page: 647)

மேலும்-மேலும் காண்க :

(persian) tigris > (Greek) tigris = the river name. (tigrīs - tigrītos - tigris).

சான்று நூல் : Chorioboscus Grammaticus.

(4th-5th century A.D.)

ஆற்றல் சான்ற நம் புலிக்கென்று அமைந்து
இன்றைய உலகெங்கணும் புகழொடு அறியப்பெறும்
ஆங்கில வழக்குப் பெயராக :

“திகிரி” “Tiger”

செந்த் (zend) மொழிக்குட் சென்று “அம்பு”
என்றவாறான பொருளைக் கொண்டிலங்கும் இச் சொல்லை
அடிப்படையாகக் கொண்டே, கிரேக்கமொழியானது - அம்பின்
வல்விரைவுப் பா- வையும் கடும் பெருந்தாக்குதல் திறனையும்
கொண்டியங்கும் ஆற்றல் சான்ற “புலி” என்னும்
மறவிலங்கினைக் குறித்தற்குச் சொல் அமைத்துக்
கொண்டுள்ளது!

(zend) tīghri > (Greek) tigris (a foreign word evidently
oriental introduced the beast became known)

இசுக்கீட்டு (W.W.Skeat) என்னும் திறஞ்செறிந்த
அகராதியியல் அறிஞர், தம் ஆங்கில வேரியல் அகராதியுள்
கீழ்க்கண்டவாறு துலக்கமாகக் குறித்துள்ளமை, இவ்விடத்திற்
காண்டற்கும் கருதித் தெளிதற்கும் உரியது!

(Greek) tigris : said to be persian origin; according to
Littre, named from its swiftness; the tiger being compared to an
arrow. so also Mandeville (Trav. Ch. xxx. page : 305)
has : tigris that is fast rennynge.

(Zend) : tigris = an arrow. by Fick (i: 133)

(Etymological Dictionary of the English language page : 640.
W.W.Skeat)

(Persian : zend Avesta) tīghris > (Greek) tigris > (Latin) tigris >
(Italian) tigre > (Portuguese) tigre > (Spanish) tigre > (Dutch) tijger
> (Swedish) tiger > (Danish) tiger > (German) tiger > (old French)
tigre > (Middle English) tigre > (English) Tiger.

[Forms : tigras, tigras, tygre, tigre, tigrir, tigrir, tygyr, tygyr,
tyger, tygir, tegir, tegre, tigar, tygar, tiger.]

Tiger : a fierce beast of prey. விலங்கியற் பெயரீட்டுள்,
இது “Felis tigris” எனப்பதிவுற்றுள்ளது!

சில சிறப்பு எடுத்துக்காட்டுக்கள் :

(Greek) tigris = "Felis tigris" Seleucus sent one to Athens.

நூல் : philemo comicus. Ed. T.cock. (4th or 3rd century. B.C.)

(Greek) tigroieilees = like a tiger, tiger striped

tigrīeas = tiger like.

p : 1789. Greek. Eng. Lexicon (Liddle & short)

நம் திகிரியே, அங்குப் புலியாகி உலவுகின்றது! புலி, உரம் சான்றது; விரைவார்ந்தது; உறுதிவா- ந்தது! திகிரிக்குரிய அத்துணை வினைநுட்பங்களையும் அதுவும் உள்ளடக்கியுள்ளது! கொண்ட குறியில் - குறிக்கோளில் தப்பாது வெற்றி பெற்றே மீளுந் தகைமை திகிரிக்கு உள்ளது போலவே, புலிக்கும் உண்டு!

புலி வெல்லும்! கொண்ட குறிக்கோளினைப் புல்லியவாறே நீணெடுத்தாரம் செல்லும் வல்லமையும் திறமும் தகைமையும் உரப்பண்பும் புலிக்கு உண்டு! நம் திகிரியே, புறத்தே புலிக்கும் ஆகியது! திகிரியையும் - புலியையும் போற்றுவோம்! நாமும், இத் திகிரித் திறக் கலையினை மீண்டும் பயிலுவோம்! திகிரி எங்களுக்கே உரியது என்று முழங்குவோம்! திகிரியாகிய புலியும் இம் மண்ணுக்கே மரபுரிமையுடையது என்றும் உரத்து முழங்குவோம்!

(: குறித்த குறிகொண்ட திகிரி, திரியவும் கையகப்பட்டு நிறைமுற்றாயிற்று!)